

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Розділ I ЗАГАЛЬНИ ПОЛОЖЕННЯ

Глава 1. Основи державної митної справи

Стаття 1. Законодавство України з питань державної митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені в статті 7 цього Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковості яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

2. Відносини, пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими законами України з питань оподаткування.

3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковості якої надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Кодексом та іншими законами України, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 2. Особливості набрання чинності законами України та іншими нормативно-правовими актами з питань державної митної справи

1. Закони України з питань державної митної справи, нормативно-правові акти з питань державної митної справи, видані Кабінетом Міністрів України та центральним органом виконавчої влади, набирають чинності через 45 днів з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самим законом або нормативно-правовим актом, але не раніше дня їх офіційного опублікування.

2. Офіційним опублікуванням закону України з питань державної митної справи, нормативно-правового акта з питань державної митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, вважається опублікування його повного тексту в одному з періодичних друкованих видань, визначених законодавством України як офіційні. Днем офіційного опублікування закона України з питань державної митної справи, нормативно-правового акта з питань державної митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, вважається день виходу в світ номера того офіційного друкованого видання, в якому повний текст зазначеного закону України або нормативно-правового акта опубліковано раніше, ніж в інших офіційних друкованих виданнях. Якщо опублікування закону України з питань державної митної справи, нормативно-правового акта з питань державної митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, здійснювалося частинами, днем його офіційного опублікування вважається день виходу в світ того номера офіційного друкованого видання, в якому раніше, ніж в інших офіційних друкованих виданнях, опубліковано останню частину зазначеного закону або нормативно-правового акта.

3. Закон України або інший нормативно-правовий акт з питань державної митної справи, який набирає чинності з дня офіційного опублікування, вважається чинним з 0 годин дня, наступного за днем офіційного опублікування, визначеного днями, цей строк починається з 0 годин дня, наступного за

днем офіційного опублікування зазначеного закону або акта, і закінчується о 24 годині останнього дня відповідного строку.

5. Якщо день набрання чинності законом України або іншими нормативно-правовими актами з питань державної митної справи визначено конкретною датою, цей закон або акт вважається чинним з 0 годин зазначеного дати.

6. Нормативно-правові акти з питань державної митної справи набирають чинності через 45 днів після їх державної реєстрації та оприлюднення.

Стаття 3. Особливості застосування законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи

1. При здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день прийняття митної декларації митним органом України.

2. У разі якщо законодавством України передбачена можливість виконання митних формальностей без подання митної декларації, застосовуються норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день виконання таких формальностей.

3. Норми законів України, які пом'якшують або скасовують відповідальність особи за порушення митних правил, передбачені цим Кодексом, мають зворотну дію в часі, тобто їх норми поширяються і на правопорушення, вчинені до прийняття цих законів. Норми законів України, які встановлюють або посилюють відповідальність за такі правопорушення, зворотної дії в часі не мають.

4. У разі якщо норми законів України чи інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків підприємств і громадян, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або здійснюють операції з товарами, що перебувають під митним контролем, чи права обов'язків посадових осіб митних органів, внаслідок чого є можливість прийняття рішення як на користь таких підприємств та громадян, так і на користь митного органу, рішення повинно прийматися на користь зазначених підприємств і громадян.

Стаття 4. Визначення основних термінів і понять

1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни і поняття вживаються в такому значенні:

1) валютні цінності:

а) валюта України - грошові знаки у вигляді банкнот, казначейських купюр, монет та в інших формах, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території України, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

б) іноземна валюта - іноземні грошові знаки у вигляді банкнот, казначейських купюр, монет, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території іноземної держави, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

в) платіжні документи та цінні папери (акції, облігації, купони до них, векселі (тратти), боргові розписки, акредитиви, чеки, банківські накази, депозитні сертифікати, інші фінансові та банківські документи), виражені на валюті України, в іноземній

валюті або банківських металах;

г) банківські метали - золото, срібло, платина, метали платинової групи, доведені (афіновані) до найвищих проб відповідно до світових стандартів, у зливках і порошках, що мають сертифікат якості, а також монети, вироблені з дорогоцінних металів;

2) вантаж експрес-перевізника - консолідований за єдиним транспортним документом міжнародні експрес-відправлення чи міжнародні експрес-відправлення, що не увійшли до складу цих консолідованих міжнародних експрес-відправлень за своїм характером, розмірами або з інших причин, що переміщуються (пересилаються) експрес-перевізником через митний кордон України;

3) вантажне відправлення - товари, що надходять в Україну на адресу осіб або відправляються ними за межі України, або переміщуються транзитом через митну територію України, крім товарів, що належать громадянам та переміщуються ними у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі;

4) ввезення товарів - вантажне відправлення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України - сукупність дій, пов'язаних із переміщенням товарів, транспортних засобів через митний кордон України у будь-який спосіб у відповідному напрямку;

5) випуск товарів - надання митним органом права на користування та/або розпорядження товарами, що якісно здійснюються митне оформлення, відповідно до заявленої мети;

6) вільний обіг - обіг товарів, якій здійснюється без обмежень з боку митних органів України;

7) громадянин - фізична особа: громадянин України, іноземець, особа без громадянства;

8) декларант - особа, яка самостійно здійснює декларування або від імені якої здійснюється декларування;

9) декларація митної вартості - документ встановленої форми, що подається декларантом і містить відомості щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи стосовно яких змінюються митний режим;

10) дозвіл митного органу - надання особи митним органом усно, письмово (паперовим або електронним документом) чи шляхом простирання відбитка особистої номерної печатки на супровідних документах (деклараціях, відомостях) права на вчинення певних дій;

11) дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення, напівдорогоцінне каміння - терміни вживані у значенні, введеному в Законі України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними»;

12) експрес-перевізник - перевізник, який з використанням будь-якого виду транспорту здійснює прискорене перевезення міжнародних експрес-відправлень за єдиним транспортним документом (загальні авіакладні (AWB) - airwaybill, MAWB - master airwaybill), CMR, bill of lading (коносамент тощо), а також забезпечує приймання, обробку, пред'явлення таких відправлень митним органом для митного контролю та митного оформлення в місцях їх митного оформлення в місцях їх митного оформлення та видачу одержувачам (повернення відправникам);

13) дорогоцінні металі, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення, напівдорогоцінне каміння - терміни вживані у значенні, введеному в Законі України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними»;

14) залізничний вантаж - вантаж, що перевезений залізничним транспортом;

15) залізничний вантажний відправник - залізничний вантажний відправник, який здійснює перевезення вантажів залізничним транспортом;

16) залізничний вантажний відправник - залізничний вантажний відправник, який здійснює перевезення вантажів залізничним транспортом;

17) залізничний вантажний відправник - залізничний вантажний відправник, який здійснює перевезення вантажів залізничним транспортом;

18) залізничний вантажний відправник - залізничний вантажний відправник, який здійснює перевезення вантажів залізничним транспортом;

19) моторні транспортні засоби - транспортні засоби, що рухаються за допомогою встановленого на них двигуна;

20) митна декларація - заява встановленої форми, в якій особою зазначено митну процедуру, що підлягає застосуванню до товарів, та передбачені законодавством відомості про товари, умови і способи їх переміщення через митний кордон України та щодо нарахування митних платежів, необхідних для застосування цієї процедури;

21) митна процедура - зумовлені метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей та порядок їх виконання;

22) мите забезпечення - одноразові номерні запірно-пломбові пристрії, печатки, штампи, голограмічні мітки, засоби електронного цифрового підпису та інші засоби ідентифікації, що використовуються митними органами для відображення та закріплення результатів митного контролю та митного оформлення;

23) мите оформлення - виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

24) митний контрол - сукупність заходів, що здійснюються митними органами в межах своїх повноважень з метою забезпечення

спрямовані на захист внутрішнього ринку, громадського порядку та безпеки, суспільної моралі, на охорону здоров'я та життя людей і тварин, охорону навколошнього природного середовища, захист прав споживачів товарів, що ввозяться в Україну, а також на охорону національної культурної та історичної спадщини;

25) митний режим - комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення;

26) митний статус товарів - належність товарів до митних органів та міжнародних асоціацій;

27) митні платежі:

а) мито;

б) акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів;

28) митний правил - встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів через митний кордон України;

29) митні формальності - сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами з метою дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи;

30) міжнародний транспортний

(значення походження товарів) та сорти рослин;

47) правовласник - особа, який відповідно до закону належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, або особа, яка діє від її імені в межах наданих повноважень;

48) припаси:

а) товари, призначенні для споживання пасажирами та членами екіпажів (бригад) на борту транспортних засобів, незалежно від того, продаються ці товари чи ні;

б) товари, необхідні для експлуатації та технічного обслуговування транспортних засобів на шляху прямування та у пунктах проміжних стоянок чи зупинок (у тому числі пальто-мастильні матеріали), крім запасних частин та устаткування, які знаходяться у транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

в) товари, які призначаються для продажу на винос пасажирами та членам екіпажів (бригад) транспортних засобів і знаходяться у цих транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

49) пропуск товарів через митний кордон України - надання митним органом відповідні особи дозволу на переміщення товарів через митний кордон України з урахуванням заявленої мети такого переміщення;

50) резиденти:

а) юридичні особи, які утворені та провадять свою діяльність відповідно до законодавства України, з місце-знаходженням на її території, а також їх відокремлені підрозділи за кордоном, що не здійснюють господарської діяльності;

б) дипломатичні представництва, консульські установи та інші офіційні представництва України за кордоном, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;

в) фізичні особи: громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які мають постійне місце проживання в Україні, у тому числі ті, які тимчасово перебувають за кордоном;

51) ремонт - операції, що здійснюються для усунення недоліків товарів, приведення їх у робочий стан, відновлення ресурсу або характеристики та не призводять до зміни коду цих товарів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

52) ручна поклажа - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України разом з цими громадянами або уповноваженими ними особами без оформлення багажних чи інших перевізних документів;

53) спеціально виготовлене сковище (тайник) - сковище, виготовлене з метою незаконного переміщення товарів через митний кордон України, а також обладнання та пристосовані з цією метою конструктивні елементи чи предмети, які попередньо піддавалися розбиранню, монтажу тощо;

54) судно закордонного плавання - українське або іноземне судно, яке здійснює міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів та прибуває на митну територію України або вибуває за її межі;

55) супроводжуваний багаж - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України в багажних відділеннях транспортних засобів, якими прямують ці громадяни, з оформленням багажних чи інших перевізних документів;

56) тарифна квота - визначений обсяг товару, в межах якого ввезення або вивезення такого товару здійснюється за пільговою ставкою мита або без застосування мита;

57) товари - будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валюти цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що переміщається лініями електропередачі;

58) транспортні засоби - транспортні засоби комерційного призначення, транспортні засоби особистого

користування, трубопроводи та лінії електропередачі;

59) транспортні засоби комерційного призначення - будь-яке судно (у тому числі самохідні та несамохідні ліхтери та баржі, а також судна на підвісних крилах), судно на повітряній подушці, повітряне судно, автотранспортний засіб (моторні транспортні засоби, причепи, напівпричепи) чи рухомий склад залізниці, що використовуються в міжнародних перевезеннях для платного транспортування осіб або для платного чи безоплатного промислового чи комерційного транспортування товарів разом з їхніми звичайними запасними частинами, придаддя та устаткуванням, а також масивами та паливом, що містяться в їхніх звичайніх баках уprodovzjx йхнього транспортування разом із транспортними засобами комерційного призначення;

60) транспортні засоби особистого користування - наземні транспортні засоби товарних позицій 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД та приєднані до них товарні позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, які підлягають державній реєстрації, категорії та повітряні судна, що зареєстровані на відповідному громадянину та ввозяться або вивозяться цим громадянином у кількості не більше однієї одиниці на кожну товарну позицію виключно для особистого користування, а не для промислового або комерційного транспортування товарів чи пасажирів за плату або безоплатно;

61) українські товари - товари:

а) які повністю отримані (вироблені) на митній території України та які не містять товарів, ввезених із-за меж митної території України. Товари, повністю отримані (вироблені) на митній території України, не мають митного статусу українських товарів, якщо вони отримані (вироблені) з товарів, які не перебувають у вільному обігу на митній території України;

б) ввезені на митну територію України та випущені для вільногого обігу на цій території;

в) отримані (вироблені) на митній території України виключно з товарів, зазначених у підпункті «б», або з товарів, зазначених у підпунктах «а» і «б» цього пункту;

62) умовне звільнення від оподаткування митними платежами - звільнення від сплати нарахованого податкового зобов'язання у разі поміщення товарів у митні режими, що передбачають звільнення від оподаткування митними платежами за умови дотримання вимог митного режиму;

63) уповноважена особа (представник) - особа, яка на підставі договору або належно оформленого документу, виданого декларантом, наділена правом вчинити дії, пов'язані з проведенням митних формальностей, щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта.

Стаття 5. Державна політика у сфері державної митної справи

1. Державна митна справа здійснюється на основі принципів:

1) виключної юрисдикції України на її митній території;

2) виключних повноважень митних органів України щодо здійснення державної митної справи;

3) законності та презумпції невинуватості;

4) єдиного порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України;

5) спрощення законної торгівлі;

6) визнання рівності та працювальності інтересів усіх суб'єктів господарювання;

7) додержання прав та охоронюваних законом інтересів осіб;

8) заохочення добросо-
стності;

9) гласності та прозорості;

10) відповідальності всіх учасників відносин, що регулюються цим Кодексом.

Стаття 9. Митна територія України

1. Територія України, зайнята сушею, територіальним морем, внутрішніми водами і повітряним простором, а також території вільних митних зон, штучні острови, установки і споруди, створені виключно (морській) економічні зони України, на які поширюється виключна юрисдикція України, становлять митну територію України.

2. Для цілей застосування положень розділів V і IX цього Кодексу території вільних митних зон вважаються такими, що знаходяться поза межами митної території України.

3) встановлення порядку переміщення товарів через митний кордон України та здійснення їх митного контролю;

4) законодавство України з питань державної митної справи.

Стаття 6. Митні інтереси та митна безпека

1. Митні інтереси України - це національні інтереси України, забезпечення та реалізація яких досягається

шляхом здійснення державної митної справи.

2. Митна безпека - це стан захищеності митних інтересів України.

Стаття 7. Державна митна справа

1. Встановлені порядок і умови переміщення товарів через митний кордон України, їх митний контроль та митне оформлення, застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, справляння митних платежів, ведення митної статистики, обмін митною інформацією, змінення митного тарифу та змінення митного статусу товарів зовнішньоекономічної діяльності, використання митних органів, може використовуватися ними виключно для митних цілей і не може розголосуватися без дозволу суб'єкта, осіб чи органу, що надав таку інформацію, зокрема, передаватися третім особам, у тому числі іншим органам державної влади, крім випадків, визначених цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 11. Додержання вимог щодо конфіденційності інформації

1. Інформація, що стосується державної митної справи, отримана митними органами, може використовуватися ними виключно для митних цілей і не може розголосуватися без дозволу суб'єкта, осіб чи органу, що надав таку інформацію, зокрема, передаватися третім особам, у тому числі іншим органам державної влади, крім випадків, визначених цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 12. Додержання вимог щодо конфіденційності інформації

1. Інформація щодо підприємств, громадян, а також товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються

1) залучення посередників

2) відповідність

3) наявність

4) залучення

5) залучення

6) залучення

7) залучення

8) залучення

9) залучення

10) залучення

11) залучення

12) залучення

13) залучення

14) залучення

15) залучення

16) залучення

17) залучення

18) залучення

19) залучення

20) залучення

21) залучення

22) залучення

23) залучення

24) залучення

25) залучення

26) залучення

27) залучення

28) залучення

29) залучення

30) залучення

31) залучення

32) залучення

33) залучення

34) залучення

35) залучення

36) залучення

37) залучення

6) відсутність на день звернення до митниці суми непогашеного грошового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

2. У разі якщо підприємство на день подання ним заяви про видачу сертифікату уповноваженого економічного оператора протягом трьох років не перебувало на обліку в митних органах, воно додає до заяви письмову згоду про проведення щодо нього митними органами протягом шести місяців з дня отримання ним сертифіката уповноваженого економічного оператора позапланових перевірок обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем, безпосереднім отримувачем, відправником або перевізником яких є зазначене підприємство.

Стаття 15. Спеціальні спрощення, що надаються уповноваженому економічному оператору

1. Уповноваженому економічному оператору, якому видано сертифікат щодо надійності і безпеки, можуть бути надані такі спеціальні спрощення:

1) зменшений обсяг відомостей, які необхідно надати митному органу до прибуття на митну територію України та/або вибуття за межі митної території України товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

2) тимчасове зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, у пряміннях, на відкритих та критих майданчиках уповноваженого оператора економічної діяльності;

3) зняття митного забезпечення без отримання дозволу митниці;

4) відправка товарів з пряміння, відкритих та критих майданчиків уповноваженого оператора економічної діяльності без пред'явлення їх митному органу відправлення.

2. Уповноваженому економічному оператору, якому видано сертифікат на спрощення митних процедур, можуть бути надані такі спеціальні спрощення:

1) здійснення митного контролю в першочерговому порядку;

2) розміщення товарів на складі тимчасового зберігання закритого типу без отримання дозволу митного органу;

3) звільнення від надання гарантії при здійсненні внутрішнього митного транзиту товарів (крім підакцизних), якщо декларантом є уповноважений економічний оператор;

4) митне оформлення товарів на об'єктах уповноваженого оператора економічної діяльності;

5) подання однієї митної декларації, якщо протягом певного часу, погодженого з митним органом, товари неодноразово ввозяться на митну територію України або вивозяться за її межі однією особою за одним зовнішньоекономічним договором.

3. Уповноваженому економічному оператору, якому видано сертифікат на спрощення митних процедур та щодо надійності і безпеки, можуть бути надані одночасно спеціальні спрощення, визначені частинами першою і другою цією статті.

4. Спеціальні спрощення, передбачені цією статтею, застосовуються у разі, якщо уповноважений економічний оператор здійснює декларування товарів самостійно, та у разі, якщо уповноважений економічний оператор доручає установленому законодавством порядку здійснити декларування товарів від свого імені іншої особи.

5. Отримання сертифіката уповноваженого економічного оператора надає відповідні особи право на провадження видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу.

6. Порядок застосування спеціальних спрощень, передбачених цією статтею, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора

1. Дія сертифіката, уповноваженого економічного

оператора зупиняється митницею за наявності таких підстав:

1) виявлення митним органом достовірних фактів та відомостей, що спростовують відомості, надані за результатами самооцінки;

2) подання підприємством заяви про зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора;

3) наявність заборгованості із сплати митних платежів та/або;

4) притягнення керівників заявника, його засновників, акціонерів - фізичних осіб, які володіють контрольним пакетом акцій, до кримінальної відповідальності за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності;

5) порушення справи про порушення заявником митних правил за статтями 472, 482 - 485 цього Кодексу;

6) невиконання вимог частини дванадцятої статті 13 цього Кодексу;

7) наявність непогашеного грошового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

2. Строк зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора становить:

1) у випадку, передбаченому пунктом 1 частини першої цієї статті, - до трьох місяців;

2) у випадку, передбаченому пунктом 2 частини першої цієї статті, - згідно із заявою, але не більше трьох місяців;

3) у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої цієї статті, - до погашення заборгованості;

4) у випадках, передбачених пунктами 4 і 5 частини першої цієї статті, - до набрання законної сили вироком у кримінальній справі, постановою про притягнення до адміністративної відповідальності у справі про порушення митних правил або постановою (ухвалою) про закриття справи;

5) у випадку, передбаченому пунктом 6 частини першої цієї статті, - до одного місяця;

6) у випадку, передбаченому пунктом 7 частини першої цієї статті, - до погашення грошового зобов'язання.

Стаття 21. Консультування з питань державної митної справи

1. За зверненнями підприємств та громадян, що переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або провадять діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу покладено на митні органи (зainteresованих осіб), митні органи безоплатно надають консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи.

2. Консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи надаються митницями за місцем розташування підприємств (за місцем проживання або тимчасового перебування громадян) або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

3. набрання стосовно керівників уповноваженого економічного оператора, його засновників, акціонерів, які володіють контрольним пакетом акцій, законної сили обвинувальним вироком суду за злочини противівзаконності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності;

4) притягнення більше двох разів протягом року посадових осіб уповноваженого економічного оператора до адміністративної відповідальності за порушення митних правил за статтями 472, 482 - 485 цього Кодексу;

5) неподання підприємством відомостей, передбачених частиною дванадцятою статті 13 цього Кодексу, протягом строку призупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора.

6. Рішення про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора оформлюється наказом митниці і набирає чинності з дня видання зазначеного наказу. Належним чином завірена копія цього наказу не пізніше першого робочого дня, наступного за днем його видання, вручається під розписку керівникам відповідного підприємства або надсилається цьому підприємству рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Стаття 18. Єдиний реєстр уповноважених економічних операторів

1. Єдиний реєстр уповноважених економічних операторів складається з трьох розділів відповідно до видів отриманих підприємствами сертифікатів уповноваженого економічного оператора.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде Єдиний реєстр уповноважених економічних операторів та забезпечує його оприлюднення на своєму офіційному сайті.

3. Інформування, консультування та попередні рішення з питань державної митної справи

Стаття 19. Інформування про митні правила

1. Митні органи інформують зainteresованих осіб про митні правила у встановленому законом порядку.

2. Для спрощення доступу зainteresованих осіб до такої інформації митні органи застосовують інформаційні технології.

Стаття 20. Інформація щодо законодавства України з питань державної митної справи

1. Інформація щодо законодавства України з питань державної митної справи надається у встановленому законом порядку.

2. Митні органи надають не тільки інформацію, яку запитувала зainteresована особа, а й будь-яку іншу інформацію, яка стосується запиту, якщо її доведення до відома зainteresованої особи вважається митним органом доцільним.

3. Стислі довідки щодо основних положень законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі щодо пільг, які надаються при переміщенні товарів через митний кордон України, розміщаються для загального ознайомлення в місяцях розташування митних органів. Довідки друкуються українською мовою, офіційними мовами відповідних суміжних країн, а також іншими іноземними мовами, які є мовами міжнародного сплікування.

4. У випадках, передбачених пунктами 4 і 5 частини першої цієї статті, - до набрання законної сили вироком у кримінальній справі, постановою про притягнення до адміністративної відповідальності у справі про порушення митних правил або постановою (ухвалою) про закриття справи;

5) у випадку, передбаченому пунктом 6 частини першої цієї статті, - до одного місяця;

6) у випадку, передбаченому пунктом 7 частини першої цієї статті, - до погашення грошового зобов'язання.

Стаття 21. Консультування з питань державної митної справи

1. За зверненнями підприємств та громадян, що переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або провадять діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу покладено на митні органи (зainteresованих осіб), митні органи безоплатно надають консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи.

2. Консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи надаються митницями за місцем розташування підприємств (за місцем проживання або тимчасового перебування громадян) або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

3. набрання стосовно керівників уповноваженого економічного оператора, його засновників, акціонерів, які володіють контрольним пакетом акцій, законної сили обвинувальним вироком суду за злочини противівзаконності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності;

4) притягнення більше двох разів протягом року посадових осіб уповноваженого економічного оператора до адміністративної відповідальності за порушення митних правил за статтями 472, 482 - 485 цього Кодексу;

5) неподання підприємством відомостей, передбачених частиною дванадцятою статті 13 цього Кодексу, протягом строку призупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора.

6. Рішення про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, передбаченім чином завіреною копією цього Кодексу, наданою ним недостовірною інформацією, та/або внаслідок ненадання підприємством всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначеного рішення, яке підлягає оприлюдненню.

7. Митний орган, який прийняв попереднє рішення, може його відкликати. Попереднє рішення підлягає відкликанню, якщо воно:

1) було прийняте на підставі поданих заяником недостовірних документів, наданої ним недостовірною інформацією, та/або внаслідок ненадання підприємством всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначеного рішення;

2) відповідає зупиненню або бездіяльності митних органів, організацій, їх посадових осіб та інших працівників, які розглядають спрощення, зняття митного зобов'язання, або зупинення зобов'язання з питань державної митної справи;

снюються за рахунок державного бюджету територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, на підставі рішення суду, органу чи посадової особи щодо задоволення скарги повністю або частково в порядку, визначеному законом.

Стаття 28. Перевірка залишкості та обґрунтованості рішень, дій або бездіяльності митних органів або їх посадових осіб у порядку контролю

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, має право в порядку контролю за діяльністю підпорядкованих митних органів або їх посадових осіб скасовувати або змінювати їхні неправомірні рішення, а також вживати передбачених законом заходів за фактами неправомірних рішень, дій або бездіяльності, зазначених органів або осіб.

Стаття 29. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів або їх посадових осіб у судовому порядку

1. Рішення, дії або бездіяльність митних органів або їх посадових осіб можуть бути оскаржені безпосередньо до суду в порядку, визначеному законом.

2. Якщо рішення, дії або бездіяльність митного органу або його посадової особи одночасно оскаржуються до органу (посадової особи) вищого рівня та до суду і суд відкриває провадження у справі, розгляд скарги органом (посадовою особою) вищого рівня припиняється.

Стаття 30. Відповідальність митних органів, організацій, їх посадових осіб та інших працівників

1. Посадові особи та інші працівники митних органів, організацій, які прийняли неправомірні рішення, вчинили неправомірні дії або допустили бездіяльність, у тому числі в особистих корисливих цілях або на користь третіх осіб, несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та іншу відповідальність відповідно до закону.

2. Шкода, заподіяна особам та їх майну неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю митних органів, організацій або їх посадових осіб чи інших працівників при виконанні ними своїх службових (трудових) обов'язків, відшкодовується цими органами, організаціями у порядку, визначеному законом.

Глава 5. Інформаційні технології та інформаційні ресурси у державній митній справі

Стаття 31. Застосування інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення

1. Проведення передбачених цим Кодексом митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється з використанням інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення.

2. Впровадження інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем здійснюється відповідно до міжнародних стандартів та стандартів України. Під час їх впровадження митні органи проводять консультації з усіма безпосередньо заинтересованими сторонами.

3. У державній митній справі можуть застосовуватися інформаційні, телекомунікаційні та інформаційно-телекомунікаційні системи і засоби їх забезпечення, розроблені, виготовлені або придбані митними органами, є державною власністю і закріплюються за відповідними митними органами.

4. Інформаційні, телекомунікаційні та інформаційно-телекомунікаційні системи і засоби їх забезпечення, розроблені, виготовлені або придбані митними органами, є державною власністю і закріплюються за відповідними митними органами.

5. Можливість використання для здійснення державної митної справи інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах,

1. Захист електронної інформації в інформаційних системах митних органів та суб'єктів, що беруть участь в інформаційних відносинах

2. Захист електронної інформації в інформаційних системах митних органів та суб'єктів, що беруть участь в інформаційних відносинах

3. Захист електронної інформації в інформаційних системах митних органів та суб'єктів, що беруть участь в інформаційних відносинах

4. Інформація конфіденційного характеру або інформація, надана в конфіденційному порядку для цілей визначення митні походження товару, не може бути розголосена без спеціального дозволу особи чи уряду, які надали таку інформацію, крім випадків, коли це необхідно для забезпечення розгляду справи в суді.

Стаття 32. Вимоги щодо відповідності національним стандартам інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення

1. Відповідність національним стандартам інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення

2. Контроль за здійсненням захисту електронної інформації в інформаційних системах митних органів, а також за дотриманням правил користування засобами захисту інформації здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та інші уповноважені державні органи.

Розділ II

КРАЇНА ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ

Глава 6. Країна походження товару та критерії достатньої переробки товару. Документи про походження товару

Стаття 33. Інформаційні ресурси митних органів

1. Інформаційні ресурси митних органів складаються із відомостей, що містяться у документах, які надаються під час проведення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів, та інших документах.

2. Інформаційні ресурси митних органів - це сукупність електронної інформації, що включає електронні дані, створені, оброблені та накопичені в інформаційних системах митних органів.

3. Необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення документи, подання яких митним органам передбачено цим Кодексом, надаються цим органам іншими органами державної влади в електронній формі із застосуванням засобів електронного цифрового підпису. Порядок інформаційного обміну між митними та іншими державними органами за допомогою електронних засобів передачі інформації визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Для цілей визначення митні походження товару не враховується походження енергії, машин та інструментів, що використовуються для його виробництва або передобробки.

5. Приладдя, запасні частини та інструменти, використовувані в машинах, пристроях, агрегатах або транспортних засобах, вважаються такими, що походять з тієї самої країни, що і ці машини, пристрой, агрегати або транспортні засоби, за умови їх ввезення та продажу разом із зазначеними машинами, пристроями, агрегатами або транспортними засобами і відповідності їх комплектації та кількості звичайно використовуваним приладдю, запасним частинам та інструментам.

6. Положення цього Кодексу застосовуються для визначення походження товарів, на які при ввезенні їх на митну територію України поширюється режим найбільшого сприяння (непререверенційне походження), з метою застосування до таких товарів передбачених законом заходів тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

7. Повністю вигорблені або піддані достатній передобробці товари преференційного походження визначаються на основі законів України, а також міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

8. При існуванні встановлених правил прямого транспортування товарів із країни іншого походження дозволяється відступати від них у випадках, коли таке транспортування неможливе в силу географічного положення та/або якщо товари знаходяться під митним контролем у третіх країнах.

9. Особливості визначення країни походження товару, що ввозиться з території спеціальних (вільних) економічних зон, розташованих на території України, встановлюються законом.

Стаття 34. Інформаційні, телекомунікаційні та інформаційно-телекомунікаційні системи і засобів їх забезпечення

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, встановлює вимоги до інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення, що використовуються:

1) суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності при застосуванні спеціальних спрощених процедур;

2) утромувачами складів тимчасового зберігання, митних складів, митними брокерами, іншими суб'єктами господарювання за їх бажанням для подання доументів і відомостей, передбачених цим Кодексом.

2. Використання для митні цілі зазначених систем допускається тільки після перевірки їх відповідності встановленим стандартам (вимогам) та проведення консультації за участю всіх безпосередньо заинтересованих сторін. Перевірка організується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної справи.

3. Митні органи та суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності відповідно до закону можуть обміноватися будь-якою інформацією, обмін якою прямо не передбачений законодавством України з питань державної митної справи, зокрема, з метою налагодження співробітництва з питань ідентифікації та протидії ризикам.

4. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

5. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

6. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

7. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

8. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

9. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

10. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

11. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

12. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

13. Особливості використання інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення, що беруть участь в інформаційних відносинах, а також їх застосування в інформаційних відносинах, визначеніх законом.

14

про визнання заявленої митної вартості;

3) здійснювати коригування заявленої митної вартості товарів у разі неможливості визнання митної вартості, заявленої декларантом або уповноваженою ним особою;

4) проводити в порядку, визначеному статтями 345-354 цього Кодексу, перевірки правильності визначення митної вартості товарів після завершення їх митного контролю та митного оформлення;

5) застосовувати інші передбачені цим Кодексом форми митного контролю.

6. Митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленим декларантам митною вартістю виключно за наявності обґрунтovanих підстав вважати, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, у разі:

1) невірно проведеного декларантом розрахунку митної вартості;

2) неподання основних документів, які підтверджують відомості про заявлену митну вартість товарів (згідно з переліком та відповідно до умов, наведених у частині другій статті 53 цього Кодексу);

3) невідповідності ображного декларанта або уповноваженою ним особою методу визначення митної вартості товару умовам, наведеним у главі 9 цього Кодексу;

4) надходження до митного органу документально підтвердженої офіційної інформації митних органів інших країн щодо недостовірності заявленої митної вартості.

7. У разі якщо під час проведення митного контролю митний орган не може аргументовано довести, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, заявлено декларантом або уповноваженою ним особою методу визначення митної вартості товару умовам, наведеним у главі 9 цього Кодексу.

Стаття 55. Коригування митної вартості товарів

1. Рішення про коригування заявленої митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України з поміщенням у митний режим імпорту, приймається митним органом у письмовій формі під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості цих товарів як до, так і після їх випуску, якщо митним органом у випадках, передбачених частиною шостою статті 54 цього Кодексу, виявлено, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів.

2. Прийняті митним органом письмове рішення про коригування заявленої митної вартості товарів має містити:

1) обґрунтування причин, через які заявлено декларантом митну вартість не може бути визнано;

2) наявну в митного органу інформацію (у тому числі щодо числових значень складових митної вартості, митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, інших умов, що могли вплинути на ціну товарів), яка привела до виникнення сумнівів у правильності визначення митної вартості та до прийняття рішення про коригування митної вартості, заявленої декларантом;

3) вичерпний перелік вимог щодо надання додаткових документів, передбачених частиною третьою статті 53 цього Кодексу, за умови надання яких митна вартість може бути визнана митним органом;

4) обґрунтування числового значення митної вартості товарів, скоригованої митним органом, та фактів, які вплинули на таке коригування;

5) інформацію про:

а) право декларанта звернутися до митного органу з проханням випустити товари, що декларуються, у вільний обіг за умови надання гарантії відповідно до розділу Х цього Кодексу;

б) право декларанта оскаржити рішення про коригування заявленої митної вартості у митному органі вищого рівня відповідно до

глави 4 цього Кодексу або до суду.

3. Форма рішення про коригування митної вартості товарів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Під час митного оформлення при прийнятті митним органом письмового рішення про коригування митної вартості товарів декларант або уповноважена ним особа (за згодою) здійснює коригування заявленої митної вартості у строки, що не перевищують строків декларування товарів, встановлені цим Кодексом.

5. Декларант може провести консультації з митним органом з метою обґрунтованого вибору методу визначення митної вартості на підставі інформації, яка наявна в митному органі.

6. На вимогу декларанта консультації проводяться у письмовому вигляді.

7. Випадку незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів або неможливості надати затребувані митним органом додаткові документи за зверненням декларанта або уповноваженої ним особи митний орган випускає товари, що декларуються, у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначену декларантом або уповноваженою ним особою, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю цих товарів, визначену декларантом або уповноваженою ним особою, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю цих товарів, визначену митним органом та декларантом з метою визначення основи вартості згідно з положеннями статей 59 і 60 цього Кодексу. Під час таких консультацій митний орган може застосувати обмін наявною у кожного з них інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності.

5. У разі неможливості визначення митної вартості товарів, визначену митним органом, шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу. Застосуванню другорядних методів передує процедура консультацій між митним органом та декларантом з метою визначення основи вартості згідно з положеннями статей 59 і 60 цього Кодексу. Під час таких консультацій митний орган може застосувати обмін наявною у кожного з них інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності.

6. У разі якщо декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

9. У разі надання декларантом або уповноваженою ним особою додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визначення митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відповідь у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів.

10. Якщо митний орган протягом строку, зазначеного у частині дев'ятій цієї статті, не надає обґрунтування підстав, через які заявлена декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість не може бути визнана з урахуванням додаткових документів, вважається, що декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість товарів визначено правильно. У такому випадку надана фінансова гарантія повертається (вільняється) у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

Стаття 56. Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції)

1. Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, застосовується у разі, якщо:

1) немає жодних обмежень щодо прав покупця (імпортера) на використання оцінюваних товарів, за винятком тих, що:

а) встановлюються законом чи запроваджуються органами державної влади в Україні;

б) обмежують географічний регіон, у якому товари можуть бути перепродані (відчуженні повторно);

в) не впливають значною мірою на вартість товару;

2) щодо продажу оцінюваних товарів або їх ціні відсутні будь-які умови або застереження, які унеможливлюють визначення вартості цих товарів;

3) жодна частина вирахує від будь-якого подальшого обґрунтування, розпорядження або використання товарів покупцем не надійде прямо чи опосередковано продавцем, якщо тільки не буде зроблено відповідне коригування з урахуванням положень частини десятої цієї статті;

4) покупець і продавець не пов'язані між собою особи або хоч і пов'язані між собою, однак ці відносини не вплинули на ціну товарів;

5) інформацію про:

а) право декларанта

звернутися до митного органу з проханням випустити товари, що декларуються, у вільний обіг за умови надання гарантії відповідно до розділу Х цього Кодексу;

6) основний - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції);

7) другорядні:

а) за ціною договору щодо ідентичних товарів;

б) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів;

в) на основі віднімання вартості;

г) на основі додавання вартості (обчислена вартість);

г') резервний.

2. Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод - за ціною договору (вартість операції).

3. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

4. Застосуванню другорядних методів передує процедура консультацій між митним органом та декларантом з метою визначення основи вартості згідно з положеннями статей 59 і 60 цього Кодексу.

5. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

6. Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод - за ціною договору (вартість операції).

7. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

8. Протягом 80 днів з дня випуску товарів декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

9. У разі якщо декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються, або уповноваженою ним особою митна вартість не може бути визнана з урахуванням додаткових документів, вважається, що декларант або уповноважена ним особою митна вартість товарів визначено правильно. У такому випадку надана фінансова гарантія повертається (вільняється) у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

10. Якщо митний орган протягом строку, зазначеного у частині дев'ятій цієї статті, не надає обґрунтування підстав, через які заявлена декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість не може бути визнана з урахуванням додаткових документів, вважається, що декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість товарів визначено правильно. У такому випадку надана фінансова гарантія повертається (вільняється) у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

11. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

12. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

13. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

14. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

15. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

16. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

17. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

18. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визнана шляхом застосуван

ними товарами, у тому числі за такими, як:

1) фізичні характеристики;

2) якість та репутація на ринку;

3) країна виробництва;

4) виробник.

3. Незначні зовнішні відмінності не можуть бути підставою для відмови у розгляді товарів як ідентичних, якщо в цному такі товари відповідають вимогам частини другої цієї статті.

4. Ціна договору щодо ідентичних товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості та на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари.

5. У разі відсутності тако-го продажу використовується вартість операції з іден-тичними товарами, що про-давалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з ура-хуванням зазначених роз-біжностей незалежно від то-го, чи веде це до збільшен-ня або зменшення вартості. Інформація, що використо-вується при здійсненні ко-ригування, повинна бути до-кументально підтверджена.

6. У разі якщо кошти та витрати, зазначені в пунктах 5-7 частині деятої статті 58 цього Кодексу, включа-ються у вартість операції, здійснюється коригування для врахування значної різни-ці в таких коштах і витра-тах між оцінюваними това-рами та відповідними іден-тичними товарами, що зу-мовлено різницю у відст-анях і способах транспорту-вання.

7. У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо ідентичних товарів, для виз-начення митної вартості оці-нюваних товарів використо-вується найменша така вар-тість.

Стаття 60. Метод визна-чення митної вартості за ці-ною договору щодо подіб-них (аналогічних) товарів

1. У разі якщо митна вар-тість оцінюваних товарів не може бути визначена згідно з положеннями статей 58 і 59 цього Кодексу, за митну вартість береться прийнята митним органом вартість операції з подібними (ана-логічними) товарами, які продано на експорт в Україні і час експорту яких збіга-ється з часом експорту оці-нюваних товарів або є ма-ксимально наближеним до нього.

2. Під подібними (ана-логічними) розуміються това-ри, які хоч і не однакові за всіма ознаками, але мають схожі характеристики і скла-даються зі схожих компо-нентів, завдяки чому вико-нують однакові функції по-рівняно з товарами, що оці-нюються, та вважаються ко-мерційно взаємозамінними.

3. Для визначення, чи є товари подібними (аналогіч-ними), враховуються якість товарів, наявність торгової марки та репутація цих това-ров на ринку.

4. Ціна договору щодо подібних (аналогічних) това-ров береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості і на тих же комерційних рівнях, що й оцінюва-ти товари.

5. У разі якщо такого продажу не виявлено, вико-ристовується вартість опе-рації з подібними (аналогіч-ними) товарами, які про-давалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з ура-хуванням зазначених роз-біжностей незалежно від то-го, чи веде це до збільшен-ня або зменшення вартості. Інформація, що використо-вується при здійсненні ко-ригування, повинна бути до-кументально підтверджена.

6. У разі якщо кошти та витрати, зазначені в пунктах 5-7 частині деятої статті 58 цього Кодексу, включа-ються у вартість операції, здійснюється коригування для врахування значної різни-ці у таких коштах і витра-тах між оцінюваними това-рами та відповідними подіб-ними (аналогічними) това-рами, що зумовлено різни-цею у відстанях і способах транспортування.

7. У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо подібних (аналогічних) товарів,

для визначення митної вар-тості оцінюваних товарів ви-користовується найменша та-ка вартість.

Стаття 61. Застереження щодо умов застосування методів визначення митної вартості товарів за ціною договору щодо ідентичних товарів та за ціною договору щодо подібних (аналогіч-них) товарів

1. Товари не вважаються ідентичними або подібними (аналогічними) оцінюванням, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

2. Товари, виготовлені не виробником оцінюваних това-ров, а іншою особою, бе-рутися до уваги лише у разі, якщо немає ні ідентичних, ні подібних (аналогічних) това-ров, виготовлених особою - виробником товарів, що оцінюються.

3. Товари не вважаються ідентичними чи подібними (аналогічними) оцінюванням, якщо їх проектування, дослідно-конструкторські роботи, художнє оформлення, дизайн, ескізи, креслення, а також інші аналогічні роботи виконані в Україні.

Стаття 62. Метод визна-чення митної вартості на ос-нові віднімання вартості

1. У разі якщо митна вар-тість оцінюваних товарів не може бути визначена відпо-відно до положень статей 58-61 цього Кодексу, їх митна вартість визначається згідно з положеннями цієї статті на основі віднімання вартості, крім випадків, коли на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи послідовність застосування цієї статті та статті 63 цього Кодексу може бути зворот-но.

2. У разі якщо оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) імпортні товари продаються (відчужуються) на митній території України у незмінному стані, для виз-начення митної вартості това-ров за цим методом за ос-нову береться ціна одиниці товару, за якою оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) імпортовані това-ри продаються на території України у найбільших загальних кількостях покупцю, який не є пов'язаною з про-давцем особою, однієчасно або у час, наблизений до дати ввезення оцінюваних товарів, за умови вирахування, якщо вони можуть бути виділені, таких компо-нентів:

1) витрат на виплату ко-місійних, що звичайно сплачуються або підлягають сплаті, чи звичайних торго-вельних надбавок, які робляться для одержання при-бутку та покриття загальних витрат у зв'язку з продажем на митній території України товарів того ж класу та виду. Товарами одного класу та виду є товари, які підпадають під групу або спектр това-ров, що виробляються конкретноюгалузю чи сектором промисловості та включають ідентичні або подібні (аналогічні) товари. Термін «товари того ж класу та виду» включає товари, імпортовані з тієї ж країни, що й оцінювані товари, а також товари, імпортовані з ін-ших країн.

Сума прибутку та загальних витрат, до яких належать прямі та непрямі витрати, пов'язані із збитком зазначених товарів, повинна братися в цілому. Числове значення витрат для цієї суми визначається на основі додавання вартості (обчис-лення вартості) за основу бере-ться надана виробником товарів, що оцінюються, або від його імені інформація про їх вартість, яка повинна складатися із сум:

1) вартості матеріалів та витрат, понесених ви-робником при виробництві оцінюваних товарів. Така інформація повинна базу-ватися на комерційних ра-хунках виробника за умо-ви, що такі рахунки сумісні із загальнозвінаними принципами бухгалтер-ського обліку, які застосо-вуються в країні, де ці това-ри виробляються;

2) обсягу прибутку та загальних витрат, що дорів-нює сумі, яка звичайно ві-дображається при продажу товарів того ж класу або виду, що й оцінювані товари, які виготовляються виробниками в країні експорту для експорту в Україну;

3) загальних витрат при продажу в Україну з країни вивезення товарів того ж класу або виду, тобто витрат на завантаження, роз-вантаження та обробку оці-нюваних товарів, їх тран-спортування до аеропорту, порту або іншого місця вве-zenня на митну територію України, витрат на страху-вання цих товарів;

2) звичайних витрат, по-несених в Україні на наван-таження, вивантаження, транспортування, страху-

вання, та інших пов'язаних з такими операціями витрат;

3) сум податків, що під-лягають сплаті в Україні у зв'язку з ввезенням (імпор-том) чи продажем (відчу-женням) товарів.

3. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

4. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

5. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

6. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

7. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

8. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

9. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

10. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

11. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

12. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

13. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не про-даються в Україні однієчасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість та-ких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товарами, якщо вони не вироблені в тій же країні,

статті 94 цього Кодексу використовується замість митної декларації, товарно-транспортний документ на перевезення та рахунок-фактуру (інвойс) або інший документ, який визначає вартість товару;

2) у випадках, визначеных законодавством, надати митному органу дозвільний документ на транзит через митну територію України, який видається відповідними уповноваженими органами;

3) у випадках, встановлених цим Кодексом, забезпечити виконання зобов'язання із сплати митних платежів відповідно до розділу Х цього Кодексу.

Для забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщаються у митний режим транзиту, можуть застосовуватися засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу.

6. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тарі, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

Стаття 93. Вимоги до переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі транзиту

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщаються у митному режимі транзиту, повинні:

1) перебувати у незмінному стані, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування і зберігання;

2) не використовуватися з жодною іншою метою, крім транзиту;

3) бути доставленими у митний орган призначення до закінчення строку, визначеного статтею 95 цього Кодексу;

4) мати неушкоджені засоби забезпечення ідентифікації у разі їх застосування.

2. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим транзиту, можуть піддаватися операціям з технічного обслуговування та ремонту, потреба в яких виникла під час перебування їх на митній території України.

3. За умови забезпечення ідентифікації товарів, що переміщаються у режимі транзиту, та дотримання інших вимог, встановлених цим Кодексом, допускається перевезення зазначеніх товарів транспортним засобом, який здійснює перевезення в межах митної території України товарів, які не перебувають під митним контролем.

Стаття 94. Документи, що використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту

1. Для декларування у митний режим транзиту товарів, що переміщаються будь-яким видом транспорту, крім випадків, визначених цією статтею, використовується митна декларація (у тому числі попередня митна декларація).

2. У разі транзиту в межах одного пункту пропуску або для декларування товарів, що не є підакцизними, залежно від виду транспорту замість митної декларації може використовуватися авіаційна вантажна накладна (Air Waybill) або коносамент (Bill of Lading).

3. Для декларування товарів, що не є підакцизними, замість митної декларації залежно від виду транспорту може використовуватися накладна УМВС (СМГС), накладна ЦІМ (СІМ), накладна ЦІМ/УМВС (ЦІМ/СМГС, СІМ/СМГС), книжка МДП (Carnet TIR).

4. Незалежно від виду транспорту для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення може використовуватися книжка А. Т. А. або книжка СРД.

5. У випадках, передбачених міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону, для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи,

передбачені такими договорами.

Стаття 95. Сроки транзитних перевезень

1. Встановлюються такі строки транзитних перевезень залежно від виду транспорту:

1) для автомобільного транспорту - 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності одного митного органу - 5 діб);

2) для залізничного транспорту - 28 діб;

3) для авіаційного транспорту - 5 діб;

4) для морського та річкового транспорту - 20 діб;

5) для трубопровідного транспорту - 31 доба;

6) для трубопровідного транспорту (з перевантаженням на інші види транспорту) - 90 діб.

2. До строків, зазначених у частині першій цієї статті, не включається:

1) час дії обставин, зазначених у статті 192 цього Кодексу;

2) час зберігання товарів під митним контролем (за умови інформування митного органу, який контролює їх переміщення);

3) час, необхідний для здійснення інших операцій з товарами, у випадках, передбачених цим розділом (за умови інформування митного органу, який контролює переміщення цих товарів).

Стаття 96. Застосування митного режиму транзиту при перевантаженні товарів

1. Перевантаження товарів, що переміщаються у митному режимі транзиту, з одного транспортного засобу на інший допускається з дозволу митного органу, в зоні діяльності якого проводиться перевантаження.

2. Якщо перевантаження може бути здійснене без порушення митних пломб та інших засобів забезпечення ідентифікації, таке перевантаження допускається без дозволу, але з попереднім інформуванням митного органу.

3. Проведення угрупування пакувальних місць, зміна упаковки, маркування, сортування, а також ремонт та заміна пошкодженої упаковки здійснюються з дозволу митного органу.

4. Для отримання дозволу митного органу особою, відповідальною за дотримання вимог митного режиму, митному органу подається тільки товарно-транспортний документ на перевезення товару. У разі відмови у наданні дозволу митного органу зобов'язані не відкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини та підстави такої відмови.

5. Якщо судно, що здійснює каботажне перевезення товарів, внаслідок аварії, стихійного лиха або інших обставин, що мають характер непереборної сили, не в змозі досягти одного з місць здійснення митного контролю на митній території України, вивантаження з нового товарів допускається в місцях, де немає митних органів. У таких випадках капітан судна повинен вживити всіх необхідних заходів для забезпечення зберігання цих товарів та інформування митних органів. При цьому товари продовжують перевезуватися в каботажі.

Стаття 100. Документи, необхідні для допуску товарів до каботажного перевезення

1. Для каботажного перевезення товарів митному органу подається документ, що містить перелік товарів, призначених для такого перевезення, відомості про судно, що здійснюватиме таке перевезення, а також назву українського порту або портів, де повинно здійснитися вивантаження зазначених товарів. Цей документ після виконання митних формальностей є підставою для здійснення одного каботажного перевезення зазначених у новому товарів.

2. При вивезенні за межі митної території України товарів, поміщених у митні режими експорту, реекспорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території, положення цієї глави застосовуються з моменту початку переміщення зазначених товарів з митного органу відправлення і до моменту пред'явлення їх митному органу призначення.

Стаття 97. Каботажні перевезення

1. Під каботажем розуміється перевезення українських та іноземних товарів шляхом завантаження їх на морське (річкове) судно в одному пункті на митній території України і транспортування в інший пункт території України, де здійснюватиметься їх вивантаження. При цьому товари, ввезені на митну територію України, транспортувані на митній території України та транспортувані в інші морські (річкові) судна, що ходять під пропором України, або, за умови отримання на це дозволу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику та сферу фінансів.

2. Якщо судно регулярно здійснює каботажні перевезення ідентичних товарів між однimi й тими самими пунктами, документ, зазначений у частині першій цієї статті, є підставою для здійснення перевезень протягом визначеного перевізником та погодженою митним органом строку. Митний орган, що виконав митні формальності, повідомляє про це митні органи призначення. У такому випадку передаванням товарів на судно митному органу подається тільки перелік цих товарів, а при вивантаженні -

бувають під митним контролем протягом усього часу каботажу.

Стаття 98. Розміщення товарів на борту морських (річкових) суден для каботажного перевезення

1. Каботажні перевезення іноземних товарів на борту морського (річкового) судна разом з українськими товарами здійснюються за умови їх надійної ідентифікації.

2. Якщо забезпечення надійної ідентифікації товарів неможливе, українські товари розміщаються на борту судна окрім від іноземних товарів.

3. Українські товари, поміщені у митний режим транзиту, зберігають статус іноземних товарів.

Стаття 100. Завершення митного режиму транзиту

1. Митний режим транзиту завершується вивезенням товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, за межі митної території України. Таке вивезення здійснюється під контролем митного органу призначення.

2. При вивезенні за межі митної території України товарів, поміщених у митний режим транзиту, окрім митніми партіями митний режим транзиту вважається завершеним після фактичного вивезення за межі митної території України останньою з таких окремих партій.

3. При вивезенні товарів на митну територію України з метою подальшого їх поміщення для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі тимчасового вивезення, повинен пересвідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів при їх речевозпорті.

4. Для ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщаються у митний режим транзиту, застосовується засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу. Зазначені засоби застосовуються митними органами тільки у тих випадках, коли комерційні способи забезпечення ідентифікації є недостатніми.

5. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тарі, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

6. Для поміщення товарів у митний режим тимчасового вивезення, зазначених товарів відповідно до статті 108 цього Кодексу.

7. Митний орган призначає після представлення товарів, поміщених у митний режим транзиту, та митної декларації або іншого документа, визначеного статтею 95 цього Кодексу, митному органу призначення повинні бути представлені товари, поміщені у митний режим транзиту, та митна декларація або інший документ, визначений статтею 94 цього Кодексу.

8. Митний орган призначає після представлення товарів, поміщених у митний режим транзиту, та митної декларації або іншого документа, визначеного статтею 94 цього Кодексу, перевіряє дотримання вимог, встановлених законодавством України з питань державної митної справи до переміщення товарів у митному режимі транзиту, та виконує митні формальності, необхідні для завершення митного режиму транзиту.

9. Українські товари, що відповідно до підпункту «г» пункту 2 частини другої статті 95 цього Кодексу підтверджуються у митному режимі транзиту між штучним островом, установкою або спорудою, створеними у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, та митним органом, розташованим на території України, зазнайтій сущою, випускаються з під митного контролю після фактичного доставлення цих товарів до зазначеного органу.

10. Митний режим транзиту також припиняється у разі конфіскації товарів, їх повної втрати внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику та сферу фінансів.

11. У разі припинення митного режиму транзиту згідно з частиною восьмою цієї статті вивезення товарів за межі митної території України не вимагається, а гарантії, надані відповідно до пункту 3 частини четвертої статті 92 цього Кодексу, підлягають поверненню (вильненню).

Глава 18. Тимчасове ввезення

Стаття 103. Митний режим тимчасового ввезення

1. Тимчасове ввезення - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення ввозяться для конкретних цілей на митну територі

того, що ці транспортні засоби повинні бути реекспортувані відразу ж після закінчення транспортних операцій, для яких вони були ввезені.

3. З урахуванням мети ввезення товарів та інших обставин попередньо встановлений строк тимчасового ввезення товарів за письмовою заявкою власника цих товарів або уповноваженої ним особи може бути продовжений відповідним митним органом. У разі відмови у продовженні строку тимчасового ввезення митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася із заявою про його продовження, про причини та підстави таєї відмови.

4. Якщо товари або транспортні засоби, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, не можуть бути своєчасно реекспортувані внаслідок накладення на них арешту (за винятком арешту внаслідок позовів приватних осіб) або вилучення у справі про порушення митних правил, то передбіг строку тимчасового ввезення зупиняється на час такого арешту (вилучення).

Стаття 109. Передача права на тимчасове ввезення

1. За заявою особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового ввезення, митний орган надає дозвіл на передачу права використання режиму тимчасового ввезення щодо товарів будь-якій іншій особі за умови, що така інша особа:

1) відповідає вимогам, встановленим цим Кодексом; та

2) приймає на себе зобов'язання особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового ввезення.

Стаття 110. Забезпечення дотримання вимог митного режиму тимчасового ввезення здійснюється шляхом:

1) застосування міжнародного митного документа (книжки А. Т. А. або книжки СРД), що містить чинну міжнародну гарантію сплати митних платежів, встановленім законом на імпорт товарів;

2) надання фінансової гарантії у порядку, передбаченому розділом Х цього Кодексу.

2. Фінансова гарантія повертається (вивільняється) у порядку, передбаченому розділом Х цього Кодексу, після завершення режиму тимчасового ввезення.

3. Гарантія дотримання вимог митного режиму тимчасового ввезення не вимагається щодо:

1) устаткування для підготовки радіо- чи телепередач і репортажів, а також транспортних засобів, спеціально пристосованих для використання для цілей радіо- чи телепередач;

2) контейнерів, піддонів та упаковок;

3) наукового і педагогічного устаткування та матеріалів для забезпечення добробуту мореплавців, що використовуються на борту суден;

4) особистих речей;

5) товарів, ввезених для спортивних цілей;

6) товарів, що ввозяться в рамках прикордонного обігу;

7) медичного, хірургічного і лабораторного устаткування, а також будь-яких товарів, таких як автомобілі чи інші транспортні засоби, ковдри, намети, зірні будинки, інших товарів першої необхідності, відправлених як допомога потерпілим від стихійного лиха чи подібних катастроф;

8) транспортних засобів комерційного призначення;

9) тяглових тварин, тварин, ввезених для перегону на нове пасовисько чи випасання на землях, розташованих у прикордонній смузі (контрольованому прикордонному районі);

10) товарів, які тимчасово ввозяться на митну територію України з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами;

11) повітряних суден, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу.

Стаття 111. Митний ста-

тус товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, зберігають статус іноземних товарів.

Стаття 112. Завершення митного режиму тимчасового ввезення

1. Митний режим тимчасового ввезення завершується шляхом реекспорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, або шляхом поміщення їх в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. Якщо заборони або обмеження щодо імпорту, що діяли на момент тимчасового ввезення товарів, скасовано протягом їх передбування у митному режимі тимчасового ввезення, дозволяється завершення митного режиму тимчасового ввезення шляхом випуску товарів до вільного обігу на території України.

3. Митний режим тимчасового ввезення припиняється митним органом у разі конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які тимчасово ввозяться, у строки, встановлені митним органом.

4. У разі припинення митного режиму тимчасового ввезення згідно з частиною третьою цієї статті реекспорт товарів, транспортних засобів комерційного призначення не вимагається, а гарантії, надані відповідно до статті 110 цього Кодексу, підлягають поверненню (вільненню).

Голова 19. Тимчасове ввезення

Стаття 113. Митний режим тимчасового ввезення

1. Тимчасове ввезення - це митний режим, відповідно до якого українські товари або транспортні засоби комерційного призначення ввозяться за межі митної території України з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності і підлягають реімпорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання.

Стаття 114. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового ввезення

1. Митний режим тимчасового ввезення може бути застосований до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що безпосередньо ввозяться за межі митної території України.

2. Законодавством України з питань державної митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового ввезення замість митної декларації.

3. Митний орган, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового ввезення, повинен перевідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів застосовуючи змінне поміщення на інші транспортні засоби при їх реекспорту.

4. Для забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщаються у митний режим тимчасового ввезення, можуть застосовуватися засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу. Митні органи застосовують зазначені засоби тільки у тих випадках, коли комерційні способи ідентифікації є недостатніми.

5. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тарі, піддонів та інших підбійних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

6. Для поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового ввезення

тус товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, зберігають статус українських товарів.

Стаття 120. Завершення митного режиму тимчасового ввезення

1. Митний режим тимчасового ввезення завершується шляхом реімпорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. Якщо заборони або

обмеження щодо експорту, що діяли на момент тимчасового ввезення товарів, скасовано протягом їх передбування у митному режимі тимчасового ввезення, дозволяється завершення митного режиму тимчасового ввезення шляхом випуску товарів у митному режимі експорту.

3. Митний режим тимчасового ввезення припиняється митним органом у разі конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, їх повної втрати внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. У разі припинення митного режиму тимчасового ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у митний режим тимчасового ввезення

1. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

2. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

Стаття 116. Строки тимчасового ввезення

1. Строк тимчасового ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, може піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

2. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

3. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

4. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

5. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

6. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

7. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

8. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

9. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

10. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

11. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

12. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

13. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

14. У транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку передбування у митному режимі тимчасового ввезення.

15. У транспортні засоби комерційного призначення, помі

згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності.

4. З дозволу митного органу та за умови надання фінансової гарантії відповідно до розділу Х цього Кодексу товари, поміщені у митний режим митного складу, можуть тимчасово з наступним поверненням вивозитися з митного складу на строк, обумовлений метою такого вивезення, але не більший ніж 45 днів. Не підлягають тимчасовому виліпу з наступним поверненням товари, що використовуватимуться для виробництва, упаковки, експлуатації природних ресурсів, будівництва, ремонту чи обслуговування, виконання земляних або інших подібних робіт.

5. У разі відмови у наданні дозволу на здійснення з товарами, що зберігаються в митному режимі митного складу на митному складі, операції, передбачених частинами другою та четвертою цієї статті, митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 128. Передача права власності на товари, поміщені у митний режим митного складу

1. Допускається передача права власності на іноземні товари, поміщені у митний режим митного складу. Інформація про власника таких товарів надається митному органу під час виліпу зазначених товарів з митного складу. Якщо зміна власника товару передбачає вивезення товару з території України, таке вивезення здійснюється на підставі нових товаросупровідних документів і митної декларації (документа, що її замініє).

Стаття 129. Завершення митного режиму митного складу

1. Митний режим митного складу завершується шляхом поміщення товарів, поміщених у цей митний режим, в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту чи експорту відповідних товарів, що діяли під час перебування цих товарів у митному режимі митного складу, скасовано, дозволяється завершення митного режиму митного складу шляхом експорту зазначених товарів або виліпу їх для вільного обігу на митній території України.

3. Митний режим митного складу припиняється митним органом у разі:

1) передачі товарів на склад митного органу у зв'язку із закінченням строків зберігання в режимі митного складу;

2) конфіскації товарів;

3) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. У разі припинення митного режиму митного складу згідно з частиною третьою цієї статті поміщення цих товарів у інший митний режим не вимагається, а фінансові гарантії, надані відповідно до частини четвертої статті 127 цього Кодексу, підлягають поверненню (виліпу).

5. Після перебування на митному складі товари, оформлені у митні режими експорту, реекспорту, транзиту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території України, повинні бути в установленому відповідно до цього Кодексу строку вивезені за межі митної території України або повернені з митної зони.

6. У разі поміщення товарів, що зберігаються на митному складі в митному режимі митного складу, в інший митний режим та у випадках, визначених частиною п'ятою цієї статті, митний орган встановлює строк для вивезення зазначених товарів з митного складу, виходячи з наявних тран-

спортних засобів та навантажувально-розвантажувальної техніки, але не менший, ніж п'ять робочих днів.

Глава 21. Вільна митна зона

Стаття 130. Митний режим вільної митної зони

1. Вільна митна зона - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари ввозяться на територію вільної митної зони та вивозяться з цієї території за межі митної території України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а українські товари ввозяться на територію вільної митної зони із оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання.

2. Товари, поміщені в митний режим вільної митної зони, протягом усього строку перебування у цьому режимі перебувають під митним контролем.

Стаття 131. Операції з товарами, поміщеніми у митний режим вільної митної зони

1. Операції з поміщеннями у митний режим вільної митної зони товарами, що знаходяться на територіях вільних митних зон комерційного типу, обмежуються лише простими складськими операціями, необхідними для забезпечення збереження цих товарів: переміщення товарів у межах вільної митної зони з метою рационального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі із збереженням потоку тепла), захист від корозії, боротьба із шкідниками, інвентаризація. Також допускається подрібнення партій, формування відправлень, сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження та інші подібні операції.

2. Товари, що перебувають на території вільної митної зони у митному режимі вільної митної зони, або товари, вироблені на території цієї зони, можуть бути вивезені повністю або частково на територію іншої вільної митної зони, за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та вільної митної зони.

Стаття 132. Митний статус товарів, що поміщаються в митний режим вільної митної зони

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим вільної митної зони промислового типу, в разі скасування на їх території митного режиму вільної митної зони

2. Товари, виготовлені (вироблені, одержані) у вільній митній зоні, мають статус іноземних товарів.

3. Українські товари, поміщені у митний режим вільної митної зони, отримують статус іноземних товарів.

4. Українські товари, що не використовуються у виробничих та інших господарських операціях і необхідні для забезпечення функціонування підприємств, розташованих на території вільної митної зони, а також українські товари, що використовуються у виробничих та інших господарських операціях і не витрачаються при цьому, допускаються на такі території (випускаються з них) з письмовим інформуванням митного органу без зміни їх митного статусу та поміщення у митні режими.

Стаття 133. Завершення митного режиму вільної митної зони

1. Митний режим вільної митної зони завершується шляхом реекспорту товарів, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх у інший митний режим, а також у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

2. Для реекспорту іноземних товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони відповідно до частини четвертої статті 132 цього Кодексу, використовуються транспортні або комерційні документи, які містять опис таких товарів та супроводжують їх при вивезенні.

3. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту відповідних товарів, які діяли під час перебування цих товарів у митному режимі вільної митної зони, скасовано, дозволяється завершення митного режиму вільної митної зони шляхом випуску зазначених товарів для вільного обігу на митній території України.

4. Митний режим вільної митної зони припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

5. Для допуску товарів на територію вільної митної зони гарантії, передбачені розділом Х цього Кодексу, не застосовуються. Гарантії щодо переміщення іноземних товарів між митними органами або в межах зон діяльності одного митного органу у зв'язку з необхідністю їх ввезення на територію вільної митної зони зі сплатою митних платежів та процен-

такої території) застосовуються відповідно до норм цього Кодексу.

Стаття 134. Строки перебування товарів у митному режимі вільної митної зони

1. Товари можуть перебувати в митному режимі вільної митної зони на території вільної митної зони та вивозяться з цієї території за межі митної території України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а українські товари ввозяться на територію вільної митної зони із оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання.

Стаття 135. Переміщення товарів між територіями вільних митних зон

1. Дозволяється передача права власності на товари, поміщені у митний режим вільної митної зони

2. За бажанням декларанта відходи (залишки), що утворилися в результаті здійснення операцій з іноземними товарами у вільній митній зоні і мають господарську цінність та/або можуть бути утилізовані, у разі вивезення за межі вільної митної зони підлягають поміщеню в цьому стані у відповідний митний режим.

3. За бажанням декларанта відходи (залишки), зазначені в частині першій цієї статті, можуть декларуватися за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД, за умови, що цьому коду відповідає найбільша ставка мита. Якщо до окремих товарів, які входять до зазначененої партії, застосовані заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, такий спосіб декларування не звільняє декларанта від додержання зазначених заходів щодо цих товарів.

4. Інші відходи, ніж зазначені у частині першій цієї статті, з дозволу митного органу підлягають виданню відповідно до частини першої цієї статті

5. Товари, що перебувають на території вільної митної зони у митному режимі вільної митної зони, або товари, вироблені на території цієї зони, можуть бути вивезені повністю або частково на територію іншої вільної митної зони, за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та вільної митної зони.

Стаття 136. Митний статус товарів, що поміщаються в митний режим вільної митної зони

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим вільної митної зони, або товари, вироблені на території цієї зони, можуть бути вивезені повністю або частково на територію іншої вільної митної зони, за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та вільної митної зони.

2. Товари, виготовлені (вироблені, одержані) у вільній митній зоні, мають статус іноземних товарів.

3. Українські товари, поміщені у митний режим вільної митної зони, отримують статус іноземних товарів.

4. З поміщеннями у митний режим вільної митної зони товарами, що знаходяться на територіях вільних митних зон сервісного типу, дозволяється здійснення операцій, пов'язаних із ремонтом, модернізацією, будівництвом повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів, іх складових частин, а також операцій, зазначених у частині першій цієї статті, необхідність у яких виникала у зв'язку з експлуатацією вільної митної зони цього типу.

5. Товари, що перебувають на території вільної митної зони у митному режимі вільної митної зони, або товари, вироблені на території цієї зони, можуть бути вивезені повністю або частково на територію іншої вільної митної зони, за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та вільної митної зони.

Стаття 137. Завершення митного режиму вільної митної зони

1. Митний режим вільної митної зони завершується шляхом реекспорту товарів, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх у інший митний режим, а також у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

2. Для реекспорту іноземних товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони відповідно до частини четвертої статті 132 цього Кодексу, використовуються транспортні або комерційні документи, які містять опис таких товарів та супроводжують їх при вивезенні.

3. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту відповідних товарів, які діяли під час перебування цих товарів у митному режимі вільної митної зони, скасовано, дозволяється завершення митного режиму вільної митної зони шляхом випуску зазначених товарів для вільного обігу на митній території України.

4. Митний режим вільної митно

державну політику у сфері фінансів.

Глава 23. Переробка на митній території

Стаття 147. Митний режим переробки на митній території

1. Переробка на митній території - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови подальшого реекспорту продуктів переробки.

Стаття 148. Гарантування дотримання умов перебування товарів у митному режимі переробки на митній території та обмеження щодо поміщення окремих товарів у цей митний режим

1. Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території здійснюється з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами. Заходи гарантування додержання митного режиму переробки на митній території застосовуються до товарів, визначених Кабінетом Міністрів України відповідно до пункту 1 частини третьої цієї статті.

2. У процесі переробки іноземних товарів не допускається використання українських товарів (крім палива та енергії), на які законом встановлено вивізне мито.

3. Обмеження або заборони щодо ввезення окремих видів товарів на митну територію України з метою переробки встановлюються законом. За обґрутованої необхідності Кабінет Міністрів України має право визначати:

1) товари, при поміщенні яких у митний режим переробки на митній території застосовуються фінансові гарантії відповідно до розділу Х цього Кодексу;

2) продукти переробки та/або товари, продукти переробки яких підлягають обов'язковому реекспорту за межі митної території України;

3) мінімальне співвідношення вартості іноземних та українських товарів для окремих категорій товарів, що піддаються операціям з переробкою;

4) перелік товарів, які не можуть бути допущені до переробки для вільного обігу на митній території України;

5) товари, поміщення яких у митний режим переробки на митній території забороняється.

4. У разі встановлення відповідно до частини третьої цієї статті заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів на митній території України перевербка таких товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, завершується на умовах, що діяли на момент поміщення цих товарів у зазначенний митний режим.

Стаття 149. Дозвіл на перевербку товарів на митній території України

1. Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи.

2. Разом із заявою власник товарів або уповноваженою ним особою подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічні договори або документи, що їх замінюють, на підставі яких здійснюватиметься перевербка товарів, і які повинні містити, зокрема, відомості про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки, конкретний обсяг робіт і строк їх виконання. Якщо зовнішньоекономічний договір або документ, що його замінює, не містить зазначеніх відомостей, такі відомості подаються окремим документом;

2) технологічні схеми перевербки (крім випадків ввезення товарів з метою ремонту, у тому числі модернізації, відновлення та регулювання), в яких повинні бути зазначені відомості про всі етапи перевербки та процесу перетворення товарів, поміщених у митний режим перевербки на митній території, на продукти перевербки, кількісні показники товарів, поміщених у митний режим перевербки на митній території, та інших товарів, що витрачаються підприємством на здійснення опера-

ції з переробки, з обґрунтуванням виробничих втрат товарів на кожному етапі, а також відомості про найменування та кількість відходів перевербки;

3) договори на перевербку товарів з іншими підприємствами, якщо окрім операції (або повний цикл) з перевербки товарів здійснюватиметься такими іншими підприємствами;

4) інші документи за бажанням власника товарів або уповноваженої ним особи - висновки державних органів, експертних установ, організацій, державні стандарти й стандарти підприємства, технічні умови, описи чи креслення зразків, відповідно до яких здійснюватиметься перевербка, тощо.

3. Дозвіл на перевербку товарів на митній території України видається митним органом підприємству безплатно протягом 5 днів з дати реєстрації відповідно до здійснення перевербки на митній території, а також з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операції з перевербки та особливостей технологічного процесу, наприклад, так як:

1) посилання на опис спеціального виробничого маркування або номерів;

2) пломби, печатки, штампи або інше індивідуальне маркування;

3) зразки, ілюстрації чи технічний опис;

4) проби;

5) документальне підтвердження, яке стосується передбачених операцій (такі як контракти, рахунки-проформи, комерційна перевіска), які свідчать про те, що продукти перевербки вигріблі з товарів, які ввозяться для перевербки.

13. Можливість встановлення наявності ввезених товарів у продуктах перевербки не є обов'язковою для допуску товарів для перевербки на митній території України випадках, якщо:

1) такі товари можуть бути ідентифіковані шляхом представлення докладних даних про витрачені ресурси та технології виробництва продуктів перевербки чи шляхом здійснення митного контролю під час проведення операції з перевербки;

2) митний режим перевербки на митній території завершується реекспортом продуктів перевербки товарів, ідентичних за описом, якістю та технічними характеристиками товарам, допущеним для перевербки на митній території України.

Стаття 150. Операції з перевербки товарів

1. Кількість операцій з перевербки товарів у митному режимі перевербки на митній території не обмежується.

2. Операції з перевербки товарів можуть включати:

1) власне перевербку товарів, у тому числі: обробку, монтаж, демонтаж, використання окремих товарів, які сприяють чи полегшують процес виготовлення продуктів перевербки;

2) ремонт товарів, у тому числі модернізацію, відновлення та регулювання, калібрування.

3. окремі операції з перевербки товарів або повний цикл перевербки за дорученням підприємства, якому відповідає здійснення обов'язкового обсягу виходу продуктів перевербки, що утворюються в результаті перевербки товарів;

2) наявність на митній території України товарів, ідентичних за описом, якістю та технічними характеристиками товарам, що ввозяться для перевербки.

8. Рішення про відмову у видачі дозволу на перевербку товарів на митній території України приймається, якщо:

1) відомості, зазначені у поданих заявником документах, недостатньо для визначення обов'язкового обсягу виходу продуктів перевербки, що утворюються в результаті перевербки товарів;

2) митний орган виявив невідповідність у відомостях, що містяться у поданих заявником документах, або недостовірністю цих відомостей;

3) митний орган встановлено відсутність належного технологічного обладнання, приміщені, умов для обліку і зберігання товарів, що ввозяться з метою перевербки;

4) підприємством не дотримано встановлені законодавством України заборон чи обмежень щодо перевербки товарів на митній території України.

9. Дозвіл на перевербку товарів на митній території України може бути змінено або відкликано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення про його видачу, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших актів законодавства України з питань перевербки товарів на митній території України.

10. За письмовою заявою власника товарів або уповноваженої ним особи митним органом може бути внесено попереядне рішення щодо можливості поміщення товарів у митний режим перевербки товарів на митній території.

11. Вимоги до ідентифікації окремих товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, можуть встановлюватися центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, з урахуванням характеру операцій з перевербкою товарів здійсненням перевербки та особливостей технологічного процесу.

12. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

13. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

14. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

15. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

16. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

17. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

18. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

19. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

20. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

21. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

22. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

23. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

24. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

25. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою перевербки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з перевербкою та особливостей технологічного процесу.

26. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентиф

залишки переробки, а також товари, продукти переробки чи залишки переробки яких підлягають обов'язковому поверненню на митну територію України і випуску у вільний обіг;

2) мінімальне співвідношення вартості українських та іноземних товарів для окремих категорій товарів, що піддається операціям з переробкою за межами митної території України.

5. Товари, продукти переробки яких визначені Кабінетом Міністрів України як обов'язкові до повернення на митну територію України, вивозяться у митному режимі переробки за межами митної території із застосуванням заходів гарантування на суму їх вартості в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. У разі встановлення законами України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів за межами митної території України переробка таких товарів, поміщених у режимі переробки за межами митної території, завершується на умовах, які діяли на момент поміщення цих товарів у зазначенений митний режим.

7. Якщо умовами переробки товарів за межами митної території України передбачено проведення розрахунків частиною товарів, призначених для переробки, така частина товарів при вивезенні за межі митної території України декларується у митному режимі експорту.

Стаття 165. Дозвіл на вивезення товарів для переробки за межами митної території України

1. Поміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи.

2. Разом із заявою власник товарів або уповноважена ним особа подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічні договори, або документи, що їх замінюють, на підставі яких здійснюватиметься переробка товарів і які повинні містити, зокрема, відомості про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки, конкретний обсяг робіт і строк їх виконання. Якщо зовнішньоекономічний договір або документ, що його замінює, не містить зазначених відомостей, такі відомості подаються окремим документом;

2) технологічні схеми переробки (крім випадків вивезення товарів з метою ремонту, у тому числі модернізації, відновлення та регулювання), в яких повинні бути зазначені відомості про всі етапи переробки і процесу перетворення товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, на продукти переробки, кількісні показники товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, та інших товарів, що витрачаються на здійснення операцій з переробки, з обґрунтуванням виробничих втрат товарів на кожному етапі, а також відомості про найменування та кількість відходів переробки;

3) інші документи за бажанням власника товарів або уповноваженої ним особи, такі як висновки державних органів, експертних установ, організацій, державні стандарти і стандарти підприємства, технічні умови, описи чи креслення зразків, відповідно до яких здійснюватиметься переробка, тощо.

3. Дозвіл на переробку товарів за межами митної території України видається підприємству митним органом безоплатно протягом п'яти робочих днів з дати реєстрації відповідної заяви.

4. Якщо зовнішньоекономічний договір, на підставі якого здійснюватиметься переробка, передбачає вивезення товарів з метою переробки окремими партіями протягом певного періоду часу на однакових умовах, дозвіл видается на обсяг товарів і строк, визначені зовнішньоекономічним договором, але не більш як на один рік.

5. Виникнення або виявлення митним органом обставин, які не відображені у документах підприємства, але які впливають на найменування та обсяг виходу продуктів переробки, а також встановлення законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів за межами митної території України є підставою для надання відмови у митному оформленні наступних партій товарів, що вивозяться за межами митної території України з метою переробки. Якщо такі обставини не мають впливу на найменування та обсяг виходу продуктів переробки, відомості про них вносяться до раніше виданого дозволу.

6. У разі встановлення законами України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів за межами митної території України переробка таких товарів, поміщених у режимі переробки за межами митної території, завершується на умовах, які діяли на момент поміщення цих товарів у зазначенений митний режим.

7. Якщо умовами переробки товарів за межами митної території України передбачено проведення розрахунків частиною товарів, призначених для переробки, така частина товарів при вивезенні за межі митної території України декларується у митному режимі експорту.

Стаття 166. Сроки переробки товарів за межами митної території України

1. Строк переробки товарів за межами митної території України встановлюється з моменту надання дозволу підприємству за межами митної території України для надання відмови у митному оформленні наступних партій товарів, що вивозяться за межами митної території України з метою переробки. Якщо такі обставини не мають впливу на найменування та обсяг виходу продуктів переробки, відомості про них вносяться до раніше виданого дозволу.

2. Законами України може визначатися інший строк переробки товарів.

Стаття 167. Обсяг виходу продуктів переробки

1. Митні органи здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів за межами митної території України. Дані про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки зазначаються в договорі (контракті) на переробку товарів або в окремому документі, що подається митному органу підприємством для отримання дозволу на переробку товарів за межами митної території України.

2. Для підтвердження даних про обсяг виходу продуктів переробки центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, може звернутися до інших центральних органів виконавчої влади або експертних установ чи в порядку, встановленому міжнародними договорами, укладеними відповідно до закону, до митних органів іноземних країн. Такі звернення не є підставою для відмови у видачі дозволу на переробку товарів за межами митної території України або до завершення операцій з їх переробки.

3. Підприємством не дотримано встановлених законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки товарів за межами митної території України.

4. Дозвіл на переробку товарів за межами митної території України може бути змінено або відкликано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення про його видачу, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

5. Митні органи можуть встановлювати обов'язкові норми виходу продуктів переробки, якщо операції з переробки за межами митної території України здійснюються за типовими (однаковими) технічними умовами, а товари і продукти їх переробки мають постійні характеристики.

Стаття 168. Порядок митного оформлення та оподаткування продуктів переробки

1. Під час ввезення продуктів переробки іноземні товари, які були витрачені у процесі переробки товарів, що вивозилися, декларуванню не підлягають.

2. Повне звільнення від оподаткування митними платежами застосовується до товарів, які були поміщені у митний режим переробки за межами митної території та в межах визначеного строку повертаються на митну територію України:

1) у тому самому стані, в якому вони були вивезені за межі митної території України, з дотриманням умов, зазначених у статті 78 цього Кодексу;

2) у відремонтованому вигляді, якщо ремонт проведено в рамках гарантійних зобов'язань.

3. До продуктів переробки (крім зазначених у частині другій цієї статті) застосовується часткове звільнення від оподаткування митними платежами, відповідно до якого сплаті підлягає позитивна різниця між сумою митних платежів, нарахованою на продукти переробки, та сумою митних платежів, які підлягали сплаті у разі імпорту відповідних товарів, що вивозилися в митний режим переробки за межами митної території.

4. Продукти переробки можуть ввозитися на митну територію України одинєю чи кількома партіями. Допускається ввезення продуктів переробки на митну територію України через інший митний орган, ніж той, через який товари вивозилися для переробки.

5. Під час ввезення продуктів переробки з межами митної території України здійснюються операції з переробки та особливості технологічного процесу, зокрема:

1) посилання на опис спеціального виробничого маркування або номерів;

2) пломби, печатки, штампи або інше індивідуальне маркування;

3) зразки, ілюстрації чи технічний опис;

4) проби;

5) документальне підтвердження, яке стосується передбачених операцій (такі, як контракти, рахунки-проформи, комерційна переписка), які свідчать про те, що продукти переробки вироблені з товарів, що вивозяться для переробки.

Стаття 169. Умови реалізації продуктів переробки за межами митної території України

1. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території України, та/або продукти їх переробки на митну територію України, поміщені в митний режим переробки за межами митної території, повинні бути зазначені до іншого митного режиму в порядку, зазначеному цим Кодексом.

2. У разі невиконання підприємством вимог частини першої цієї статті зазначені операції з митної території, які підлягали здійсненню, здійснюються операції з митної території України.

3. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території України, та/або продукти їх переробки на митну територію України, поміщені в митний режим переробки за межами митної території, повинні бути зазначені до іншого митного режиму в порядку, зазначеному цим Кодексом.

4. Продукти переробки можуть ввозитися на митну територію України одинєю чи кількома партіями. Допускається ввезення продуктів переробки на митну територію України через інший митний орган, ніж той, через який товари вивозилися для переробки.

5. Під час ввезення продуктів переробки з межами митної території України здійснюються операції з переробки та особливості технологічного процесу, зокрема:

1) посилання на опис спеціального виробничого маркування або номерів;

2) пломби, печатки, штампи або інше індивідуальне маркування;

3) зразки, ілюстрації чи технічний опис;

4) проби;

5) документальне підтвердження, яке стосується передбачених операцій (такі, як контракти, рахунки-проформи, комерційна переписка), які свідчать про те, що продукти переробки вироблені з товарів, що вивозяться для переробки.

Стаття 170. Залишки і відходи, що утворилися в процесі переробки товарів

результаті переробки товарів

1. Залишки і відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій з переробки українських товарів за межами митної території України і залишаються за межами цієї території, митному контролю та митному оформленні не підлягають.

Стаття 171. Еквівалентна компенсація

1. Продукти, отримані в результаті переробки еквівалентних товарів, для цілей застосування митними платежами, установленими на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 172. Розмежування (руйнування)

1. Знищенню або руйнуванням товарів допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника товарів чи уповноваженою особою.

2. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищенні або руйнування видіється митним органом, якщо власник товарів чи уповноваженою особою:

1) укладено договір на знищенні (руйнування) товарів з підприємством, уповноваженим відповідно до законодавства України на знищенні (руйнування) відповідних категорій товарів;

2) отримано дозвол на знищенні (руйнування) товарів від державних органів, до повноважень яких належить контроль за переміщенням таких товарів.

3) дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищенні (руйнування) товарів, які не були знищенні або зруйновані, та отримані в результаті знищенні або руйнування товарів, у відповідній митний режим як іноземні товари, які перебувають під митним контролем.

4) отримано дозвол на знищенні (руйнування) товарів, які не були знищенні або руйнування товарів, у відповідній митний режим знищенні або руйнування товарів, у тому числі складові товару, які не були знищенні або зруйновані, та отримані в результаті знищенні або руйнування товарів, у відповідній митний режим як іноземні товари, які перебувають під митним контролем.

нодавства України на знищенні (руйнування) відповідних категорій товарів, з моменту прийняття для знищенння (руйнування) товарів, поміщеніх у митний режим знищенні або руйнування, до моменту передання власнику товарів (уповноважений особи) залишків, якщо вони утворилися в результаті здійснення таких операцій, а в разі якщо залишки за договором передаються у власність цьому підприємству, - до моменту завершення митного оформлення цих залишків у відповідний митний режим.

Глава 26. Відмова на користь держави

Стаття 183. Митний режим відмови на користь держави

1. Відмова на користь держави - це митний режим, відповідно до якого власник відмовляється від іноземних товарів на користь держави без будь-яких умов на свою користь.

Стаття 184. Поміщення товарів у митний режим відмови на користь держави

1. У митний режим відмови на користь держави поміщаються іноземні товари.

2. Відмова від товарів на користь держави здійснюється за відповідною письмовою заявою власника цих товарів та з дозволу митного органу.

3. Кабінет Міністрів України визначає перелік товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави.

4. Іноземні товари поміщаються у митний режим відмови на користь держави із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 185. Завершення митного режиму відмови на користь держави

1. Митний режим відмови на користь держави завершується після розміщення товарів на склад митного органу.

2. Відповідальність за неправомірне розпорядження товарами шляхом їх поміщення в митний режим відмови на користь держави несе декларант. Митні органи не відшкодовують будь-які майнові претензії осіб, які мають повноваження щодо товарів, від яких декларант відмовився на користь держави.

Розділ VI
ПЕРЕМІЩЕННЯ І ПРОПУСК ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ КОМЕРЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ. МИТНІ ФОРМАЛЬНОСТІ ПРИ ПЕРЕМІЩЕННІ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ РІЗНИМИ ВІДМОСТИ

Глава 27. Загальні положення щодо умов та порядку переміщення і пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України

Стаття 186. Засоби та способи переміщення товарів

1. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється засобами авіаційного, водного, автомобільного, залізничного, трубопровідного транспорту та лініями електропередач, а також змішаними перевезеннями. Під змішаним (комбінованим) перевезенням розуміється міжнародне перевезення вантажів що-найменш двома різними видами транспорту відповідно до договору змішаного (комбінованого) перевезення з місця в одній країні, де вантажі переходять у відання оператора такого перевезення, до визначеного місця доставки в іншій країні.

2. Залежно від наявності перевізника, відправника, одержувача, а також договору на перевезення товарів переміщуються у:

1) вантажних відправленнях;

2) супроводжуваному багажі;

3) несупроводжуваному багажі;

4) ручній поклажі;

5) міжнародних поштових відправленнях;

6) міжнародних експрес-відправленнях.

Стаття 187. Митні формальності на транспорті

1. Транспортні засоби комерційного призначення, якими переміщуються пасажири та/або товари через митний кордон України, під-

лягають митному контролю та митному оформленню.

2. Митні формальності, що здійснюються під час митного контролю та митного оформлення транспортних засобів комерційного призначення, якими переміщуються пасажири та/або товари через митний кордон України, мають уніфікований характер і не залежать від країни реєстрації або країни - власника транспортного засобу, країни, з якої прибув цей транспортний засіб, або країни, куди він прямує, крім випадків, передбачених міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону, та відповідно до якого встановлені міжнародними актами, в частині застосування санкцій та обмежень у торгівлі з окремими країнами.

3. Митні органи виконують митні формальності в зонах митного контролю, створених відповідно до положень глави 48 цього Кодексу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

Стаття 188. Сприяння посадовим особам митних органів у виконанні митних формальностей

1. З метою прискорення виконання митних формальностей під час переміщення транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України працівники водного, повітряного, автомобільного та залізничного транспорту сприяють посадовим особам митних органів у виконанні митних формальностей.

2. Адміністрація автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місцях, у межах яких діють пункти пропуску через митний кордон України, на безплатній основі забезпечує митні органи необхідними службовими приладами, обладнанням, засобами зв'язку та створює їм належні умови для роботи.

3. Перелік приміщень, відмінних у частині другий цієї статті, та вимоги до них визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері транспорту, відповідно до обсягу та характеру міжнародних перевезень.

4. Місця розвантаження та завантаження транспортних засобів комерційного призначення, посадки та висадки пасажирів, а також місця стоянки для здійснення митного контролю визначаються адміністрацією автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місцях, у межах яких діють пункти пропуску через митний кордон України, з урахуванням особливостей їх функціональної та технологічної діяльності та за поданням відповідного митного органу, погодженим з відповідним органом охорони державного кордону.

5. Зміна місця стоянки суден визначається адміністрацією порту з обов'язковим інформуванням відповідного митного органу та органу охорони державного кордону України.

Стаття 189. Тимчасовий пропуск транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України

1. Транспортні засоби комерційного призначення, що використовуються для переміщення товарів та/або пасажирів через митний кордон України, можуть тимчасово ввозитися на митну територію України без справлення митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

2. Тимчасово ввезені на митну територію України товари, які були пропущені на митну територію України і які зберігають статус іноземних товарів, ввозяться за межі цієї території у митному режимі реекспорту на підставі товаросупровідних документів, якщо такі товари не пропущені на митну територію України.

3. Помилково ввезені на митну територію України товари, які були пропущені на митну територію України і які зберігають статус іноземних товарів, ввозяться за межі цієї території у митному режимі реекспорту на підставі товаросупровідних документів, згідно з якими ці товари були ввезені.

Стаття 190. Права та обов'язки перевізника

1. Перевізники мають право:

1) не приймати для перевезення між митними органами товари у разі оформлення митних та/або транспортних документів з порушенням порядку, встановленого законодавством України;

2) замінювати моторний транспортний засіб, попіденно повідомивши митний орган призначення про причини такої заміни (технічний стан, екологічні вимоги, економічна доцільність);

3) замінювати уповноважену перевізником особу (водія), відповідальну за доставку товарів до митного органу призначення, попіденно повідомивши цей орган про причини такої заміни (стан здоров'я, візові питання, вимоги Європейської угода щодо роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнарод-

кі транспортні засоби не використовуватимуться для внутрішніх перевезень на митній території України.

4. Спеціальне обладнання, призначене для навантаження, вивантаження, захисту і зберігання вантажу, яке переміщується разом з транспортним засобом комерційного призначення через митний кордон України, підлягає пропуску в тому самому порядку, що і транспортний засіб, за умови використання такого обладнання за призначенням та зворотного вивезення (ввезення) разом з цим транспортним засобом. Ввезення спеціального обладнання на митну територію України вивезення його за межі цієї території окремо від транспортного засобу комерційного призначення можливе на тих самих умовах, за умови підтвердження, що дане обладнання призначено для конкретного транспортного засобу комерційного призначення, ввезеного на митну територію України та вивезеного через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

5) отримувати роз'яснення причин відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

6) використовувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

7) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

8) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

9) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

10) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

11) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

12) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

13) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

14) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

15) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

16) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

17) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

18) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

19) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

20) отримувати засоби відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України України та перелік заході

тифікації допускаються лише з дозволу митного органу, крім випадків, передбачених главою 2 цього Кодексу. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

Глава 29. Тимчасове зберігання

Стаття 201. Тимчасове зберігання товарів під митним контролем

1. Товари з моменту пред'явлення їх митному органу до поміщення їх у відповідний митний режим можуть перебувати на тимчасовому зберіганні під митним контролем. Тимчасове зберігання товарів під митним контролем здійснюється на складах тимчасового зберігання.

2. Товари гуманітарної допомоги для їх тимчасового зберігання з дозволу відповідного митного органу можуть розміщуватися на складах організації - отримувачів гуманітарної допомоги.

При цьому керівник організації - отримувач гуманітарної допомоги забезпечує ведення обліку товарів, що розміщаються на складі цієї організації та випускаються з нього, в порядку, передбаченому для складів тимчасового зберігання, та щоквартальні подання митному органу звіту про рух товарів на складі за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Митний орган має право вимагати подання позачергового звіту.

3. На складах тимчасового зберігання утворюються постійні, а на складах організації - отримувачів гуманітарної допомоги - тимчасові (на час тимчасового зберігання на них під митним контролем товарів гуманітарної допомоги) зони митного контролю.

4. На тимчасове зберігання під митним контролем із застосуванням положень цієї глави товари також можуть розміщуватися на митних складах або на складах митних органів.

5. У разі втрати товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або видачі їх без дозволу митних органів утримувач складу тимчасового зберігання, утримувач митного складу, керівник організації - отримувач гуманітарної допомоги неєть адміністративну відповідальність, передбачену цим Кодексом. Крім того, у таких випадках на цих осіб покладається обов'язок щодо сплати митних платежів, установлених законом на імпорт зазначених товарів.

6. Утримувач складу тимчасового зберігання, утримувач митного складу, керівник організації - отримувач гуманітарної допомоги звільняється від відповідальності за втрату товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, та зобов'язання щодо сплати митних платежів, установлених законом на імпорт зазначених товарів.

7. Единим документом, необхідним для розміщення товарів на тимчасове зберігання під митним контролем, є уніфікований документ за формулою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, що містить опис цих товарів на підставі товаросупровідних документів.

Стаття 202. Документи, необхідні для розміщення товарів на складі тимчасового зберігання

1. Єдиним документом, необхідним для розміщення товарів на тимчасове зберігання під митним контролем, є уніфікований документ за формулою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, що містить опис цих товарів на підставі товаросупровідних документів.

2. Митний орган встановлює строк для вивезення товарів з складу, виходячи з можливості наявних засобів для транспортування цих товарів та навантажувально-розвантажувальної техніки.

Стаття 203. Операції з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем

1. Власник товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або уповноважена ним особа з дозволу митного органу можуть проводити з цими товарами та-кі операції:

1) прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих това-

рів: переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушина (у тому числі із ство-

ром) стали непридатними, були зіпсовані чи пошкоджені внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили

2) огляд та вимірювання;

3) усунення пошкоджень упаковки;

4) взяття проб та зразків;

5) підготовка товарів до продажу (відчуження) і транспортування: сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження та інші подібні операції.

2. У разі відмови у наданні дозволу на проведення операцій, зазначених у частині першій цієї статті, митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини та підстави та-кі відмови.

Стаття 204. Строк тимчасового зберігання товарів

1. Загальний строк тимчасового зберігання товарів під митним контролем становить 90 календарних днів.

2. Товари, які швидко пускуються або мають обмежений строк зберігання, можуть перебувати на тимчасовому зберіганні під митним контролем у межах строку зберігання їх якостей, які дають можливість використовувати такі товари за призначенням, але не більше строку, встановленого частиною першою цієї статті.

3. Строк тимчасового зберігання товарів, зазначений у частині першій цієї статті, за заявою власника або уповноваженої ним особи може бути продовжений (але не більше ніж на 30 днів) митним органом, за дозволом якого товари були розміщені на складі. Якщо особа, яка зберігає товари на складі тимчасового зберігання, які розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів та у яких здійснюються прийняття, навантаження, перевантаження, вивантаження та видача товарів, що переміщуються через митний кордон України. Дозволом для розміщення товарів на такому складі тимчасового зберігання є дозвіл митного органу на вивантаження товару з транспортного засобу.

4. Товари, розміщені на складах тимчасового зберігання, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, до їх випуску із складу вважаються такими, що не пропущені на митну територію України.

5. Вивезення товарів із складів тимчасового зберігання, розташованих на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, у межах яких є пункти пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, на митну територію України або про відмову в такому пропуску, крім відповідків, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

6. У разі прийняття митним органом рішення про пропуск товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання, розташованому поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, на митну територію України цьому органу з метою забезпечення контролю за доставкою зазначених товарів до митного органу призначения подаються транспортні документи, що містять відомості про ці товари, та комерційні документи (за їх наявності).

7. Вивезення за межи митної території України товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання, розташованому поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, у разі якщо митним органом прийнято рішення про відмову в пропуску таких товарів на митну територію України, здійснюється на підставі рішення митного органу про пропуск цих товарів на митну територію України або про відмову в такому пропуску, крім відповідків, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

8. У разі відмови уздовжного строку зберігання товарів, зазначених у частині першій - третій цієї статті, товари, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, повинні бути:

1) задекларовані власником або уповноваженою ним особою до відповідного митного режиму; або

2) передані власником або уповноваженою ним особою, утримувачем складу тимчасового зберігання, митного складу, організацію - отримувачем гуманітарної допомоги відповідному митному органу для зберігання та/або розпорядження відповідно до цього Кодексу; або

3) відправлені під митним контролем до інших митних органів для їх подальшого митного оформлення; або

4) вивезені за межі митної території України.

9. Якщо товари, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, декларувалися митним органом, але що після закінчення строків зберігання, зазначених у частинах першій - третій цієї статті, товари, що надавалися відмова у митному оформленні в порядку, встановленому цим Кодексом, такі товари підлягають обов'язковій передачі власником або уповноваженою ним особою, утримувачем складу тимчасового зберігання, митного складу, організацію - отримувачем гуманітарної допомоги відповідному митному органу для зберігання та/або розпорядження відповідно до цього Кодексу; або

10. У разі відмови уздовжного строку зберігання товарів, зазначених у частині першій - третій цієї статті, товари, що надавалися відмова у митному оформленні в порядку, встановленому цим Кодексом, такі товари підлягають обов'язковій передачі власником або уповноваженою ним особою, утримувачем складу тимчасового зберігання, митного складу, організацію - отримувачем гуманітарної допомоги на склад митного органу.

11. Митний орган встановлює строк для вивезення товарів із складу, виходячи з можливості наявних засобів для транспортування цих товарів та навантажувально-розвантажувальної техніки.

Стаття 205. Митне оформлення товарів, які протягом строку тимчасового зберігання під митним контролем

1. Власник товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або уповноважена ним особа з дозволу митного органу можуть проводити з цими товарами та-кі операції, необхідні для забезпечення збереження цих това-

рів: переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушина (у тому числі із ство-

ром) стали непридатними, були зіпсовані чи пошкоджені внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили

2. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується відповідними документами, підлягають митному оформленню як такі, що надійшли на митну територію України непридатному, непереборному сили, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу.

3. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового зберігання.

4. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового зберігання.

5. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового зберігання.

6. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового зберігання.

7. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового зберігання.

8. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового зберігання.

9. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового зберігання.

10. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання, розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, що підтверджується з підтвердженням та під контролем митного органу, залишаються на складах тимчасового збер

для переміщення товарів через митний кордон України, не потребує окремої митної декларації, якщо під час такого переміщення декларуються товари, які перевозяться цим автотранспортним засобом.

2. Відомості про автотранспортний засіб комерційного призначення, що перевозить товари, вносяться до митної декларації, за якою оформлено її вантажі, книжки МДП, передбаченої Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року, тваринно-транспортних накладних, дорожнього листа, пропозицій та інших супровідних документів, передбачених законодавством.

Стаття 222. Порядок декларування порожніх автотранспортних засобів комерційного призначення та автотранспортних засобів комерційного призначення, які перевозять пасажирів через митний кордон України

1. Порожні автотранспортні засоби комерційного призначення та автотранспортні засоби, які перевозять пасажирів через митний кордон України, декларуються шляхом подання національних реєстраційних документів.

Глава 34. Митні формальності щодо припасів

Стаття 223. Загальні положення щодо порядку переміщення припасів через митний кордон України

1. Припаси при дотриманні умов, установлених цим Кодексом, переміщуються через митний кордон України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

2. Передбачені цією гло-вою дозволи на видачу припасів або на здійснення інших операцій з припасами надаються митними органами протягом однієї години з моменту отримання відповідного звернення. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані не відкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 224. Умови звільнення від оподаткування митними платежами припасів, які ввозяться на митну територію України

1. Припаси, які ввозяться на митну територію України морськими, річковими та повітряними суднами, звільняються від оподаткування митними платежами за умову, що вони залишаються на борту цих суден.

2. Припаси, які ввозяться на митну територію України засобами залізничного та автомобільного транспорту, що здійснюють міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів, і призначенні для споживання особами, які перевозяться на борту цих транспортних засобів, звільняються від оподаткування митними платежами за умову, що:

1) вони придбані тільки в країнах, територію яких підтверджено відповідний транспортний засіб;

2) всі належні митні платежі щодо них сплачено в країнах, де вони були придбані.

3. Припаси, необхідні для експлуатації і технічного обслуговування транспортних засобів, які прибувають на митну територію України, звільняються від оподаткування митними платежами за умову, що вони залишаються на борту цих транспортних засобів під час їх перевезення на цій території.

Стаття 225. Декларування припасів, які ввозяться на митну територію України

1. Інформація, що зазначається у митній декларації на припаси, які ввозяться на митну територію України, обмежується мінімумом відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю. Допускається використання замість митної декларації на припаси облікових документів про рух товарів у вагонах-ресторанах, кафе-барах тощо.

2. У митній декларації на припаси або в документі, що її замінює, які подаються під час прибуття транспортного засобу на митну територію України, повинна враховуватися кількість припасів, які

видаються з дозволу митного органу з числа припасів, що знаходяться на борту цього засобу, при цьому на зазначену кількість припасів окрема митна декларація або документ, що її замінює, не подається.

3. У митній декларації на припаси або в документі, що її замінює, зазначається кількість припасів, доставлених на транспортний засіб під час його перевезення на митний територію України.

4. Окрема митна декларація або документ, що її замінює, на припаси, які залишаються на борту транспортного засобу, не подається.

Стаття 226. Видача припасів

1. Митні органи повинні дозволяти видачу припасів, ввезених на митну територію України морським (річковим) судном або доставлених на це судно під час його перевезення на митний територію України, для споживання пасажирами та членами екіпажу під час перевезення зазначеного судна на митний територію України, з урахуванням кількості пасажирів і членів екіпажу та тривалості перевезення судна на цій території.

2. Митні органи повинні дозволяти видачу припасів, ввезених на митну територію України морським (річковим) судном або доставлених на борт цього судна під час його перевезення на митний територію України, для споживання членами екіпажу зазначеного судна під час його ремонту у доці або на верфі за умови, що тривалість перевезення цього судна у доці або на верфі визнана обґрунтованою.

3. У разі якщо повітряне судно має зробити посадку в одному чи кількох аеропортах на митній територію України, митні органи повинні дозволяти видачу припасів, які знаходяться на борту або доставлені на борт під час перевезення цього судна на митний територію України, для споживання членами екіпажу зазначеного судна під час його ремонту у доці або на верфі за умови, що тривалість перевезення цього судна на дообою за нормами, що встановлюються міністерством, керівник якого (міністр) спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Голова 35. Митні формальності на трубопровідному транспорту та лініях електропередачі

Стаття 231. Місця здійснення митного контролю товарів, що переміщаються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

1. Митний контроль товарів, що переміщаються через митний кордон України, здійснюється в місцях митного контролю, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

Стаття 232. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщаються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

1. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщаються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, у тому числі з метою транзиту через митну територію України, здійснюються в місцях митного контролю, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

Стаття 233. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщаються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

1. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщаються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, з метою транзиту через митну територію України, здійснюються в місцях митного контролю, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

Стаття 234. Загальні правила переміщення (пересилання) товарів через міжнародні поштові та експрес-відправлення

1. Перевізники зобов'язані вживати необхідних заходів для запобігання будь-якому недозволеному використанню припасів.

2. Митні органи з метою забезпечення скорочності припасів можуть у разі потреби накладати на них митне забезпечення.

3. У випадках, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів, виконавчої засобами, які перевозяться на борту цих суден, здійснюються відповідні заходи.

Стаття 235. Загальні правила переміщення (пересилання) товарів через міжнародні поштові та експрес-відправлення

1. При переміщенні (пересиланні) міжнародних поштових та експрес-відправлень через митний кордон України, а також за результатами проведення митного огляду на підставі вибіркових або випадкових перевірок митні органи мають право вимагати пред'явлення зазначених товарів, що якіх законодавством встановлено на заборону та/або обмеження щодо переміщення.

2. Ввезення експрес-перевізником міжнародних експрес-відправень на митну територію України або їх вивезення за межі цієї території через пункти пропуску, розташовані у міжнародних аеропортах, а також їх перевантаження здійснюються безпосередньо під бортом повітряного судна або з зони митного контролю пункту пропуску. Перевантаження здійснюється в присутності посадової особи митного органу та відповідних службових осіб аеропорту та перевізника.

3. Митний орган, у зоні відповідальності якого розташовані пункти пропуску через державний кордон України, здійснює пропуск на транспортні засоби комерційного призначення здійснюються на підставі оформлення товаросупровідних документів. Декларування експорту припасів здійснюється на підставі та-

припасів протягом не більше 30 календарних днів від дати накладення митного забезпечення.

2. Під час відсутності транспортного засобу комерційного призначення за межі митної території України окрема митна декларація або документ, що її замінює, не подається.

3. У митній декларації на припаси або в документі, що її замінює, зазначається кількість припасів, доставлених на транспортний засіб під час його прибуття на митну територію України, не вимагається.

4. У разі якщо митний орган вимагає митну декларацію або документ, що її замінює, на припаси, які знаходилися на такому транспортному засобі під час його прибуття на митну територію України, не вимагається.

5. Операції з міжнародними поштовими та експрес-відправленнями, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

6. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

7. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

8. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

9. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

10. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

11. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

12. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

13. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

14. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи які вимагаються митним органом для здійснення митного контролю, здійснюються відповідно до зазначеної в міжнародній поштові та експрес-відправленнями.

15. У пункти пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщаються (пересилаються) у

документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію.

2. Засвічення митним органом прийняття товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів на них до митного оформлення здійснюється шляхом проставлення відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

Стаття 249. Присутність декларантів або уповноважених ними осіб під час митного оформлення

1. Декларанти або уповноважені ними особи можуть бути присутніми під час митного оформлення товарів, які пред'являються ними для такого оформлення.

2. У разі застосування заходів, передбачених статтями 338 і 339 цього Кодексу, а також на вимогу митного органу присутність декларантів або уповноважених ними осіб під час митного оформлення є обов'язковою.

Стаття 250. Митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою

1. Під товарами, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, у цій статті розуміються:

1) товари, у тому числі транспортні засоби, продукти харчування, медикаменти, одяг, ковдри, намети, збрін будинки, пристрій для очищення та збереження води, інші товари першої необхідності, що направляються як допомога потерпілим від катастрофи природного та/або техногенного походження;

2) транспортні засоби, інструменти та устаткування, спеціально навченні тварини, продукти харчування, пристрій, особисті речі та інші товари для осіб, які виконують завдання з ліквідації наслідків катастрофи, необхідні ім для роботи та проживання на території, яка зазнала впливу цієї катастрофи, протягом усього часу виконання зазначених завдань.

2. Митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, здійснюється першочергово.

3. На товари, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, дозволяється подання попередньої або тимчасової декларації за правилами, встановленими цим Кодексом.

4. Плата за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, що товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, не справляється.

5. Товари, що вивозяться за межі митної території України у складі вантажів з допомогою, пропускаються через митний кордон України без сплати митних платежів.

6. Товари, отримані уповноваженими організаціями у складі вантажів з допомогою та призначенні для використання або безоплатного розповсюдження на митній території України цими організаціями чи під їх наглядом, пропускаються на митну територію України без сплати митних платежів.

Стаття 251. Порядок митного оформлення іноземних інвестицій

1. Митне оформлення товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями, здійснюється в першочерговому порядку.

Стаття 252. Митне оформлення військової техніки

1. Військова техніка, укомплектована повністю військовою командою (бойові та військово-транспортні повітряні судна, військові кораблі та судна забезпечення Військово-Морських Сил тощо), яка перетинає митний кордон України, підлягає митному оформленню. Порядок такого оформлення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Митне оформлення військової техніки іноземних держав здійснюється митним органом за участю представників Міністерства оборони України, а в разі якщо заходи, в рамках яких переміщаються такі товари, належать до повноважень іншого центрального органу виконавчої влади, - представників цього центральноого органу виконавчої влади.

3. Товари, що переміщуються через борти іноземних військових кораблів та повітряних суден на митну територію України або, у зворотному напрямку, підлягають митному оформленню в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 253. Подання митним органам актів, складених підприємствами

1. Підприємства, що переміщують товари через митний кордон України, у присутності посадової особи митного органу складають акти про невідповідність цих товарів відомостям, зазначенім у документах, необхідних для здійснення їх митного контролю, про пошкодження товарів, їх упаковки чи маркування або про їх втрату. Зазначені акти подаються відповідним митним органом.

2. Форма акта встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. При переміщенні товарів через митний кордон залишним транспортом митному органу замість акта про невідповідність може подаватися комерційний акт, складений відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних документах у разі їх подання на паперовому носії.

4. Невідповідність фактичних вагових характеристик товарів відомостям, зазначенім у товаросупровідних документах, пов'язана з особливостями транспортування, зберігання, специфічними характеристиками певних товарів, допускається в межах норм природного убытку та норм списання втрат таких товарів відповідно до законодавства України.

Стаття 254. Мова документів, які подаються для здійснення митного контролю та митного оформлення

1. Документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України при здійсненні зовнішньоекономічних операцій, подаються митному органу українською мовою, офіційною мовою митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою міжнародного спілкування. Митні органи вимагають переклад українською мовою документів, складених іншою мовою, ніж офіційна мова митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою міжнародного спілкування, тільки у разі, якщо дані, які містяться в них, є необхідними для перевірки або підтвердження відомостей, зазначені в митному оформленні товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження.

3. Рішення про відмову у митному оформленні приймається в межах строку, відведеного статтею 255 цього Кодексу для завершення митного оформлення. Непримінні такого рішення протягом зазначеного строку є бездіяльністю, яка може бути оскаржена в порядку, встановленому главою 4 цього Кодексу.

Голова 40. Декларування

Стаття 257. Процедура декларування

1. Декларування здійснюється шляхом заялення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носії.

2. Строк, зазначений у частині першій цієї статті, може бути перевищений на час виконання відповідних формальностей виключно у разі:

1) виконання митних формальностей поза місцем розташування митного органу відповідно до статті 247 цього Кодексу;

2) підтвердженого письмово бажання декларанта або уповноваженої ним особи подати відповідно до цього Кодексу додаткові документи чи відомості про зовнішньоекономічну опера-

цію або характеристики товару;

3) проведення досліджень (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів, якщо товари не випускаються відповідно до частини дії статті 356 цього Кодексу;

4) виявлення порушення митних правил, якщо товари не випускаються відповідно до частини п'ятої цієї статті;

5) зупинення митного оформлення відповідно до Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової пропозиції»;

6) подання додаткових документів відповідно до частини третьої статті 53 цього Кодексу.

3. У разі якщо товар декларується з використанням попередньої або періодичної митних декларацій, митне оформлення за цими деклараціями завершується у строк, що не перевищує чотирьох робочих годин з моменту їх подання.

4. Митне оформлення вважається завершеним після виконання всіх митних формальностей, визначених цим Кодексом відповідно до заявленого митного режиму, що засвічується митним органом шляхом просування відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних документах у разі їх подання на паперовому носії.

5. При виявленні порушення митних правил митний орган здійснює випуск товарів до завершення розгляду справи про таке порушення за умови, що:

1) такі товари не підлягають конфіскації і не будуть потрібні надалі у процесі провадження у справі як докази;

2) декларант сплачує всі митні платежі або забезпечує їх сплату відповідно до розділу X цього Кодексу.

Стаття 256. Відмова у митному оформленні та обов'язки митного органу

1. Відмова у митному оформленні та обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення

1. Відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження.

3. Рішення про відмову у митному оформленні приймається в межах строку, відведеного статтею 255 цього Кодексу для завершення митного оформлення. Непримінні такого рішення протягом зазначеного строку є бездіяльністю, яка може бути оскаржена в порядку, встановленому главою 4 цього Кодексу.

4. Відмова у митному оформленні та обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення

1. Відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження.

3. Рішення про відмову у митному оформленні та обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення

1. Відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення

1. Відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення

1. Відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою

женим ним особам можливість виправити помилки, допущені в митній декларації.

3. Якщо особа систематично (більше двох разів протягом місяця) допускає у митній декларації помилки, зазначені в частині першій цієї статті (крім орфографічних помилок), митний орган застосовує до такої особи санкції, передбачені цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

Стаття 269. Зміна, відкликання та визнання митної декларації недійсною

1. Відповідно до положень цієї статті за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи та з дозволу митного органу відомості, зазначені в митній декларації, можуть бути змінені або митна декларація може бути відкліканана. У разі відмови у наданні такого дозволу митний орган забов'язаний невідкладно, письмово або в електронному вигляді, повідомити декларанта про причини і підстави такої відмови.

2. Внесення змін до митної декларації, прийнятої митним органом, допускається до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, а також протягом трох років з дня завершення їх митного оформлення. Зміни повинні стосуватися лише товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у митній декларації.

3. Якщо після випуску у вільний обіг товарів, митний контроль яких здійснюється без проведення митного огляду, декларантом виявлені товари, переміщені через митний кордон України і не зазначені в митній декларації, за письмовим зверненням декларанта та з дозволу митного органу допускається внесення до митної декларації змін щодо збільшення кількості товарів, випущених у вільний обіг на митний території України, у зв'язку з виявленням незадекларованих товарів.

4. Внесення до митної декларації змін, які впливають на застосування до товарів заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, здійснюється за умови дотримання таких заходів.

5. Відкликання митної декларації допускається лише до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму.

6. Якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, оформлені за декларацією для вивезення за межі митної території України, не перетнули державний кордон України протягом 180 днів, митний орган визнає цю митну декларацію недійсною. Зазначений строк може бути зменшений за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи.

7. Порядок внесення змін до митних декларацій, їх відкликання та визнання недійсними визначається Кабінетом Міністрів України.

8. Після відкликання або визнання недійсною митної декларації товари, транспортні засоби комерційного призначення, що в ній за декларовані, повинні бути видані з-під митного контролю за заявкою декларанта або уповноваженої ним особи, якщо до початку митного оформлення цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення вони перебували у вільному обігу на митний території України, або задекларовані протягом 10 днів до обраного митного режиму.

9. Посадові особи митних органів не мають права заповнювати митну декларацію, змінювати відомості, зазначені в митній декларації, крім внесення до неї відомостей, що належать до повноважень митних органів.

10. У разі виявлення порушень митних правил щодо задекларованих у митній декларації товарів, транспортних засобів комерційного призначення внесення змін, відкликання та визнання недійсною цієї декларації до закінчення провадження у відповідних справах забираються. Не порушується

проводження у справах про порушення митних правил у випадках, якщо декларант або уповноважена ним особа самостійно звернулися до митного органу з проханням про внесення змін до митної декларації відповідно до частин другої - четвертої цієї статті.

Розділ IX

МИТНІ ПЛАТЕЖІ

Глава 41. Загальні положення щодо митних платежів

Стаття 270. Оподаткування митними платежами товарів, що переміщаються через митний кордон України

1. Правила оподаткування товарів, що переміщаються через митний кордон України, митом, крім особливих видів мита, встановлюються цим Кодексом та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Правила оподаткування особливими видами мита встановлюються законами України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну».

2. Правила оподаткування товарів, що переміщаються через митний кордон України, іншими (крім мита) митними платежами встановлюються Податковим кодексом України з урахуванням особливостей, що визначаються цим Кодексом.

3. Особливості оподаткування митними платежами товарів, поміщених у відповідний митний режим, визначені у статті 286 та розділі V цього Кодексу, а також у розділах V і VI Податкового кодексу України.

Глава 42. Мита

Стаття 271. Мита та його види

1. Мита - це загальноодержавний податок, встановлений Податковим кодексом України та цим Кодексом, який нараховується та сплачується відповідно до цього Кодексу, законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. В Україні застосовуються такі види мита:

1) візвісне мита;

2) візвісне мита;

3) сезонне мита;

4) особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне.

3. Забороняється застосовувати інші види мита, крім тих, що встановлені цим Кодексом.

Стаття 272. Візвісне мита

1. Візвісне мита встановлюється на товари, що ввозяться на митну територію України.

2. Встановлення нових та зміна діючих ставок візвісного мита, визначених Митним тарифом України, здійснюються Верховною Радою України протягом 180 днів, митний орган визнає цю митну декларацію недійсною. Зазначений строк може бути зменшений за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи.

7. Порядок внесення змін до митних декларацій, їх відкликання та визнання недійсними визначається Кабінетом Міністрів України.

8. Після відкликання або визнання недійсною митної декларації товари, транспортні засоби комерційного призначення, що в ній за декларовані, повинні бути видані з-під митного контролю за заявкою декларанта або уповноваженої ним особи, якщо до початку митного оформлення цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення вони перебували у вільному обігу на митний території України, або задекларовані протягом 10 днів до обраного митного режиму.

9. Посадові особи митних органів не мають права заповнювати митну декларацію, змінювати відомості, зазначені в митній декларації, крім внесення до неї відомостей, що належать до повноважень митних органів.

10. У разі виявлення порушень митних правил щодо задекларованих у митній декларації товарів, транспортних засобів комерційного призначення внесення змін, відкликання та визнання недійсною цієї декларації до закінчення провадження у відповідних справах забираються. Не порушується

провадження у справах про порушення митних правил у випадках, якщо декларант або уповноважена ним особа самостійно звернулися до митного органу з проханням про внесення змін до митної декларації відповідно до частин другої - четвертої цієї статті.

3. Спеціальне мита встановлюється:

1) як засіб захисту національного товаровиробника, у разі якщо товари ввозяться на митну територію України в обсягах та/або за таких умов, що їх ввезення за піддією або створює загрозу заподіяння значної шкоди національному товаровиробнику;

2) як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

4. Антидемпінгове мита встановлюється відповідно до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом демпінгу, що заподіє шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

5. Компенсаційне мита встановлюється відповідно до Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом субсидованого імпорту, що заподіє шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

Стаття 276. Платники мита

1. Платниками мита є:

1) особа, яка ввозить товари на митну територію України чи вивозить товари з митної території України та на угодку та на умовах, встановлених цим Кодексом;

2) особа, на адресу якої надходить товари, що переміщаються (пересилаються) у міжнародних поштових або експрес-відправленнях, або зупиняється відповідно до цього Кодексу, законів України та міжнародних договірів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3) особа, на яку покладається обов'язок дотримання вимог митних режимів, які передбачають звільнення від оподаткування митом, у разі порушення таких вимог;

4) особа, яка використовує товари, митне оформлення яких було здійснено з умовним звільненням від оподаткування митом, не за цільовим призначенням та/або зупиняється відповідно до цього Кодексу;

5) особа, яка реалізує товари, митне оформлення яких було здійснено з умовним звільненням від оподаткування митом, не за цільовим призначенням та/або зупиняється відповідно до цього Кодексу;

6) особа, яка реалізує товари, транспортні засоби відповідно до статті 243 цього Кодексу.

Стаття 277. Об'єкти оподаткування митом

1. Об'єктами оподаткування митом є:

1) товари, митна вартість яких перевищує еквівалент 100 євро, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за межі митної території України з звільненням від оподаткування, не за цільовим призначенням та/або зупиняється відповідно до цього Кодексу;

2) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

3) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

4) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

5) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

6) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

7) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

8) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

9) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

10) товари, які реалізуються відповідно до цього Кодексу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються за преференційними ставками візвісного мита, встановлені Митним тарифом України.

ках, визначених цим Кодексом та закон

ляються в Україні. Порядок ввезення зазначених технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, визначається Кабінетом Міністрів України;

18) бланки книжок МДП та книжок (карнетів) А. Т. А., що переміщуються між національним гарантійним об'єднанням та іноземними гарантійними об'єднаннями, що є їх кореспондентами, або міжнародними організаціями.

2. У разі порушення підприємствами порядку цільового використання товарів, звільнені від оподаткування, або умов, за яких надається умовне повне або часткове звільнення від оподаткування митом, до цих підприємств, незалежно від притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом, застосовуються норми пункту 30.8 статті 30 та статті 123 Податкового кодексу України.

3. Забороняється звільнення окремих юридичних та фізичних осіб від сплати мита і переносити для них строки його сплати.

Стаття 283. Звільнення від оподаткування митом залежно від обраного митного режиму

1. За умови дотримання умог та обмежень, встановлених розділом V цього Кодексу, звільнення від оподаткування:

1) візвізним митом - товарів, поміщені у митні режими реїмпорту та відмови на користь держави;

2) візвізним митом - товарів, поміщені у митний режим реекспорту.

Стаття 284. Умовне повне звільнення від оподаткування митом

1. За умови дотримання умог та обмежень, встановлених розділом V цього Кодексу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування:

1) візвізним митом - до товарів, поміщені у митні режими транзиту, тимчасового ввезення, митного складу, вільної митної зони, безмитної торгівлі, переробки на митній території, знищення або руйнування;

2) візвізним митом - до товарів, поміщені у митні режими транзиту, тимчасового ввезення.

Стаття 285. Умовне часткове звільнення від оподаткування візвізним митом

1. Умовне часткове звільнення від оподаткування візвізним митом застосовується до товарів, зазначеных у статті 106 цього Кодексу, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, за умови дотримання умог та обмежень, встановлених главою 18 цього Кодексу.

2. Порядок застосування умовного часткового звільнення від оподаткування візвізним митом визначено статтею 106 цього Кодексу.

Стаття 286. Оподаткування митом товарів при переміщенні через митний кордон України залежно від обраного митного режиму

1. Товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються візвізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 13 цього Кодексу.

У випадках, встановлених законами України, товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються сезонним митом/або особливими видами мита.

2. Товари, поміщені у митний режим реїмпорту, звільнені від оподаткування візвізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 14 цього Кодексу.

3. У разі поміщення товарів у митний режим реїмпорту відповідно до пункту 3 частини другої статті 78 цього Кодексу суми візвізного мита, сплачені при експорти цих товарів, повертаються осібм, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу та в порядку, визначеному Податковим кодексом України.

4. Товари, поміщені у митний режим експорту, оподатковуються візвізним митом у випадках, встановлених законом.

5. Товари, поміщені у митний режим реекспорту, звільнені від оподатку-

вання візвізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 16 цього Кодексу.

Після поміщення товарів у митний режим реекспорту суми візвізного мита, сплачені при імпорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу та в порядку, встановленому Податковим кодексом України.

6. До товарів, поміщених у митний режим транзиту, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування візвізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 17 цього Кодексу.

7. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, застосовується умовне часткове звільнення від оподаткування візвізним митом у порядку, визначеному главою 18 цього Кодексу.

У разі випуску товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування візвізним митом, у вільний обіг на митній території України або передачі таких товарів у користування інші особі візвізне мито сплачується у порядку, визначеному частиною сьомою статті 106 цього Кодексу.

8. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування візвізним митом при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 19 цього Кодексу.

9. До товарів, поміщених у митний режим митного складу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування візвізним митом при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 20 цього Кодексу.

10. До товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування візвізним митом при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 21 цього Кодексу.

11. До товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування візвізним митом при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 22 цього Кодексу.

12. До товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування візвізним митом при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 23 цього Кодексу.

13. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, оподатковуються візвізним митом відповідно до глави 24 цього Кодексу.

До товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, та продуктів їх переробки, зазначених у частині другій статті 168 цього Кодексу, що в межах визначеного строку повертаються в Україну, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування візвізним митом у порядку, визначеному статтею 155 цього Кодексу.

14. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, оподатковуються візвізним митом при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 14 цього Кодексу.

15. Товари, поміщені у митний режим відмови на

користь держави, звільнені від оподаткування візвізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умог та обмежень, встановлених главою 26 цього Кодексу.

Стаття 287. Особливості оподаткування митом деяких товарів

1. При ввезенні (пересиланні) на митну територію України товарів, визначені відповідно до Закону України «Про гуманітарну допомогу» Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України як гуманітарна допомога, звільнені від оподаткування візвізним митом.

Гуманітарна допомога, що надається Україною, при ввезенні за межі митної території України з відповідною розширеннями Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі щодо застосування заходів регулювання зовнішньоекономічної діяльності, прийнятих в межах повноважень, визначених законами України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну», подання сертифікатів про походження товарів є обов'язковим.

2. Для товарів, увезення яких з відповідної країни регулюється розширеннями Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі щодо застосування заходів регулювання зовнішньоекономічної діяльності, прийнятих в межах повноважень, визначених законами України «Про режим іноземного інвестування» з метою інвестування на підставі зареєстрованих договірів (контрактів) або як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита. При відчуженні таких товарів раніше трьох років з часу застосування їх на баланс візвізного мита сплачується на загальні підставах.

Товари, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита. При відчуженні таких товарів раніше трьох років з часу застосування їх на баланс візвізного мита сплачується на загальні підставах.

3. Для товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита.

4. Для товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита.

5. Для товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита.

6. Для товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита до стартового капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільнені від сплати візвізного мита.

7. Особливості оподаткування візвізним митом товарів, що ввозяться (пересилануться) на митну територію України громадянами, розпорядження про використання коштів авансових платежів:

а) при здійсненні митного оформлення товарів - з моменту закінчення митного оформлення;

б) якщо сплата не пов'язана із здійсненням митного оформлення товарів, - з моменту списання коштів з авансового рахунку при перерахуванні їх до державного бюджету;

2) у разі сплати коштів безпосередньо до державного бюджету у випадках, визначених законодавством України, - з моменту:

а) списання коштів з рахунку платника податків у банку;

б) внесення готівкових коштів у касу банку;

3) з моменту списання коштів з авансового рахунку при перерахуванні їх до державного бюджету;

4) з моменту списання коштів, що перебувають у грошовій заставі, з відповідного рахунку митниці при перерахуванні цих коштів до державного бюджету в рахунок сплати митних платежів;

5) з моменту настання інших обставин, визначених Податковим кодексом України;

6) у разі невиконання зобов'язань щодо використання чи споживання товарів, що випливають з умов цільового використання, за яких надається податкова пільга при випуску товарів для вільного обігу, - особи, на яку покладається обов'язок щодо виконання таких умов;

7) у разі заялення товарів, транспортних засобів, з обов'язанням щодо використання та розпорядження товарами або використання інших нормативно-правових актів - особи, які користуються цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають умовне повне або часткове звільнення від сплати митних платежів, - особи, відповідальні за дотримання митного режиму;

8) у разі випуску товарів, транспортних засобів, з обов'язанням щодо використання та розпорядження товарами або використання інших нормативно-правових актів - особи, які користуються цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають змінення зобов'язань щодо використання та розпорядження товарами або використання інших нормативно-правових актів - особи, які користуються цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають змінення зобов'язань щодо використання та розпорядження товарами або використання інших нормативно-правових актів - особи, які користуються цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають змінення зобов'язань щодо використання та розпорядження товарами або використання інших нормативно-правових актів - особи, які користуються цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають змінення зобов'язань щодо використання та розпорядження товарами а

дяться на тимчасовому зберіганні, митні платежі нараховуються за ставками, встановленими на день прийняття цих товарів для перевезення або розміщення їх на тимчасове зберігання.

3. У разі незаконного ввезення товарів на митну територію України базою оподаткування є митна вартість цих товарів, їх кількість або інші показники, встановлені законом, що використовуються для визначення бази оподаткування, на день нарахування митних платежів, відповідно до частини першої цієї статті. Якщо визначити суму належних до сплати митних платежів неможливо внаслідок ненадання митному органу точних відомостей про характер товарів, їх називу, кількість, країну походження і митну вартість, сума митних платежів визначається виходячи з найбільшої величини ставок митних платежів, кількості чи вартості товарів, що можуть бути визначені на підставі наявних відомостей.

4. У разі нецільового використання товарів, що яких було надано умовне звільнення від оподаткування, а також порушення умов митних режимів, поміщення в які передбачає умовне звільнення від оподаткування, застосовуються ставки митних платежів, що діють на день прийняття митним органом митної декларації для митного оформлення. Митна вартість товарів, їх кількість чи інші характеристики, що використовуються для визначення бази оподаткування, визначаються на день застосування ставок митних платежів.

Стаття 297. Сроки сплати (виконання обов'язку зі сплати) митних платежів

1. У разі ввезення товарів на митну територію України суми митних платежів, нараховані митним органом, підлягають сплаті до Державного бюджету України платником податків до або на день подання митному органу митної декларації для митного оформлення.

2. Якщо прийняття цими

платниками податків до або на день подання митному органу митної декларації для митного оформлення, крім випадків, якщо відповідно до цього Кодексу товарів ввозяться на митну територію України із звільненням від оподаткування митними платежами.

2. У разі розміщення товарів на тимчасове зберігання митні платежі мають бути сплачені не пізніше дня закінчення строку тимчасового зберігання. Якщо до закінчення строку тимчасового зберігання ці товари поміщаються у митний режим, який передбачає сплату митних платежів, митні платежі мають бути сплачені не пізніше випуску товарів відповідно до цього режиму.

3. У разі ввезення товарів з митної території України візвінне міто має бути сплачено не пізніше дня прийняття митним органом митної декларації для митного оформлення, якщо інше не встановлено цим Кодексом.

4. У разі зміни митного режиму митні платежі мають бути сплачені не пізніше дня випуску товарів у наступному митному режимі.

5. Для цілей обчислення пени строком сплати митних платежів вважається:

1) у разі використання товарів, ввезених на митну територію України з умовним звільненням від оподаткування митними платежами, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано таке звільнення, - перший день, коли особа порушила обмеження щодо користування та/або розпорядження зазначеними товарами. Якщо такий день установити неможливо, строком сплати митних платежів вважається день прийняття митним органом митної декларації на такі товари для митного оформлення;

2) у разі порушення вимог і умов митних режимів, що відповідно до цього Кодексу тягне за собою виникнення обов'язку із сплати митних платежів, - день вчинення такого порушення. Якщо такий день установити неможливо, строком сплати митних платежів вважається день початку дії відповідного митного режиму;

3) в інших випадках - день виникнення обов'язку із сплати митних платежів.

6. Сроки сплати митних платежів при переміщенні (пересиланні) товарів через митний кордон України гро-

маднями, при переміщенні товарів через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, при тимчасовому ввезенні товарів на митну територію України з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами, а також при незаконному переміщенні товарів через митний кордон України визначаються цим Кодексом та Податковим кодексом України.

Стаття 298. Порядок і форми сплати митних платежів

1. Суми митних платежів, нараховані митним органом, підлягають сплаті до державного бюджету платником податків безпосередньо на єдиний казначейський рахунок.

2. Суми митних платежів сплачуються в готівковій формі через касу митного органу чи фінансової установи або у безготівковій формі через фінансову установу, крім випадків, передбачених цим Кодексом та законами України.

3. Перерахування сум митних платежів зазначених у виходах з митного органу звільнення від оподаткування, а також порушення умов митних режимів, поміщення в які передбачає умовне звільнення від оподаткування, застосовуються ставки митних платежів, що діють на день прийняття митним органом митної декларації для митного оформлення.

4. Митні платежі сплачуються в валютах України. В окремих випадках, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України, митні платежі можуть бути сплачені в іноземній валюті за курсом, встановленим Національним банком України.

5. Перерахунок сум митних платежів, визначених у валютах України, в іноземну валюту для цілей сплати митних платежів, обчисливаних у валютах України, здійснюється за курсом, встановленим Національним банком України, що діє на день подання митної декларації, а у разі якщо обов'язок із сплати митних платежів не пов'язаний з поданням митної декларації, - на день фактичної сплати.

6. Митні платежі можуть бути сплачені в будь-якій іншій формі, передбачений законом.

7. Порядок нарахування, обліку та перерахування до державного бюджету сум митних платежів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

Стаття 301. Повернення

помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів

1. Повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів здійснюється відповідно до Бюджетного та Податкового кодексів України.

2. У разі виявлення факту помилково та/або надмірної сплати митних платежів митний орган не пізніше одного місяця з дня виявлення такого факту зобов'язаний повідомити платника податків про суми надміру сплачених митних платежів.

3. Помилкова та/або надмірно заражана до державного бюджету суми митних платежів повертаються з державного бюджету в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

4. Якщо надмірна сплата сум митних платежів сталася внаслідок помилки з боку посадових осіб митного органу, повернення надміру сплачених сум митних платежів здійснюється у першочерговому порядку.

5. Повернення сум відповідних митних платежів здійснюється також у разі, якщо:

1) законом передбачено повернення сум сплаченого мита при поміщенні товарів у митний режим реїмпорту або у митний режим реекспорту відповідно до розділу V цього Кодексу, а також в інших випадках, визначенім Кодексом;

2) у випадках та в порядку, визначеному цим Кодексом, здійснюється зміна раніше заявленим митного режиму, якщо суми митних платежів, належніх до сплати при поміщенні товарів у новий митний режим, є меншими, ніж суми митних платежів, сплачених при поміщенні їх у попередній митний режим;

3) відновлюється режим найбільшого спріяння, вільної торгівлі;

4) митну декларацію змінюючи або визнано недійсною;

5) у товарах, що ввозяться на митну територію України або вивозяться з її меж, виявлено дефекти або вони якимось іншим чином не відповідають погодженим специфікаціям, за умови, що ці товари не ремонтувалися і не використовувалися відповідно на території України та за її межами (крім операцій, необхідних

1095 днів з дня внесення таких коштів на рахунок митного органу). При цьому відсотки на суму коштів, унесених як авансові платежі, не нараховуються.

6. Кошти авансових платежів, що перебувають на рахунку митного органу без розпорядження про використання протягом 1095 днів з дня їх внесення, підлягають перерахуванню до державного бюджету.

7. На вимогу платника

податків митний орган зобов'язаний надати йому письмову інформацію про використання коштів, унесеніх як авансові платежі, не пізніше 30 днів з дня отримання такої вимоги. У разі незгоди платника податків з інформацією митного органу здійснюється спільна звітка використання зазначених коштів. Результати звітності оформлюються актом за формулою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

8. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених частиною п'ятою цієї статті, здійснюється у тому самому порядку, що і повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

9. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

10. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

11. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

12. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

13. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

14. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

15. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

16. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

17. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

18. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

19. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

20. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

21. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

22. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

23. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

24. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

25. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

26. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

27. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

28. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

29. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

30. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

31. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

32. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

33. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

34. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

35. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

36. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

37. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

38. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

39. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

40. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

41. Повернення сум митних платежів звідси випадках, передбачених цим Кодексом.

або, за їх вибором, замінюють раніше надану гарантію новою.

Стаття 310. Порядок надання фінансових гарантій митним органам

1. У випадках, зазначених у цьому Кодексі, фінансові гарантії надаються митним органам під час або до декларування товарів до митного режиму транзиту, попереднього декларування товарів, до їх прибуття на митну територію України та під час декларування товарів до митних режимів, що передбачають сплату митних платежів або передбачають перевезення товарів під митним контролем до моменту закінчення дії відповідного митного режиму.

2. Фінансові гарантії надаються:

- 1) у вигляді документа (вкладеного в письмовій або електронній формі зобов'язання гарантії сплатити визначені суми митних платежів на вимогу митного органу);
- 2) у вигляді внесення декларантом, уповноваженою ним особою, перевізником або гарантом грошової застави на відповідний рахунок митного органу.

3. Фінансові гарантії надаються на суму митних платежів, нарахованих на товари, які декларуються за однією митною декларацією або заявляються до митного режиму транзиту за одним транспортним документом.

Стаття 311. Фінансова гарантія, що надається у вигляді документа

1. Митні органи як забезпечення сплати митних платежів приймають фінансові гарантії, видані гарантами, включеними до реестру гарантій, який ведеться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

2. Фінансова гарантія, що надається у вигляді документа, є безвідхиличним зобов'язанням гарантія, внесеною до реєстру гарантій, що передбачає сплату митних платежів.

3. Форми бланків фінансових гарантій встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

4. Митний орган направляє гарантів, що видав гарантію у вигляді документа, вимогу щодо сплати митних платежів у разі:

1) перевищення більшого ніж на 10 днів встановленого статтею 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що передбачають під митним контролем, до митного органу призначення (а при переміщенні в межах зон діяльності одного митного органу - від одного підрозділу цього органу до іншого);

2) встановлення митним органом факту порушення вимог і умов митних режимів з умовним звільненням від оподаткування митними платежами;

3) настання терміну сплати податкових зобов'язань відповідно до розділу III цього Кодексу;

4) встановлення митним органом факту порушення вимог і умов тимчасового ввезення або транзиту товарів, транспортних засобів особистого користування, що переміщаються через митний кордон України громадянами відповідно до розділу XII цього Кодексу.

5. Гарант зобов'язаний не пізніше трьох банківських днів, наступних за днем отримання вимоги та документів, що підтверджують настання гарантійного випадку, перерахувати належну суму митних платежів до державного бюджету.

6. У разі порушення строку перерахування коштів у рахунок сплати митних платежів відповідно до вимоги митного органу гарантії несуть відповідальність (у тому числі передбачену Податковим кодексом України) як особи, відповідальні за сплату забезпечених гарантією сум митних платежів. У разі несплати гарантії за фінансовими гарантіями суми таких коштів вважаються податковим боргом гарантії та стягаються у порядку, встановленою законодавством.

7. До правовідносин, пов'язаних з видачею фінансової гарантії, виконанням гарантії зобов'язань і припиненням фінансової гарантії, застосовуються також положення законодавства України про банки і банківську діяльність та цивільного законодавства України в частині, що не врегульована цим Кодексом.

8. Фінансова гарантія, надана у вигляді документа, вилучається митним органом та ставиться на контроль. При цьому на митній декларації посадовою особою митного органу робиться запис щодо реквізитів зазначені гарантії та суми митних платежів, які безумовно мають бути сплачені у разі порушення зобов'язань, наданих митному органу.

9. Митний орган здійснює перевірку достатності суми фінансової гарантії в порядку, визначеному статтею 308 цього Кодексу.

10. Після завершення митного оформлення товарів чи процедури транзитного перевезення товарів та за відсутності порушення наданих особою митному органу зобов'язань із сплати митних платежів фінансова гарантія не пізніше одного банківського дня після того, як митний орган отримає підтвердження фактичного виконання зобов'язань, забезпечених гарантією, вивільняється (повертавається) цим митним органом.

11. Підтвердженням фактичного виконання зобов'язань, забезпечених гарантією, є:

1) щодо транзитного перевезення товарів - повідомлення, у тому числі в електронному вигляді, митного органу відправлення митним органом призначенні (завершення транзитного перевезення) про доставлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до наданих зобов'язань;

2) завершення процедур митного контролю та оформлення товарів до митного режиму, що передбачає сплату митних платежів;

3) завершення дії митного режиму, що передбачав перевезення товарів під митним контролем весь час дії такого режиму;

4) виконання зобов'язань із сплати митних платежів у разі коригування митної вартості відповідно до розділу III цього Кодексу.

Стаття 312. Реалізація фінансової гарантії, наданої у вигляді документа

1. У разі невиконання зобов'язань, забезпеченої фінансовою гарантією, наданою у вигляді документа, суми митних платежів, що підлягають сплаті, повинні бути перераховані гарантію на рахунок митного органу відповідно до розміру зобов'язань перед державним бюджетом;

2) для банківських установ - мати відповідну чинну ліцензію (дозвіл, вітяг з реєстру) Національного банку України;

3) мати доведену за останні три календарні роки платоспроможність шляхом підтвердження виконання встановлених нормативів, які забезпечують безумовне виконання платіжних зобов'язань перед державним бюджетом;

4) для банківських установ - протягом останніх трьох календарних років не бути об'єктом застосування Національним банком України заходів впливу за порушення нормативів (критеріїв) у вигляді обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів діяльності, примусової реорганізації установи, призначения тимчасової адміністрації;

5) для інших юридичних осіб - протягом останніх трьох календарних років не бути об'єктом застосування спеціальних санкцій, передбачених Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність», і не мати випадків притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності за порушення митних правил за статтями 472, 482-485 цього Кодексу;

6) не мати збитковості за останні три календарні роки (крім банківських установ);

6) не мати заборгованості із сплати податків і зборів до бюджетів усіх рівнів;

7) мати можливість формування в повному обсязі грошових резервів для відшкодування можливих втрат у розмірі визначеній нею самою суми усіх одночасно наданих митним органам фінансових гарантій;

5. Повернення грошової застави може здійснюватися у будь-якому митному органі, навіть якщо вона вносила на рахунок іншого митного органу.

6. За письмовою заявкою особи, яка внесла грошову заставу, або уповноваженої

особи кошти, внесені як грошова застава, можуть бути використані для сплати митних платежів або для забезпечення сплати митних платежів за іншим зобов'язанням зазначені особи перед митними органами.

7. Кошти, внесені як грошова застава, що передбачають нарахування на рахунку митного органу без розпорядження про їх використання протягом 1095 днів з дня їх внесення, у 30-денний строк підлягають поверненню особі, яка вносить ці кошти, або уповноваженій нею особі, а у разі неможливості такого повернення підлягають перерахуванню до державного бюджету.

8. При невиконанні зобов'язань, забезпеченої грошовою заставою, суми митних платежів, що підлягає сплаті, перераховуються до державного бюджету із суми грошової застави.

9. Порядок внесення грошової застави та її повернення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 314. Гарант

1. Гарант може виступати:

1) банківська установа, яка надає гарантії безпосередньо або може застосовувати їх як фінансове забезпечення гарантії, що надається митним органом незалежними фінансовими посередниками;

2) незалежний фінансовий посередник - юридична особа, створена у формі повного або командитного товариства;

3) щодо транзитного перевезення товарів - повідомлення, у тому числі в електронному вигляді, митного органу відправлення митним органом призначенні (завершення транзитного перевезення) про доставлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до наданих зобов'язань;

4) завершення процедур митного контролю та оформлення товарів до митного режиму, що передбачає сплату митних платежів;

5) завершення дії митного режиму, що передбачав перевезення товарів під митним контролем весь час дії такого режиму;

6) виконання зобов'язань із сплати митних платежів у разі коригування митної вартості відповідно до розміру зобов'язань перед державним бюджетом;

7) для інших юридичних осіб - мати відповідну чинну ліцензію (дозвіл, вітяг з реєстру) Національного банку України;

8) мати доведену за останні три календарні роки платоспроможність шляхом підтвердження виконання встановлених нормативів, які забезпечують безумовне виконання платіжних зобов'язань перед державним бюджетом;

9) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

10) не мати заборгованості із сплати податків і зборів до бюджетів усіх рівнів;

11) мати можливість формування в повному обсязі грошових резервів для відшкодування можливих втрат у розмірі визначеній нею самою суми усіх одночасно наданих митним органам фінансових гарантій;

12) не мати збитковості за останні три календарні роки (крім банківських установ);

13) не мати заборгованості із сплати податків і зборів до бюджетів усіх рівнів;

14) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

15) не мати заборгованості із сплати податків і зборів до бюджетів усіх рівнів;

16) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

17) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

18) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

19) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

20) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

21) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

22) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

23) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

24) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

25) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

26) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

27) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

28) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

29) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

30) мати здоведену за останні три календарні роки (крім банківських установ);

31) мати здоведену за останні три календарні роки (крі

засечення додержання за-
конодавства України з пита-
нья державної митної
справи та міжнародних до-
говорів України при митно-
му оформленні, обираються
на підставі результатів сис-
теми управління ризиками.

2. Форми та обсяг кон-
тролю, достатнього для за-
безпечення додержання за-
конодавства України з пита-
нья державної митної
справи та міжнародних до-
говорів України, укладених
відповідно до закону, після
завершення митного оформ-
лення, визначаються в по-
рядку, встановленому цим
Кодексом. На вимогу влас-
ника товарів, що яких визначені форму та обсяг
митного контролю, або
уповноваженої ним особи
митні органи зобов'язані
письмово повідомити про
це протягом години, якщо
інший строк повідомлення
не визначено цим Кодек-
сом.

д) список пасажирів, що містить відомості про пасажирів під час прибуття і відправлення судна, зокрема, кількість пасажирів на судні, прізвища, імена, громадянство, дату і місце народження, порти посадки і висадки;

е) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

е) транспортні (перевізні) документи на товари (за наявності), які містять, зокрема, відомості про загальну кількість товарів, кількість вантажних місць, найменування товарів, вид упаковки;

ж) комерційні документи (за наявності) на товари та відомості про розміщення товарів на борту судна;

з) відомості про наявність (відсутність) на борту судна товарів, ввезення яких на митну територію України заборонено або обмежено, включаючи валютні цінності, наявні у членів еkipажу, лікарські засоби, до складу яких входять наркотичні, сильнодіючі засоби, психотропні та отруйні речовини;

и) відомості про наявність (відсутність) на борту судна небезпечних товарів, зброй, боеприпасів;

3) при перевезенні повітряним транспортом:

а) стандартний документ перевізника, передбачений укладеними відповідно до закону міжнародними договорами в галузі цивільної авіації (генеральна декларація);

б) документи, що містять відомості про товари, які перевозяться на борту (вантажні відомості, авіаційні вантажні накладні);

в) документ, що містить відомості про припаси (бортові припаси) та про кількість припасів (бортових припасів), завантажених на борт судна та вивантажених з нього;

г) транспортні (перевізні) документи;

г) комерційні документи (за наявності їх у перевізника) на товари, що перевозяться;

д) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

е) відомості про знаки національної належності та реєстраційні знаки судна, номер рейсу, маршрут польоту, пункт вильоту та пункт прибуття судна;

е) відомості про найменування підприємства (організації, установи), що експлуатує судно, та кількість членів еkipажу;

ж) список пасажирів із зазначенням їх кількості на судні, прізвищ та ініціалів, пунктів посадки та висадки; відомості щодо багажу пасажирів (пасажирська відомість);

з) найменування товарів, номери вантажних накладних, кількість місць за кожною накладною, пунктів залиження та пунктів вивантаження товарів;

и) відомості про наявність (відсутність) на борту судна товарів, ввезення яких на митну територію України заборонено або обмежено, включаючи валютні цінності, наявні у членів еkipажу, лікарські засоби, до складу яких входять наркотичні, сильнодіючі засоби, психотропні та отруйні речовини;

і) відомості про наявність (відсутність) на борту судна небезпечних товарів, зброй, боеприпасів;

4) при перевезенні залізничним транспортом:

а) транспортні (перевізні) документи;

б) передатну відомість на залізничний рухомий склад;

в) документ, що засвічує наявність припасів (за наявності припасів);

г) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

г) комерційні документи (за наявності їх у перевізника) на товари, що перевозяться;

5) при переміщенні трубопровідним транспортом та лініями електропередачі:

а) зовнішньоекономічний договір (контракт) або інші документи, що підтверджують право володіння, користування та/або розпорядження товарами;

б) акт прийому-передачі

товарів або довідка, що підтверджує кількість товарів;

в) комерційні та супровідні документи (за наявності їх у власника трубопровідного транспорту, лінії електропередачі) на товари, що переміщуються через митний кордон України, а на момент митного оформлення - рахунок-фактуру;

г) найменування та адреса відправника товарів;

г) найменування та адреса отримувача товарів;

д) документи (дозволи, сертифікати), що підтверджують показники товару.

2. Незалежно від виду транспорту, яким здійснюється переміщення товарів, під час прибуття товарів у пункт пропуску через державний кордон України надаються документи (відомості) або їх реквізити, у тому числі засобами інформаційних технологій (або у вигляді електронного документа), які підтверджують дотримання товарів через митний кордон України, а на момент митного оформлення - рахунок-фактуру;

г) найменування та адреса відправника товарів;

г) найменування та адреса отримувача товарів;

д) документи (дозволи, сертифікати), що підтверджують показники товару.

3. Незалежно від виду транспорту, яким здійснюється переміщення товарів, під час прибуття товарів у пункт пропуску через державний кордон України надаються документи (відомості) або їх реквізити, у тому числі засобами інформаційних технологій (або у вигляді електронного документа), які підтверджують дотримання товарів через митний кордон України, а на момент митного оформлення - рахунок-фактуру;

г) найменування та адреса відправника товарів;

г) найменування та адреса отримувача товарів;

д) документи (дозволи, сертифікати), що підтверджують показники товару.

4. Контроль із застосуванням системи управління ризиками - це оцінка ризику шляхом аналізу (у тому числі з використанням інформаційних технологій) поданих документів у конкретному випадку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

5. Контроль із застосуванням системи управління ризиками - це здійснення безпосередньо посадовими особами митних органів шляхом:

1) перевірки документів та відомостей, які відповідно до статті 335 цього Кодексу надаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

2) митного огляду (огляду та переогляду) товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляду та переогляду ручної поклажі та багажу, особистого огляду громадян.

3) обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України;

4) усного опитування громадян та посадових осіб підприємств;

5) огляду території та приміщення складів тимчасового зберігання, митних складів, вільних митних зон, магазинів безмитної торгівлі інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу та інших законів України покладено на митні органи;

6) перевірки обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем;

7) проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування зовнішньоекономічної діяльності;

8) направлення запитів до інших державних органів, установ та організацій, уповноважених органів іноземних держав для встановлення автентичності документів, поданих митному органу;

9) документи, що підтверджують право на пільги із сплати митних платежів, на засторування повного чи часткового звільнення від сплати митних платежів відповідно до обраного митного регіону;

10) документи, що підтверджують право на пільги із сплати митних платежів, на засторування повного чи часткового звільнення від сплати митних платежів відповідно до обраного митного регіону;

11) документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів та обраний метод її визначення під час прибуття до статті 53 цього Кодексу.

4. Під час надання митному органу попереднього повідомлення про намір здійснити переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України митному органу надаються такі документи та/або відомості, у тому числі засобами інформаційних технологій:

1. Перевірка документів та відомостей, які відповідно до статті 335 цього Кодексу подаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, здійснюється візуально, із застосуванням інформаційних технологій (шляхом проведення формо-логічного контролю, контролю співставлення, контролю із застосуванням системи управління ризиками) та в інші способи, передбачені цим Кодексом.

2. Формато-логічний контроль - це автоматизована перевірка правильності заповнення даних митних декларацій та повернення результатів перевірки; перевірка митних декларацій та інших документів на достовірність та законність; здійснення статистичного, валютного контролю, контролю нарахування митних платежів, контролю правильності застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

3. Контроль співставлення - це автоматизоване порівняння даних, які містяться в митних деклараціях або інших документах, поданих для митного контролю або митного оформлення, з даними, які містяться в електронних копіях митних декларацій та інших документах, що надходять з митних та правоохоронних органів суміжних держав; в уніфікованих електронних дозвільніх документах, що надходять з інших державних органів, інших електронних документах, пов'язаних з перевіркою достовірності даних, що перевіряються.

4) назавантаження товарів на митну територію України:

а) заява встановленої форми про намір здійснити ввезення товарів на митну територію України (попереднє повідомлення або попередніє митна декларація);

б) відомості про найменування, обсяг (кількість) та вартість товарів, які плануються ввезти на митну територію України;

в) вид транспорту, яким планується здійснити ввезення товарів на митну територію України;

г) назавантаження товарів;

5) відомості про документи, що підтверджують дот-

римання встановлених відповідно до закону заборонта/або обмежень щодо пропуску товарів через митний кордон України;

2) для вивезення товарів з митної території України - митна декларація на товари або супровідні документи на товари у випадках, встановлених цим Кодексом, які подаються митному органу;

3) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

4) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

5) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

6) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

7) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

8) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

9) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

10) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

11) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

12) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

13) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

14) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

15) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

16) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

17) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

18) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

19) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

20) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

21) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

22) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

23) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

24) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

25) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

26) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

27) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

28) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

29) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

30) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

31) змінення відомості про переміщення товарів з митної території України на зовнішній місце;

32) змінення відом

чої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

7. Протокол підписується посадовою особою митного органу, яка проводила огляд, громадянином, який пройшов особистий огляд, понятими, які були присутні під час огляду, а в разі обстеження медичним працівником і цим працівником. Громадянин, який пройшов особистий огляд, має право зробити заяву з обов'язковим занесенням її до протоколу.

8. Копія протоколу надається громадянинові.

9. Особистому огляду не підлягають Президент України, Голова Верховної Ради України, народні депутати України, Прем'єр-міністр України, Перший вице-прем'єр-міністр України, Голова та суддя Верховного Суду України, Голова та суддя Конституційного Суду України, Міністр закордонних справ України, Генеральний прокурор України та члени їхніх сімей, які прямують разом з ними.

Стаття 341. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщаються через митний кордон України

1. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщаються через митний кордон України, здійснюється митним органом з метою проведення їх митного контролю.

2. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщаються через митний кордон України, здійснюється на підставі митних декларацій на товари та національних реєстраційних документів транспортних засобів.

3. Облік товарів, що переміщаються через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, здійснюється з використанням відповідних приладів обліку.

4. Порядок здійснення митними органами обліку товарів, транспортних засобів, що переміщаються через митний кордон України, та форми документів для здійснення такого обліку, у тому числі в електронній формі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 342. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств

1. Для забезпечення митного контролю посадовими особами митного органу може проводитися усне опитування громадян та посадових осіб підприємств.

2. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств під час здійснення митного контролю - це отримання посадовою особою митного органу інформації, що має значення для здійснення митного контролю, від осіб, які володіють такою інформацією.

3. У разі необхідності під час проведення усного опитування складається протокол, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Про складання протоколу особа, яка опитується, попереджається перед початком опитування.

Стаття 343. Огляд території та приміщені складів тимчасового зберігання, митних складів, магазинів безмитної торгівлі, території вільних митних зон та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи

1. Огляд території та приміщені складів тимчасового зберігання, митних складів, магазинів безмитної торгівлі, території вільних митних зон та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи (крім житла громадян), може здійснюватися посадовими особами митного органу за письмовим рішенням керівника цього органу або особи, яка виконує його обов'язки, з метою:

1) перевірки законності ввезення товарів, транспорто-

тних засобів комерційного призначення на митну територію України, дотримання порядку їх ввезення, а також правильності нарахування та сплати митних платежів;

2) перевірки відповідності фактичної кількості ввезених товарів, транспортних засобів комерційного призначення відомостям, заявленим у митній декларації;

3) перевірки дотримання встановлених цим Кодексом та іншими законами України правил провадження діяльності, контролю за якою покладено на митні органи.

2. Огляд проводиться після пред'явлення особи, у володінні (користуванні) якої перебуває територія, особи, відповідальний за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, утримувачев складу тимчасового зберігання, митного складу, магазину безмитної торгівлі, вільної митної зони або уповноважений ним особі відповідного рішення та службового посвідчення посадової особи митного органу.

3. Огляд повинен здійснюватися не більш як протягом одного дня, якщо інше не встановлено законодавством.

4. За результатами огляду складається акт, один примірник якого вручається відповідно особі, у володінні (користуванні) якої перебуває територія, особі, відповідальний за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, утримувачев складу тимчасового зберігання, митного складу, магазину безмитної торгівлі або уповноважений ним особі, керівникові чи заступнику керівника органу управління відповідної спеціальної (вільної) економічної зони. Forma такого акта затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 344. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів, що переміщаються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем

1. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщаються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем, - це проведення митними органами дій щодо встановлення відповідності документації про зазначені товари, транспортні засоби комерційного призначення вимогам, встановленим цим Кодексом та іншими законами України з питань державної митної справи.

2. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, як форма митного контролю здійснюється стосовно:

1) підприємств, які здійснюють види діяльності, зазначені у статті 404 цього Кодексу;

2) підприємств, до яких застосовуються спеціальні спрощені відповідно до цього Кодексу;

3) підприємств, які здійснюють операції з товарами, поміщеними у митний режим, що передбачає ведення обліку таких товарів.

3. За результатами перевірки обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, посадовими особами митного органу складається акт, один примірник якого надається керівнику підприємства, що перевірялося.

Стаття 345. Документальні перевірки дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів

1. Документальна перевірка - це сукупність заходів, за допомогою яких митні органи перевірюються у правильності заповнення митних декларацій, декларацій митної вартості та в достовірності зазначених у них даних, конкретності ввезення (пересилання) товарів на митну територію вільної митної зони, ввезення (пересилання) товарів за межі митної території України або за межі території вільної митної зони, а також своє-

часності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів.

2. Документальні перевірки дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;

2) перевірки відповідності фактичної кількості ввезених товарів, транспортних засобів комерційного призначення відомостям, заявленим у митній декларації;

3) перевірки дотримання встановлених цим Кодексом та іншими законами України правил провадження діяльності, контролю за якою покладено на митні органи.

3. Право органів має право здійснювати митний контроль шляхом проведення документальних військових (планових або позапланових) та документальних невійськових перевірок дотримання законодавства України з питань державної митної справи щодо:

1) правильності визначення бази оподаткування, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;

2) обґрунтованості та загальності надання (отримання) пільг і звільнення від оподаткування;

3) правильності класифікації згідно з УКТ ЗЕД товарів, щодо яких проведено змінне оформлення;

4) відповідності фактичного використання переміщених через митний кордон України товарів заявлений меті такого переміщення та/або відповідності фінансових і бухгалтерських документів, звітів, договорів (контрактів), калькуляцій, інших документів підприємства, що перевіряється, інформації, зазначеній у митній декларації, декларації митної вартості, за якими проведено митне оформлення товарів у відповідному митному режиму;

5) законності переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі ввезення товарів на територію вільної митної зони або їх вивезення з цієї території.

6. Під час проведення документальної перевірки посадовою особою митного органу повинні реалізовувати вимоги про надання (отримання) змінної зміненням системи управління митними органами військових перевірок здійснюються митними органами на підставі квартальних планів, які формується ними самостійно, виходячи з результатів аналізу зовнішньоекономічних операцій підприємств із застосуванням системи управління ризиками. Порядок планування митними органами військових перевірок визначається міністерством, керівник якого (міністр) спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

7. Під час проведення документальної перевірки одного й того самого підприємства може проводитися не частіше одного разу на 12 місяців, а підприємства, яке отримало статус уповноваженого економічного оператора, - не частіше одного разу на 30 місяців.

8. У разі планування митними та іншими контролюючими органами проведення планової війської перевірки одного й того самого підприємства може проводитися не частіше одного разу на 12 місяців, а підприємства, яке отримало статус уповноваженого економічного оператора, - не частіше одного разу на 30 місяців.

9. У разі планування митними та іншими контролюючими органами проведення планової війської перевірки одного й того самого підприємства може проводитися не частіше одного разу на 12 місяців, а підприємства, яке отримало статус уповноваженого економічного оператора, - не частіше одного разу на 30 місяців.

10. Право на проведення документальної планової перевірки підприємства надається лише за умови, що керівнику цього підприємства або уповноваженому ним особі не пізніше ніж за 10 календарних днів до дня проведення зазначененої перевірки вручено під розписку по наданням документів, необхідних для з'ясування питань перевірки, та випадках, передбачених Податковим кодексом України.

11. Право на проведення документальної планової перевірки підприємства надається лише за умови, що керівнику цього підприємства або уповноваженому ним особі не пізніше ніж за 15 робочих днів. Підставами для продовження строку проведення планової війської перевірки є:

1) заявя підприємства (у разі необхідності поданням документів, що стосуються питань перевірки);

2) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

3) випадки, передбачені абзацом третьим пункту 44.7 статті 44 Податкового кодексу України;

4) випадки, коли в період проведення документальної війської перевірки на письмовий запит посадової особи митного органу, уповноваженої на проведення перевірки, підприємство та/або його господарські об'єкти;

5) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

6) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

7) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

8) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

9) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

10) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

11) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

12) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

13) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

14) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підпри

ється у двох примірниках, підписується посадовими особами митного органу, які проводили перевірку, та реєструється в митному органі протягом 10 робочих днів з дня, що настає за днем зачінення встановленого для проведення перевірки строку. Такий акт (довідка) після реєстрації в митному органі протягом трьох робочих днів вручається для підписання керівнику підприємства або уповноваженим ним особи чи надсилається підприємству в порядку, встановленому Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень.

3. Строк складення акта (довідки) про результати перевірки не зараховується до строку проведення перевірки, встановленого цим Кодексом.

4. Керівник підприємства, що перевіряється, або уповноважена ним особа від підписання акта або довідки про результати документальної перевірки посадовими особами митного органу складається відповідний акт, що засвічує факт такої відповіді. Один примірник акта або довідки у день їх складення вручається або надсилається керівникові підприємства, що перевіряється.

5. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від підписання акта або довідки про результати перевірки повернути митному органу підписаний примірник акта (довідки). Другий примірник акта (довідки) залишається на підприємстві.

6. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від отримання примірника акта або довідки про результати перевірки чи неможливості його вручення та підписання у зв'язку з відсутністю підприємства за місцезнаходженням такий акт або довідка надсилається зазначеною підприємству в порядку, визначеному Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. У таких випадках митним органом складається відповідний акт.

7. Відмова керівника підприємства, що перевіряється, або уповноваженої ним особи від підписання акта про результати перевірки або від отримання його примірника не звільняє підприємство від обов'язку сплатити суми коштів відповідно до грошових зобов'язань, визначених митним органом за результатами перевірки.

8. У разі незгоди керівника підприємства або уповноваженої ним особи з висновками перевірки чи фактами та даними, викладеними в акті або довідці про результати перевірки, вони зобов'язані підписати акт або довідку з запереченнями, які вони мають право подати протягом п'яти робочих днів з дня отримання акта або довідки. Такі заперечення є невід'ємною частиною акта або довідки про результати перевірки. Заперечення розглядається митним органом протягом п'яти робочих днів, що настає за днем їх отримання (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю ясування обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені в зауваженнях). За результатами розгляду підприємству надсилається відповідь у порядку, визначеному Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. Керівник підприємства або уповноважена ним особа має право брати участь у розгляді заперечень. Про своє бажання взяти участь у розгляді заперечень ці особи зазначають у запереченнях.

9. Якщо керівник підприємства або уповноважена ним особа виявила бажання взяти участь у розгляді заперечень до акта або довідки про результати перевірки, митний орган зобов'язаний повідомити зазначених осіб про місце і час проведення такого розгляду. Таке повідомлення надсилається керівнику підприємства або уповноваженому ним особі не пізніше наступного робочого дня з дня отримання заперечень, але не пізніше ніж за два робочих дні до дня їх розгляду.

10. Участь керівника митного органу або особи, яка виконує його обов'язки, у розгляді заперечень підприємства до акта або довідки про результати перевірки є обов'язковою.

11. Рішення про визначення грошових зобов'язань підприємства, що перевіряється, приймається керівником митного органу або особою, яка виконує його обов'язки, з урахуванням результату розгляду заперечень підприємства (у разі їх наявності). Керівник підприємства або уповноважена ним особа можуть бути присутні під час прийняття такого рішення.

12. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником митного органу або особою, яка виконує його обов'язки, з урахуванням розгляду заперечень до акта (у разі їх наявності) протягом десяти робочих днів з дня, наступного за днем вручення або надсилання підприємству акта про результати перевірки у порядку, передбаченому Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень, а за наявності заперечень підприємства до акта про результати перевірки - приймається з урахуванням висновку за результатами розгляду заперечень до акта про результати перевірки протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень і надання (надсилання) письмової відповіді.

13. У разі якщо грошове зобов'язання розраховується митним органом за результатами перевірки, призначеної відповідно до кримінально-процесуального закону, податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки не виноситься до дня набрання законної сили відповідним вироком суду. Матеріали перевірки разом з висновками митного органу передаються правоохоронному органу, що призначив перевірку, для використання матеріалів відповідно до вимог кримінально-процесуального закону. Статус матеріалів перевірки та висновків митного органу визначається кримінально-процесуальним законом.

14. В акті перевірки зазначаються факти зникнення і факти завищення податкових зобов'язань підприємства. Рішення щодо правильності визначення заявлених у митних деклараціях кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД, їх митної вартості та країни походження, підстав для звільнення від оподаткування окремими документами не оформляються, а зазначаються в акті про результати перевірки.

15. Доводи стосовно незгоди з рішеннями митного органу щодо правильності визначення заявлених у митних деклараціях кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД, їх митної вартості та країни походження, підстав для звільнення від оподаткування викладаються підприємством під час апеляційного оскарження податкових повідомлень-рішень про визначення суми грошового зобов'язання, внесені за результатами документальної перевірки, у порядку, передбаченому статтею 56 Податкового кодексу України.

16. Положення цієї статті поширяються також на громадян, що яких проводилася документальна невід'ємність перевірка відповідно до статті 351 цього Кодексу.

Стаття 355. Обов'язок щодо зберігання документів

1. Підприємства зобов'язані забезпечувати збереження митних декларацій, документів, передбачених статтею 335 цього Кодексу, фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, необхідних для проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, в тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, протягом строків, передбачених пунктами 44.3 та 44.4 статті 44 Податкового кодексу України, та їх відновлення у строки і в порядку, визначені пунктом 44.5 зазначеної статті, у разі їх втрати чи передчасного знищення. У разі невиконання цього обов'язку до підприємств

застосовуються норми статті 121 Податкового кодексу України.

Глава 50. Митні експертизи

Стаття 356. Взяття проб (зразків) товарів

1. Взяття проб (зразків) товарів здійснюється посадовими особами митного органу в рамках процедур митного контролю та митного оформлення з метою встановлення характеристик, визначальних для:

1) класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД;

2) перевірки задекларованої митної вартості товарів;

3) встановлення країни походження товарів;

4) встановлення належності товарів до наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, сильнонодіючих чи отруйних речовин;

5) встановлення належності товарів до предметів, що мають художню, історичну чи археологічну цінність;

6) встановлення належності товарів до таких, що виготовлені з використанням об'єктів права інтелектуальної власності, що охороняються відповідно до закону.

2. Взяття проб (зразків) товарів проводиться уповноваженими посадовими особами митного органу на підставі вмотивованого письмового рішення керівника цього митного органу або особи, яка виконує його обов'язки.

3. У разі якщо грошове зобов'язання розраховується митним органом за результатами перевірки, призначеної відповідно до кримінально-процесуального закону, податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки не виноситься до дня набрання законної сили відповідним вироком суду. Матеріали перевірки разом з висновками митного органу передаються правоохоронному органу, що призначив перевірку, для використання матеріалів відповідно до вимог кримінально-процесуального закону. Статус матеріалів перевірки та висновків митного органу визначається кримінально-процесуальним законом.

4. З дозволу митного органу можуть також братися проби (зразки) товарів, що зберігаються на митному складі, складі тимчасового зберігання.

5. При вивезенні товарів з митної території України взяття проб (зразків) товарів, що передаються митним органом під час перевірки, здійснюються з тільки в митному органі відповідно до вимог кримінально-процесуального закону. Статус матеріалів перевірки та висновків митного органу визначається кримінально-процесуальним законом.

6. Взяття проб (зразків) товарів, що перебувають під митним контролем, посадовими особами інших державних органів, а також декларантами або уповноваженими особами здійснюється спільно з посадовими особами відповідного митного органу.

7. Декларанти або уповноважені особи мають право бути присутніми під час взяття проб (зразків) товарів, що передаються митним органом або уповноваженими особами відповідного митного органу.

8. Митні органи повинні бути ознайомлені з результатами проведених досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів, що передаються під митним контролем. Витрати на проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб та зразків товарів і отримати від митного органу, який призначив таке дослідження (аналіз, експертизу), про надання йому додаткових матеріалів. Додаткові матеріали повинні бути надані у строк, що не перевищує 10 днів з дня отримання такого клопотання. У разі ненадання додаткових матеріалів у зазначеній строк керівник спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення (аналіз, експертизу), за дослідження (аналіз, експертизу) та надання висновку передається митному органу, який призначив таке дослідження (аналіз, експертизу).

9. Декларанти або уповноважені особи мають право бути присутніми під час взяття проб (зразків) товарів, що передаються митним органом або уповноваженими особами відповідного митного органу.

10. За бажанням декларанта або уповноваженої особи, за умови забезпечення сплати митних платежів відповідно до вимог митного режиму, товари, проби (зразки) яких взяті для проведення дослідження (аналізу, експертизи), привозяться з митного органу, який призначив таке дослідження (аналіз, експертизу), привозяться з митного органу або уповноваженою ним особою внаслідок порушення встановлених цією статтею строків проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб (зразків) товарів, що зберігаються в митними органами, не відшкодовуються декларантом або уповноваженою ним особою, крім випадків, коли таке дослідження (аналіз, експертиза) проводиться з ініціативи зазначених осіб.

11. За бажанням декларанта або уповноваженої особи, за умови забезпечення сплати митних платежів відповідно до вимог митного режиму, товари, проби (зразки) яких взяті для проведення дослідження (аналізу, експертизи), привозяться з митного органу, який призначив таке дослідження (аналіз, експертизу), привозяться з митного органу або уповноваженою ним особою внаслідок порушення встановлених цією статтею строків проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб (зразків) товарів, що зберігаються в митними органами в установленим законом порядку.

12. За результатами проведених досліджень (аналізів, експертиз) експерт готовить висновок за формулою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

13. У висновку про результат дослідження (аналіз, експертиза) зазначаються:

1) місце і дата проведення дослідження (аналіз, експертиза);

2) ким і на підставі якого документа проводилося дослідження (аналіз, експертиза);

3) запитання, поставлені перед експертом;

4) об'єкти дослідження (аналіз, експертиза);

5) матеріали і документи, надані експерту;

6) зміст та результати дослідження (аналіз, експертиза) із зазначеним методом їх проведення;

7) оцінка результатів дослідження (аналіз, експертиза), висновки та їх обґрунтування.

14. Якщо експерт під час проведення дослідження (аналіз, експертиза) виявить істотні обставини, з приводом яких йому не було поставлено запитання, він може включити їх до висновку.

15. У разі недостатньої ясності та повноти висновку експерта може бути призначено додаткове дослідження (аналіз, експертиза), яке доручається тому самому або іншому експертові.

16. Незастосування окремих форм митного контролю не означає звільнення від обов'язкового дотримання порядку передачі державного збору, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

Стаття 357. Операциї із взятими пробами (зразками) товарів

ніх сімей, які прямують разом з ними.

2. Митному огляду не підлягають засоби залізничного та повітряного транспорту, які перевозять офіційні державні делегації. Підставою для звільнення транспортного засобу від митного огляду є подання митного органу офіційного повідомлення Міністерства закордонних справ України.

Стаття 360. Здійснення митного контролю деяких видів товарів у першочерговому порядку

1. У разі переміщення через митний кордон України товарів, необхідних для подолання наслідків стихійного ліха, аварій, катастроф, епідемій, а також живих тварин, органів та інших анатомічних матеріалів людини для потреб трансплантації, товарів, що мають обмежений строк чи особливий режим зберігання, товарів військового призначення, радіоактивних матеріалів, фото-, аудіо- і відеоматеріалів для засобів масової інформації, товарів міжнародної технічної та гуманітарної допомоги, товарів, що переміщуються в рамках угод про виробничу кооперацію, товарів, що переміщуються за процедурою МДП, митний контроль таких товарів здійснюється першочергово.

2. Огляд (переогляд) товарів, зазначених у частині першій цієї статті, а також взяття проб та зразків таких товарів здійснюються тільки за виключчю обставин.

3. Законами України можуть визначатися інші категорії товарів, митний контроль яких здійснюється у першочерговому порядку.

Глава 52. Система управління ризиками

Стаття 361. Цілі застосування системи управління ризиками

1. Управління ризиками - це робота митних органів з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів. Під ризиком розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи.

2. Митні органи застосовують систему управління ризиками для визначення товарів, транспортних засобів, документів і осіб, які підлягають митному контролю, форм митного контролю, що застосовуються до таких товарів, транспортних засобів, документів і осіб, а також обсягу митного контролю.

3. Цілями застосування системи управління ризиками є:

1) запобігання, прогнозування і виявлення порушень законодавства України з питань державної митної справи;

2) забезпечення більш ефективного використання наявних у митних органів ресурсів та зосередження їх уваги на окремих згрупованих об'єктах ризику, щодо яких є потреба у застосуванні окремих форм митного контролю або їх супутності, а також у підвищенні ефективності митного контролю (областях ризику);

3) забезпечення в межах повноважень митних органів заходів із захисту національної безпеки, життя і здоров'я людей, тварин, рослин, довкіля, інтересів споживачів;

4) прискорення митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України.

Стаття 362. Аналіз ризику та його об'єкти

1. Аналіз ризику - це систематичне використання митними органами наявної у них інформації для визначення обставин та умов викликання ризиків, їх ідентифікації і оцінки ймовірності наслідків недотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи.

2. До об'єктів аналізу ризику належать:

1) характеристики товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;

2) характер зовнішньоекономічної операції;

3) характеристика суб'єктів, що беруть участь у зовнішньоекономічній операції.

Стаття 363. Діяльність митних органів з оцінкою та управління ризиками

1. Діяльність митних органів з оцінкою та управління ризиками полягає у виконанні таких завдань:

1) формування інформаційної бази даних системи управління ризиками митних органів;

2) аналіз, виявлення та оцінка ризиків, у тому числі з використанням інформаційних технологій, що включають систематичне:

а) виявлення умов і факторів, що впливають на виникнення ризиків;

б) визначення областей ризику;

в) визначення критеріїв із заданими наперед параметрами, використання яких дає можливість здійснювати вибір об'єкта контролю, що становить ризик (індикаторів ризику);

г) здійснення оцінки імовірності виникнення ризиків та можливості їх зупинення;

3) розроблення і реалізація практичних заходів з управління ризиками з урахуванням:

а) результатів аналізу та оцінки ризиків;

б) результатів аналізу необхідних ресурсів та очікуваних результатів реалізації запланованих заходів;

4) аналіз результатів та коригування вжитих заходів з управління ризиками, що включає:

а) здійснення контролю за практичною реалізацією заходів;

б) збір, оброблення та аналіз інформації про результати вжитих заходів з метою їх коригування та вдосконалення системи управління ризиками.

5) Порядок здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками включає:

а) здійснення контролю за практичною реалізацією заходів;

б) збір, оброблення та аналіз інформації про результати вжитих заходів з метою їх коригування та вдосконалення системи управління ризиками.

6. Митне оформлення товарів, що ввозяться на митну територію України громадянами (крім товарів, що переміщуються у несупроводжуваному багажі та у вантажних відправленнях, а також товарів за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, які підлягають державній реєстрації), здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон України.

7. Митне оформлення товарів, які ввозяться на митну територію України громадянами у несупроводжуваному багажі та вантажних відправленнях, здійснюється в митних органах за місцем проживання або тимчасового перебування зазначених громадян, у місці кінцевого призначения транспортного засобу, що здійснює перевезення цих товарів, або, за заявою громадянина, - у пунктах пропуску через державний кордон України.

8. Переміщення громадянами через митний кордон України здійснюється у несупроводжуваному багажі та вантажному відправленні, крім вартості самих товарів враховується вартість їх страхування та перевезення (фрахту) до моменту перевинання ними митного кордону України.

9. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

10. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

11. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

12. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

13. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

14. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

15. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

16. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

17. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

18. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

19. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

20. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

21. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

22. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

23. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

24. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

25. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

26. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

27. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

28. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

29. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

30. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

31. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

32. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

33. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

34. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

35. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

36. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

37. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

38. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

39. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

40. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

41. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

42. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

43. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

44. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

45. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

46. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

47. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

48. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

49. Особисти, які декларують товари, вправі довести достовірн

5. У разі надання громадянином зобов'язання про зворотне ввезення товарів митний орган вхідє заходів для забезпечення ідентифікації цих товарів з метою їх зворотного ввезення без письмового декларування та без оподаткування митними платежами.

Стаття 373. Обмеження щодо ввезення (пересилання) громадянами за межі митної території України окремих товарів

1. Не допускається вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України товарів, незалежно від їх загальної фактурної вартості, згідно з перевірком, визначенням Кабінетом Міністрів України.

2. Порядок ввезення (пересилання) за межі митної території України дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятників та ювелірних monet України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів із них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Порядок ввезення (пересилання) за межі митної території України банківських металів, пам'ятників та ювелірних monet України із дорогоцінних металів визначається Національним банком України.

4. Не допускається вивезення за межі митної території України алкогольних напоїв та тютюнових виробів громадянами, які не досягли 18-річного віку.

Глава 55. Пропуск та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України

Стаття 374. Умови ввезення (пересилання) громадянами товарів на митну територію України

1. Товари (за винятком підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення, та товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 500 євро та/або сумарна вага яких не перевищує 50 кг, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню (за винятком товарів, на які відповідно до статті 197 цього Кодексу встановлено обмеження щодо переміщення громадянами через митний кордон України, і випадків, передбачених частиною другою цієї статті) та не є об'єктами оподаткування митними платежами.

2. Норма частини першої цієї статті застосовується у разі, якщо особа, яка ввозить товари на митну територію України, в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби.

З метою забезпечення дотримання цієї умов посадові особи органів охорони державного кордону, які здійснюють паспортний контроль у пунктах пропуску через державний кордон України, безпосередньо в процесі здійснення такого контролю інформують посадових осіб митних органів про громадян, які в'їжджають в Україну частіше одного разу протягом однієї доби. У разі якщо товари в обсягах, що не перевищують обмежень, встановлених у частині першої цієї статті, ввозяться на митну територію України особово, яка в'їжджає в Україну частіше одного разу протягом однієї доби, та товарі підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються відповідним митом за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України.

3. У разі якщо товари, зазначені у частині першої цієї статті, підлягають державній реєстрації на території

громадянин, такі товари підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів при переміщенні (пересиланні) їх через митний кордон України громадянами, та звільняються від оподаткування митними платежами.

Стаття 373. Обмеження щодо ввезення (пересилання) громадянами за межі митної території України окремих товарів

1. Не допускається вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України товарів, незалежно від їх загальної фактурної вартості, згідно з перевірком, визначенням Кабінетом Міністрів України.

2. Товари (крім підакцизних), що ввозяться громадянами у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі, сумарна фактурна вартість та/або загальна вага яких перевищують обмеження, встановлені частиною першою цієї статті, а також дозволів (ліцензій), сертифікатів відповідності чи свідоцтв про відповідність у випадках, установлених законодавством України для підприємств, а також дозволів (ліцензій), сертифікатів відповідності чи свідоцтв про відповідність у випадках, установлених законодавством України для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, та оподатковуються відповідним митом за повними ставками Митного тарифу України і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України.

3. Порядок ввезення (пересилання) за межі митної території України дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятників та ювелірних monet України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів із них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Не допускається вивезення (пересилання) за межі митної території України банківських металів, пам'ятників та ювелірних monet України із дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння та виробів із них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження визначається Кабінетом Міністрів України.

5. Порядок ввезення (пересилання) за межі митної території України дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятників та ювелірних monet України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів із них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Не допускається вивезення за межі митної території України алкогольних напоїв та тютюнових виробів громадянами, які не досягли 18-річного віку.

Глава 55. Пропуск та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України

Стаття 374. Умови ввезення (пересилання) громадянами товарів на митну територію України

1. Товари (за винятком підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення, та еквівалент 500 євро та/або сумарна вага яких не перевищує 50 кг, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному

багажі через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню.

2. Товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 300 євро, що перевищується (пересилаються) на митну територію України на адресу одного одержувача в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача протягом однієї доби у міжнародних експрес-відправленнях, а також у несупроводжуваному багажі, підлягають усному декларуванню на підставі товаросупровідних документів та не є об'єктами оподаткування митними платежами.

3. Норма частини першої цієї статті застосовується у разі, якщо особа, яка ввозить товари на митну територію України, в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби.

З метою забезпечення дотримання цієї умов посадові особи органів охорони державного кордону, які здійснюють паспортний контроль у пунктах пропуску через державний кордон України, безпосередньо в процесі здійснення такого контролю інформують посадових осіб митних органів про громадян, які в'їжджають в Україну частіше одного разу протягом однієї доби. У разі якщо товари в обсягах, що не перевищують обмежень, встановлених у частині першої цієї статті, ввозяться на митну територію України особово, яка в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби, та товарі підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів при переміщенні (пересиланні) їх через митний кордон України громадянами, та звільняються від оподаткування митними платежами.

4. Норма частини першої цієї статті застосовується у разі, якщо особа, яка ввозить товари на митну територію України, в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби.

З метою забезпечення дотримання цієї умов посадові особи органів охорони державного кордону, які здійснюють паспортний контроль у пунктах пропуску через державний кордон України, безпосередньо в процесі здійснення такого контролю інформують посадових осіб митних органів про громадян, які в'їжджають в Україну частіше одного разу протягом однієї доби. У разі якщо товари в обсягах, що не перевищують обмежень, встановлених у частині першої цієї статті, ввозяться на митну територію України особово, яка в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби, та товарі підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням

документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів при переміщенні (пересиланні) їх через митний кордон України громадянами, та звільняються від оподаткування митними платежами.

5. Норма частини першої цієї статті застосовується у разі, якщо особа, яка ввозить товари на митну територію України, в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби.

З метою забезпечення дотримання цієї умов посадові особи органів охорони державного кордону, які здійснюють паспортний контроль у пунктах пропуску через державний кордон України, безпосередньо в процесі здійснення такого контролю інформують посадових осіб митних органів про громадян, які в'їжджають в Україну частіше одного разу протягом однієї доби. У разі якщо товари в обсягах, що не перевищують обмежень, встановлених у частині першої цієї статті, ввозяться на митну територію України особово, яка в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби, та товарі підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням

документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів при переміщенні (пересиланні) їх через митний кордон України громадянами, та звільняються від оподаткування митними платежами.

6. Товари (крім підакцизних), що ввозяться громадянами у ручній поклажі та/або у супроводжуваному

багажі, сумарна фактурна вартість та/або загальна вага яких перевищує еквівалент 1000 євро, що перевищується (пересилання) на митну територію України громадянами, згідно з УКТ ЗЕД, за умови докumentального підтвердження

документів, що видаються державними органами

для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів

за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України;

7. Товари, одержані громадянами у вигляді нагород, призів на міжнародних змаганнях, конкурсах за межами митної території України (у тому числі не більше одного товару за товарними позиціями 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД), за умови докumentального підтвердження

документів, що видаються державними органами

для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів

за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України;

8. Товари (крім підакцизних), що ввозяться громадянами у вигляді нагород, призів на міжнародних змаганнях, конкурсах за межами митної території України (у тому числі не більше одного товару за товарними позиціями 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД), за умови докumentального підтвердження

документів, що видаються державними органами

для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів

за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України;

9. Товари (крім транспортних засобів), що мають ознаки таких, що були у користуванні та призначенні

для власного обслуговування житла і забезпечення життєдіяльності громадян, які перевищують обсяги

загальні ваги яких перевищують обсяги

загальні ваги

сплаті при ввезенні таких товарів на митну територію України з метою вільного обігу, або із застосуванням інших заходів гарантування, передбачених цим Кодексом.

3. Пропуск через митний кордон України товарів, що ввозяться громадянами на митну територію України тимчасово або з метою транзиту під зобов'язання про їх зворотне вивезення (транзит), сумарна фактура на вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро, дозволяється за умови письмового декларування з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, та із забезпеченням сплати митних платежів у способі, визначені розділом Х цього Кодексу.

4. Пропуск через митний кордон України товарів (крім транспортних засобів), що ввозяться на митну територію України тимчасово, мають ознаки таких, що були у користуванні, та призначенні для власного облаштування і за- безпечення життєдіяльності громадян-нерезидентів, які або офіційним запрошенням прибувають у довготермінове відрядження в Україну, здійснюються під зобов'язання про їх зворотне вивезення та без застосування заходів гарантування.

5. Дозволяється тимчасове ввезення на митну територію України домашніх тварин в кількості не більше 3 ссавців, 6 птахів, 20 акваріумних риб без застосування до них заходів гарантування, передбачених цим Кодексом, та з поданням митним органам документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

6. Строки тимчасового ввезення громадянами товарів на митну територію України (крім випадків, передбачених статтею 380 цього Кодексу) встановлюються відповідно до статті 108 цього Кодексу, а строки ввезення з метою транзиту - відповідно до статті 95 цього Кодексу.

7. У разі ввезення товарів за межі митної території України в установлених строках грошова застава, зазначена у частині другій цієї статті, повертається громадянам. Порядок внесення та повернення грошової застави встановлюється міністерством, керівник якого (міністр) спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

8. У разі порушення встановлених строків зворотного ввезення за межі митної території України або транзиту товарів, за винятком випадків, які таке порушення сталося внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, внесена грошова застава використовується в порядку, визначеному статтею 313 цього Кодексу.

9. У разі втрати чи повного зіпсування товарів, ввезених на митну територію України тимчасово або з метою транзиту, внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили та відповідного документального підтвердження такої втрати чи повного зіпсування митний режим тимчасового ввезення (транзиту) щодо таких товарів припиняється, а внесена грошова застава повертається власнику зазначених товарів, його спадкоємцю або уповноважений ними особі.

Стаття 380. Особливості тимчасового ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування на митну територію України

1. Дозволяється тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування (крім яхт та інших плавучих засобів для дозвілля та спорту, що класифікуються у товарній позиції 8903 згідно з УКТ ЗЕД) на строк до одного року. Тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України яхт та інших плавучих засобів для дозвілля та спорту, що класифікуються у товарній

позиції 8903 згідно з УКТ ЗЕД, призначених для особистого користування, дозволяється на строк до трьох років. Обов'язковою умовою допуску вазначені транспортні засоби до тимчасового ввезення на митну територію України є реєстрація цих транспортних засобів в уповноважених органах іноземних держав.

2. Транспортні засоби особистого користування, що тимчасово ввозяться нерезидентами на митну територію України, а також пальне, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

3. Громадяни-резиденти, які перебувають на тимчасовому консульському обліку в консульській установі України за кордоном, мають право тимчасово ввозити на митну територію України під письмовим зобов'язанням про зворотне вивезення один транспортний засіб особистого користування за товарною позицією 8703 (крім товарної підпозиції 8703 10) згідно з УКТ ЗЕД та причіп до нього за товарною підпозицією 8716 10 згідно з УКТ ЗЕД (за умови ввезення разом із транспортним засобом) на строк, що не перевищує 60 днів протягом одного календарного року (який може бути як безперервним, так і з перервами) без сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких товарів. Зазначені транспортні засоби можуть бути тимчасово ввезені на митну територію України за умови подання митному органу документів, що підтверджують право власності громадянина на такі транспортні засоби та їх реєстрацію на території відповідної країни.

4. Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування можуть використовуватися на митній території України виключно тими громадянами, які ввезли їх в Україну, для їх особистих потреб, не можуть використовуватися для цілей підприємницької діяльності в Україні, бути розкомплектовані, а також відчужені чи передані у володіння, користування або розпорядження іншим особам.

5. Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування повинні бути ввезені за межі митної території України з дотриманням строків, установлених відповідно до вимог цього Кодексу, або поміщені у митні режими відмови на користь держави, знищенні або руйнування чи можуть бути оформлені для вільного обігу на митній території України за умови сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

6. У разі втрати чи повного зіпсування тимчасово ввезених транспортних засобів особистого користування внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили та відповідного документального підтвердження такої втрати чи повного зіпсування митний режим тимчасового ввезення (транзиту) щодо таких товарів припиняється, а внесена грошова застава повертається власнику зазначених товарів, його спадкоємцю або уповноважений ними особі.

Стаття 380. Особливості тимчасового ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування на митну територію України

1. Дозволяється тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування (крім яхт та інших плавучих засобів для дозвілля та спорту, що класифікуються у товарній позиції 8903 згідно з УКТ ЗЕД) на строк до одного року. Тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України яхт та інших плавучих засобів для дозвілля та спорту, що класифікуються у товарній

позиції 8903 згідно з УКТ ЗЕД, призначених для особистого користування, дозволяється на строк до трьох років. Обов'язковою умовою допуску вазначені транспортні засоби до тимчасового ввезення на митну територію України є реєстрація цих транспортних засобів в уповноважених органах іноземних держав.

2. У разі порушення зобов'язання про транзит через митну територію України транспортних засобів особистого користування, за винятком випадків, коли таке порушення сталося внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, поширюються на транспортні засоби, постійно зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземної держави, що підтверджується відповідним документом.

3. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

4. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

5. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

6. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

7. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

8. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

9. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

10. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

11. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

12. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

13. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

14. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

15. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

16. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

17. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

18. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

19. Особистий багаж гравіїв здійснені для особистого користування, що міститься у звичайних баках таких

ня товарів, що належать членам персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Товари (крім моторних транспортних засобів), призначенні для особистого користування членів персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, декларуються митним органом за місцем акредитації чи перевезення цих осіб у порядку, встановленому цим Кодексом для громадян, та пропускаються в Україну в режимі імпорту (випуску для вільного обігу).

2. Моторні транспортні засоби, призначенні для особистого користування членів персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, підлягають декларуванню митним органом за місцем перевезення цих осіб у порядку, встановленому цим Кодексом для громадян, і пропускаються в Україну в режимі тимчасового ввезення на визначені цими особами строки, але не більше, ніж на строк їх акредитації. При здійсненні митного оформлення таких транспортних засобів застосовується засоби забезпечення їх ідентифікації.

3. Моторні транспортні засоби, зазначені у частині другій цієї статті, можуть бути відчуженні на митній території України після зміни митного режиму, в якому вони перевозяться, з тимчасового ввезення на імпорт. Це правило не поширяється на випадки відчуження зазначених транспортних засобів відповідно до статті 109 цього Кодексу іншим особам, які мають митні пільги, передбачені статтею 383, частиною другою статті 384, статтями 385, 386, 388, 389, 391 цього Кодексу.

4. Особи, зазначені у цій статті, можуть одночасно мати на території України моторні транспортні засоби, ввезені в режимі тимчасового ввезення із звільненням від сплати митних платежів, у кількості, що не перевищує двох одиниць для глави представництва та однієї одиниці для кожного члена персоналу представництва.

Стаття 396. Порядок перевезення через митний кордон України товарів за кордонних дипломатичних установ України та товарів, призначених для особистого користування працівників дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон

1. Закордонні дипломатичні установи України, за умови дотримання ними встановленого порядку перевезення товарів через митний кордон України, можуть вивозити з України товари, призначенні для службового користування та матеріально-технічного забезпечення функціонування установи, у тому числі представницькою продукцією, із звільненням від сплати митних платежів.

2. Працівники дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон, можуть вивозити з України товари, призначенні для особистого користування, включаючи предмети початкового облаштування, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх перевезення через митний кордон України та зі звільненням від сплати митних платежів.

3. Товари, призначенні для офіційного (службового) користування закордонних дипломатичних установ України, та товари, призначенні для особистого користування працівників дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон, включаючи предмети початкового облаштування, підлягають декларуванню та пропускаються за межі України відповідно на весь строк акредитації зазначених установ та перевезення зазначених працівників за кордоном.

Розділ XIV СПРИЯННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛІКЕУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Глава 57. Заходи митних органів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України

Стаття 397. Порядок митного контролю і митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

1. Митні органи сприяють захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України відповідно до цього Кодексу та інших законів України.

2. Митний контроль і митне оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, та ввозяться на митну територію України або вивозяться з митної території України, здійснюються в загальному порядку з урахуванням особливостей, встановлених цим Кодексом та іншими законами України.

3. Заходи, пов'язані з призупиненням митного оформлення відповідно до положень цього розділу, застосовуються митними органами щодо товарів, які ввозяться на митну територію України для вільного обігу або вивозяться для вільного обігу за межі митної території України, за винятком:

1) особистих речей громадян;

2) товарів, які містять об'єкти права інтелектуальної власності, що охороняються відповідно до закону, виявляючи ознаки порушення прав інтелектуальної власності щодо товарів, які переміщуються через митний кордон України для власного використання громадянами і не є призначенні для виробничої чи іншої підприємницької діяльності, сумарна вартість та/або вага яких не перевищує обмежень, встановлених частиною першою статті 374 цього Кодексу;

3) припасів.

4. Вивезення з митної території у незмінному вигляді товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, забороняється до завершення процедури такого призупинення.

Стаття 398. Митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на підставі заяв правовласників.

2. Правовласник, який має підстави вважати, що під час перевезення товарів через митний кордон України порушуються чи можуть бути порушені його права на об'єкт права інтелектуальної власності, має право подати до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної справи, заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності шляхом внесення відповідних відомостей до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на підставі заяв правовласників.

3. Порядок реєстрації у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, під час перевезення товарів, включаючи форму заяви, перелік інформації та документів, які додаються до заяви, порядок подання і розгляду заяви та ведення реєстру визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

4. Для сприяння захисту прав інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, під час митного контролю товарів, що переміщуються через митний кордон України, інформація про об'єкти права інтелектуальної власності, зареєстровані в митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, надсилається всім митним органам України.

5. Після реєстрації об'єкта права інтелектуальної власності в митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, митні органи на підставі даних такого реєстру вживають заходи щодо запобігання переміщенню через митний кордон України контрафактних товарів.

Стаття 398. Порядок митного контролю і митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

1. Митні органи сприяють захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України відповідно до цього Кодексу та інших законів України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, забезпечує оприлюднення переліку об'єктів права інтелектуальної власності, включених до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на своєму офіційному сайті.

3. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

4. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

5. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

6. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

7. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

8. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

9. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

10. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

11. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

12. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

13. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

14. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

15. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

16. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про вчинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну

центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, відповідно до статті 415 цього Кодексу. Таким підприємствам видаються витяги із зазначених реєстрів.

2. Набуття права на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, без отримання відповідного дозволу не допускається, за винятком випадків, передбачених главою 2 цього Кодексу.

Стаття 406. Органи, уповноважені надавати дозволи

1. Дозвіл на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі (крім випадку, передбаченого частиною третньою статті 420 цього Кодексу) надається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, разом із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону.

2. Дозвіл на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі у випадку, передбаченому частиною третньою статті 420 цього Кодексу, надається центральним органом виконавчої влади у сфері митної справи.

3. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 3-6 статті 404 цього Кодексу, надаються митницями, в зонах діяльності яких розташовані відповідні території, приміщення, резервуари, холдингові чи морозильні камери, криті чи відкриті майданчики, які можуть використовуватися при провадженні цих видів діяльності, в порядку, визначеному цим Кодексом, з обов'язковим подальшим повідомленням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 407. Formi, порядок подання та розгляду заяв, надання дозволів і контролю за діяльністю підприємств, які їх отримали

1. Formi, порядок подання та розгляду заяв, надання дозволів, зупинення дії, анулювання дозволів на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, а також правила провадження зазначених видів діяльності та порядок контролю за їх провадженням затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 408. Особливі умови отримання ліцензії та дозволів

1. Необхідно умовою для отримання дозволу на відкриття та експлуатацію вантажного митного комплексу є наявність у підприємства ліцензії на здійснення митної брокерської діяльності, дозволів на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання відкритого типу та на відкриття та експлуатацію митного складу відкритого типу.

2. Ліцензія на здійснення митної брокерської діяльності видається у порядку та на умовах, визначеных Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Стаття 409. Строк розгляду заяви про надання дозволів

1. Рішення про надання дозволу повинно бути прийнято протягом 20 робочих днів з дня надходження заяви до органу, уповноваженого на надання дозволу.

2. Витяг з відповідного реєстру видається підприємству протягом трьох робочих днів з дня прийняття

рішення про надання дозволу.

Стаття 410. Відмова у наданні дозволу

1. У наданні дозволу може бути відмовлено із дотриманням строку, встановленого статтею 409 цього Кодексу, у разі невиконання заявником вимог, встановлених для його отримання.

2. Мотивована відмова у наданні дозволу надсилається заявником в письмовій формі.

3. Оскарження рішення про відмову у наданні дозволу здійснюється у порядку, встановленому цим Кодексом.

Стаття 411. Безстроковість дії дозволів

1. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, діють безстроково.

Стаття 412. Зупинення дії та анулювання дозволу

1. Дозволи можуть бути анулювані або їх дія може зупинитися на строк до 30 днів органами, уповноваженими надавати ці дозволи.

2. Дія дозволу зупиняється:

1) у разі невиконання підприємством вимог, встановлених цим Кодексом, актами Кабінету Міністрів України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері фінансів, - в межах строку, встановленого частиною першою цієї статті, але не більше, ніж до моменту виконання цих вимог;

2) у разі закінчення строків дії договорів оренди територій, приміщень, резервуарів, холдингових чи морозильних камер, критих чи відкритих майданчиків, які використовуються при провадженні видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу, якщо такі договори укладалися;

3) за заявою підприємства, якому надано дозвіл.

3. Дозвіл анулюється:

1) у разі неусунення підприємством обставин, зазначених у пунктах 1-3 частини другої цієї статті, протягом 30 днів, наступних за днем зупинення дії дозволу;

2) у разі повторного протягом року виникнення підстав для зупинення дії дозволу, які призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

3) за заявою підприємства, якому надано дозвіл;

4) у разі припинення підприємства, якому надано дозвіл;

5) у разі встановлення факту надання особою під час отримання дозволу недостовірної інформації;

6) у разі анулювання іншого дозволу, ліцензії, наявність яких є необхідною відповідно до статті 408 цього Кодексу.

4. Про зупинення дії або анулювання дозволу органами, зазначеними у статті 406 цього Кодексу, віддається наказ.

5. Завірена копія наказу про зупинення дії або анулювання дозволу видається заявнику або надсилається йому рекомендованим листом протягом п'яти робочих днів з дати видання такого наказу.

6. Оскарження наказу про зупинення дії чи про анулювання дозволу здійснюється у порядку, встановленому законом.

Стаття 413. Переоформлення дозволу

1. Підставою для переоформлення дозволу є необхідність внесення змін у відомості, зазначені у дозволі (у тому числі зміна найменування юридичної особи або прізвища, ім'я, по батькові громадянина - підприємця, зазначених у дозволі, зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання громадянина - підприємця, яким надано дозвіл, зміна кількісних характеристик тощо).

2. Протягом 30 днів з дня виникнення обставин, зазначених у частині першої цієї статті, підприємство, якому надано дозвіл, зобов'язане звернутися до органу, який надав такий дозвіл, із заявою про його переоформлення.

3. Заява про переоформлення дозволу подається у тому ж порядку і розгляда-

ється у той же строк, що й заява про надання дозволу.

Стаття 410. Відмова у наданні дозволу

1. У наданні дозволу може бути відмовлено із дотриманням строку, встановленого статтею 409 цього Кодексу, у разі невиконання заявником вимог, встановлених для його отримання.

Стаття 411. Безплатність надання та переоформлення дозволів

1. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, надаються та переоформлюються безплатно.

Стаття 412. Зупинення дії та анулювання дозволу

1. Дозволи можуть бути анулювані або їх дія може зупинитися на строк до 30 днів органами, уповноваженими надавати ці дозволи.

Стаття 413. Безстроковість дії дозволів

1. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, діють безстроково.

Стаття 414. Безплатність надання та переоформлення дозволів

1. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, надаються та переоформлюються безплатно.

Стаття 415. Реєстрація підприємств, яким надаються дозволи та ліцензії

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде реєстри підприємств, які провадять види діяльності, зазначені у статті 404 цього Кодексу, та забезпечує їх оприлюднення.

Стаття 416. Митний брокер

1. Митний брокер - це підприємство, що надає послуги з декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

2. Митний брокер провадить митну брокерську діяльність у будь-якому митному органі України.

3. За вчинення правопорушення, пов'язаних з провадженням митної брокерської діяльності, митний брокер несе відповідальність, встановлену цим Кодексом, в інших законах та міжнародними договорами.

Стаття 417. Правове регулювання взаємовідносин митного брокера з особою, які переміщуються через митний кордон України

1. Правове регулювання взаємовідносин митного брокера з особою, яку він представляє, визначається згідно з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю.

2. Дозвіл з митного оформлення

1. Агент з митного оформлення - це фізична особа -резидент, що перебуває в трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю.

2) за заявою підприємства, якому надано дозвіл;

3) у разі встановлення факту надання особою під час отримання дозволу недостовірної інформації;

4) у разі анулювання іншого дозволу, ліцензії, наявність яких є необхідною відповідно до статті 408 цього Кодексу.

5. Про зупинення дії або анулювання дозволу органами, зазначеними у статті 406 цього Кодексу, віддається наказ.

6. Оскарження наказу про зупинення дії чи про анулювання дозволу здійснюється у порядку, встановленому законом.

Стаття 418. Агент з митного оформлення

1. Агент з митного оформлення - це фізична особа -резидент, що перебуває в трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю.

2) за заявою підприємства, якому надано дозвіл;

3) у разі встановлення факту надання особою під час отримання дозволу недостовірної інформації;

4) у разі анулювання іншого дозволу, ліцензії, наявність яких є необхідною відповідно до статті 408 цього Кодексу.

5. Про зупинення дії або анулювання дозволу органами, зазначеними у статті 406 цього Кодексу, віддається наказ.

6. Оскарження наказу про зупинення дії чи про анулювання дозволу здійснюється у порядку, встановленому законом.

Стаття 419. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками - агентами з митного оформлення

1. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками - агентами з митного оформлення від особи, яку представляє митний брокер, у процесі виконання митних формальностей, може використовуватися виключно для цілей виконання цих формаль

законодавством порядку взяття проб та зразків товарів.

Стаття 429. Розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, в разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу

1. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу розміщення нових партій товарів на цьому складі не дозволяється.

2. Протягом 30 днів з дня анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу товари, які зберігаються на цьому складі, повинні бути переміщені під митним контролем їх власником, уповноваженою ним особою або утримувачем митного складу на інший митний склад, на склад митного органу чи заявлені в інший митний режим.

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановленого частиною другою цієї статті строку розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, несуть власник зазначених товарів, уповноважена ним особа або утримувач складу.

Глава 62. Відкриття та експлуатація вільної митної зони комерційного або сервісного типу

Стаття 430. Вільна митна зона

1. Вільна митна зона - це відповідним чином облаштована територія або склад, що призначений для зберігання товарів під митним контролем, їх переробки та/або виробництва нових товарів.

2. Вільні митні зони можуть бути комерційного, сервісного та промислового типів.

3. Вільні митні зони комерційного типу створюються з метою забезпечення вільної діяльності підприємств з ремонту, модернізації, будівництва, повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів, їх складових частин.

5. Вільні митні зони промислового типу створюються для цілей переробки (виробництва) товарів на територіях відповідних типів спеціальних (вільних) економічних зон.

6. Вільні митні зони можуть створюватися у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, а також в інших місцях, у яких можливо забезпечити режим вільної митної зони відповідно до цього Кодексу.

7. Відкриття вільних митних зон промислового типу здійснюється окремими законами України.

Стаття 431. Правове регулювання діяльності вільної митної зони комерційного або сервісного типу

1. Вимоги до облаштування вільних митних зон комерційного та сервісного типів установлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

2. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з особами, які розміщують товари у цих зонах, визначаються відповідним договором.

3. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з митним органом визначаються затвердженням начальником митного органу та погодженою утримувачем вільної митної зони процедурою експлуатації такої зони, що встановлює:

1) перелік категорій посадових осіб, які мають право доступу на вільну митну зону;

2) особу керуючого вільної митної зони;

3) мінімальну кількість посадових осіб митного органу, які будуть заочнені до здійснення митного контролю та митного оформлення;

4) режим роботи вільної митної зони;

5) терміни подання утри-

мувачем вільної митної зони звітів про рух товарів у вільній митній зоні;

6) інші вимоги та умови, пов'язані з функціонуванням вільної митної зони.

Стаття 432. Повноваження митних органів щодо встановлення вимог до облаштування та організації роботи вільних митних зон

1. Митний орган, у зоні діяльності якого знаходитьться вільна митна зона, з метою належної організації митного контролю вимагає від утримувача вільної митної зони та органів управління відповідної спеціальної (вільної) економічної зони розміщення:

1) спорудження огорожі по периметру території вільної митної зони та належного обладнання пропускних пунктів;

2) встановлення обмежень щодо порядку та засобів доступу на зазначену територію, відповідних годин, протягом яких дозволяється доступ на цю територію;

3) охорони території вільної митної зони.

2. Будівництво (ремонт) господарських об'єктів на території вільної митної зони здійснюється на підставі дозволу митного органу. У разі відмови у наданні зазначеного дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 433. Забезпечення митного контролю на територіях вільних митних зон

1. З метою забезпечення належного митного контролю на територіях вільних митних зон митні органи мають право:

1) здійснювати постійний нагляд за межами зазначених територій, а також за доступом на ці території;

2) вимагати від утримувача вільної митної зони ведення обліку товарів, що знаходяться на території вільної митної зони, та подання звітів про рух цих товарів;

3) проводити перевірку товарів, що переміщаються через межі території вільної митної зони з метою забезпечення здійснення передбачених цим Кодексом операцій та недопущення переміщення заборонених товарів;

4) здійснювати у будь-який час перевірку товарів, що знаходяться на територіях вільних митних зон;

5) здійснювати інші передбачені цим Кодексом заходи, спрямовані на забезпечення контролю за операціями з товарами, що переміщаються під митним контролем.

Стаття 434. Допуск товарів на територію вільної митної зони

1. На територію вільної митної зони можуть ввозитися іноземні та українські товари як із-за меж митної території України, так і з митної території України.

2. На територію вільної митної зони можуть ввозитися будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, а також товарів, передбачені якими визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що вимагають спеціальних умов зберігання, допускаються на територію вільної митної зони тільки за наявності на ній відповідних умов для зберігання таких товарів.

4. Товари можуть бути розміщені у вільних митних зонах комерційного типу без вивантаження їх з транспортних засобів.

5. Реалізація та/або споживання іноземних товарів на території вільної митної зони забороняється.

Стаття 435. Облік товарів, що знаходяться на території вільної митної зони

1. Утримувач вільної митної зони або особи, які здійснюють операції з товарами на території цієї зони, ведуть облік всіх іноземних та українських товарів, що перебувають у зазначеній зоні, і щомісячно подають митним органам звіт про рух товарів у вільній митній зоні за попередній місяць за формулою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади.

2. Не допускається розміщення на складах тимчасового зберігання товарів, які швидко псуються або

навчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Будь-які зміни, що відбуваються з товарами в межах території вільної митної зони, повинні відображатися в облікових документах. Митні органи мають право вимагати подання позачергового звіту не частіше, ніж один раз на рік.

3. Не підлягають передачі на тимчасове зберігання підприємствам товарів, що зберігаються виключно митними органами відповідно до частини першої статті 238 цього Кодексу.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, може визнати також перелік окремих видів товарів, які передаються на тимчасове зберігання під митним контролем лише на склади митних органів.

Стаття 436. Розпорядження товарами, що перебувають у вільній митній зоні комерційного або сервісного типу

1. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

2. Протягом 90 днів з дня анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

3. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

4. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

5. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

6. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

7. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

8. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

9. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

10. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

11. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

12. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

13. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

14. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

15. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

16. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

17. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

18. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерці

ються для формування митної статистики

1. Для формування митної статистики використовуються документи та відомості, що подаються до митних органів центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами згідно з нормами цього Кодексу, якими визначається порядок здійснення митного контролю та митного оформлення.

Стаття 452. Використання інформації, що надається митним органам

1. Інформація щодо обсягів експорту та імпорту конкретних видів товарів надається центральним органам виконавчої влади за їх вмотивованим запитом (одноразово) або на підставі міжвідомчих угод про інформаційний обмін (регулярно). Надання інформації центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, про обсяги експорту та імпорту конкретних видів товарів здійснюється на підставі наказів зазначеного органу.

2. Інформація щодо експортно-імпортних операцій конкретних суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності може надаватися лише органам досудового слідства у зв'язку з розслідуваннями ними кримінальних справ, органам державної податкової служби, а також за письмовими вмотивованими запитами - державному уповноваженому Адміністративному комітету України та голові територіального відділення Адміністративного комітету України у зв'язку з розслідуваннями ними антиконкурентних узгоджених дій.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, надає у випадках та в порядку, встановлених законом, іншим органам, уповноваженим відповідно до закону на здійснення валютного контролю, інформацію, необхідну для здійснення такого контролю.

Стаття 453. Використання статистичної інформації з питань зовнішньої торгівлі

1. Статистична інформація з питань зовнішньої торгівлі використовується для:

1) визначення стратегії, тактики та основних напрямів розвитку зовнішньоекономічної діяльності;

2) аналізу та прогнозування зовнішньоекономічної політики і ситуації, що склалася чи складатиметься на світовому ринку;

3) проведення переговорів з торговельно-економічними питань;

4) застосування заходів митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

5) складання торговельного та платіжного балансів України, планування і проведення валютно-фінансової політики;

6) визначення ринків збуту товарів;

7) формування статистики зовнішньоекономічних зв'язків України.

Стаття 454. Відомі класифікатори

1. Відомі класифікатори інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, здійснює впровадження та ведення цих класифікаторів.

2. Порядок ведення класифікаторів, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. Класифікатори, зазначені у частині першій цієї статті, використовуються виключно для цілей, передбачених цим Кодексом.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, інформує державні органи та суб'єктів

зовнішньоекономічної діяльності про зміни і доповнення, внесені до класифікатів, зазначених у частині першій цієї статті, не пізніше, ніж за 10 днів до набрання чинності такими змінами та доповненнями.

Стаття 455. Облік осіб, які здійснюють операції з товарами

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної справи, веде централізований облік осіб, які здійснюють операції з товарами.

2. Взяття на облік осіб, які здійснюють операції з товарами, здійснюється одноразово:

1) за зверненнями таких осіб, у тому числі засобами електронного зв'язку, до відповідних митних органів;

2) при першому здійсненні такими особами операції з товарами, контроль за якими відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України порядок передміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операції з товарами, що перебувають під митним контролем або контролем за якими покладено на митні органи цим Кодексом чи іншими законами України, і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

3. Взяття на облік осіб, які здійснюють операції з товарами, здійснюється митними органами шляхом присвоєння таким особам облікового номера.

4. Митний орган невідкладно інформує особу про взяття її на облік та повідомляє її обліковий номер.

5. Обліковий номер особи є дійсним на всій митній території України. Такий самий обліковий номер не може бути присвоєно іншій особі.

6. Подвійний облік осіб у різних митних органах забороняється.

7. Порядок обліку осіб, які здійснюють операції з товарами, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ КОНТРАБАНДІ

Глава 66. Заходи щодо запобігання та протидії контрабанді

Стаття 456. Контрольовані поставки наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів

1. Відповідно до законів України митні органи з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними органами, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контролюваної поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.

2. Порядок проведення контролюваної поставки визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим із Генеральною прокуратурою України та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

Стаття 457. Переміщення товарів під негласним контролем

1. З метою виявлення та притягнення до відповідальності осіб, причетних до вчинення контрабанди, а також з метою вилучення товарів, щодо яких є підозра в незаконному переміщенні через митний кордон України, переміщення таких товарів може здійснюватися під негласним контролем та оперативним наглядом правоохоронних органів.

2. Порядок проведення негласного контролю за переміщенням товарів визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим з Генеральною прокуратурою України та

зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НІХ

Глава 67. Загальні положення щодо порушень митних правил та відповідальності за них

Стаття 458. Порушення митних правил

1. Порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою противправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контролем за якими покладено на митні органи цим Кодексом чи іншими законами України, і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

2. Конфіскація товарів, транспортних засобів, комерційного призначення, якою статтею, якою встановлюється адміністративна відповідальність за порушення митних правил, може бути накладено не пізніше, ніж через три місяці з дня вчинення правопорушення, а в разі розгляду судами (суддями) справ про трибунальчі порушення митних правил, у тому числі передбачені статтями 469, 477-485 цього Кодексу, - не пізніше, ніж через три місяці з дня вчинення цих правопорушень.

3. За одне і те саме порушення митних правил може накладатися тільки основне і додаткове адміністративні стягнення.

4. Якщо статтею, якою встановлюється адміністративна відповідальність за порушення митних правил, передбачається основне і додаткове адміністративні стягнення, застосування лише додаткового адміністративного стягнення без основного не допускається, крім випадку, передбаченою частиною третьою статті 467 цього Кодексу.

Стаття 459. Попередження

1. Попередження як адміністративне стягнення за порушення митних правил є офіційним попередженням правопорушника стосовно недопустимості таких дій у майбутньому. Попередження виносиється у формі постанови про накладення адміністративного стягнення.

Стаття 460. Штраф

1. Штраф як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у покладенні на особу, яка притягнута до адміністративної відповідальності за таке правопорушення, об'язку сплатити до державного бюджету грошові кошти у сумі, яка визначається цим Кодексом за залежністю від виду та характеристики вчиненого правопорушення.

2. Сплата штрафу, якщо при цьому не застосовується адміністративне стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, об'язку сплатити до державного бюджету грошові кошти у сумі, яка визначається цим Кодексом за залежністю від виду та характеристики вчиненого правопорушення.

3. Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, перетинання меж зони митного контролю громадянами, які не перетинають митний кордон України, та посадовими особами державних органів, які не здійснюють види контролю, зазначені у частині першій статті 319 цього Кодексу, та їх перевезення в межах цієї зони з порушенням порядку, встановленого статтею 332 цього Кодексу, -

тягнить за собою попередження або накладення штрафу в розмірі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 461. Конфіскація

1. Конфіскація як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у примусовому вилученні товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, і беззплатні передачі їх у власність держави. При цьому моторні транспортні засоби та немасовідхидалі транспортні засоби, які вилучаються з цієї зони з порушенням порядку, встановленого статтею 332 цього Кодексу, -

тягнить за собою попередження або накладення штрафу в розмірі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 462. Неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем

1. Проведення з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, користування яких заборонено або обмежено законодавством України, або товарів в обсязах, що перевищують неоподатковувану норму переміщення через митний кордон України -

тягнить за собою накладення штрафу в розмірі ста

1. Неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем

2. Зміна стану товарів, митне оформлення яких не закінчено, або товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під м

тягнення зазначені особи до адміністративної відповідальності. Постанова по та-кій справі виноситься у строк, передбачений частиною другою статті 467 цього Кодексу.

Стаття 497. Особи, які беруть участь у провадженні у справах про порушення митних правил беруть участь:

1) особи, які притягаються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил;

2) власники товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу (зainteresовані особи);

3) представники осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та зainteresованих осіб:

4) захисники;

5) представники митних органів;

6) свідки;

7) експерти;

8) перекладачі;

9) поняті.

Стаття 498. Права та обов'язки осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та зainteresованих осіб

1. Особи, які притягаються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та зainteresovanih osib, pid час rozgladu spravi pro poruшенja mithnich pravil u mitnemu organu abo sudu maja право znayomitsya z materialami spravi, robiti z nich vityagi, oderzhuvati kopii rishen, postanov, uxvali sudi, brati uchast u sudovih zasidannix, podavati dokazi, brati uchast u doslidzhenni dokaziv, staviti zapitannya i otkrytyi oznayomlyvatsya z protokolom opituvannya i klopotatyy pro vnesennia do nyno zmien, dopovnenyy i zaуважenyy, vlasnoruchno robiti takiy dopovnenyy i zaуважenyy;

2) особи, nad yakimi vstanovenlo opiku, pikluvannya;

3) adwokati, yak priyiniali doruchennya pro nadanня yuridichnoi dopomogi z poruшенiem pravil, vstanovenlih zakonodavstvom Ukrayini pro adwokaturu;

4) posadovi osobi mitnoi sluzby Ukrayini, a takож sudii, slidchi i prokurori ne mogut byti predstavnikami osib, yak priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, ta zainteresovanih osib, krim viladki, kolivon dijut na pidstavu довреності, doruchennya;

5) posadovi osobi mitnoi sluzby Ukrayini, a takож sudii, slidchi i prokurori ne mogut byti predstavnikami osib, yak priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, ta zainteresovanih osib, krim viladki, kolivon dijut na pidstavu довреності, doruchennya;

6) zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

7) Ekspertom moje byti osoba, ya mae neobhodni znannya dla nadanня vdpovidnogo vyskovky.

8) Ekspert priзначaetsya posadovo osobu mitnoi organu, v provadzhenni ja kojerebereba sprava pro poruшенja mithnich pravil, u razi potrebi v spetsialnykh zannyah.

9) Ekspert zobov'yanii nadati ob'ektyivni vyskovky z postavlenihs pered nim pitany.

10) Ekspert mae pravo:

1) oznayomlyvatsya z materialami spravi, ya stocystya predmeta ekspertsity;

2) zaivlyati klopotannya pro nadanня yomu dodatkovih materialiv, neobhodnih dla nadanija vyskovky.

11) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

12) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

13) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

14) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

15) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

16) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

17) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

18) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

19) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

20) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

21) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

22) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

23) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

24) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

25) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

26) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

27) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

28) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

29) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

30) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

31) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

32) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

33) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

34) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

35) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

36) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

37) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

38) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

39) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

40) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

41) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

42) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

43) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

44) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

45) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

46) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

47) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

48) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithnich pravil, a u razi neobhodnosti - svidka ta nadavati im neobhodnu yuridichnu dopomogu.

49) Zaixisnikom e osoba, ya v porjadku, vstanovenlomu zakonom, uplovnowazhenya zdysnovati zaixist prav i zakonich interesiv osib, ya priyiniali do admisistrativnoi vdpovidalnosti za poruшенja mithn

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходитьться справа про порушення митних правил і яка має достатні підстави вважати, що на території або в приміщеннях підприємств, або в транспортних засобах, що їм належать, знаходяться товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил, або товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, а також документи та інформація, у тому числі ті, що передують в електронному вигляді, необхідні для розгляду справи про порушення митних правил, може проводити митне обстеження таких територій, приміщень або транспортних засобів.

2. Митне обстеження проводиться з метою виявлення товарів, документів, інформації, зазначених у частині першої цієї статті, та їх тимчасового вилучення відповідно до статті 511 цього Кодексу.

3. Митне обстеження проводиться у присутності посадових осіб підприємств, зазначених у частині першої цієї статті.

4. Посадові особи митних органів мають право запропонувати до участі у митному обстеженні спеціалістів.

5. Про проведення митного обстеження складається протокол за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 514. Пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для візначення

1. За рішенням посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходитьться справа про порушення митних правил, особі, яка вчинила це порушення, а також свідку можуть бути пред'явлени товари, транспортні засоби, документи для візначення.

2. Особа, яка бере участь у візначенні, спочатку опитується про обставини, за яких вона бачила товари, транспортні засоби, документи, зазначені у частині першої цієї статті, та ознаки, за якими вона може провести візначення.

3. Товари, транспортні засоби, документи пред'являються в групі однорідних товарів, транспортних засобів, документів.

4. Пред'явлення для візначення проводиться в присутності понятіх.

5. Про пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для візначення складається протокол за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 515. Експертиза та висновок експерта

1. Експертиза призначається, якщо для з'ясування питань, що виникають у справі про порушення митних правил, виникала потреба у спеціальних знаннях з окремих галузей науки, техніки, мистецтва, релігії тощо. Зазначена експертиза не є судовою експертизою.

2. Експертиза проводиться експертами спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення, його відокремлені підрозділів та інших установ або окремими спеціалістами, які призначаються посадовою особою митного органу, у провадженні якої знаходитьться справа про порушення митних правил. Особа, що якої порушено зазначену справу, має право на проведення за її рахунок незалежної експертизи.

3. Поставлені перед експертом питання та його висновок не повинні виходити за межі спеціальних знань експерта. Експерт надає висновок у письмовій формі від свого імені. У висновку викладаються суть проведеного ним дослідження та обґрунтування відповіді на поставлені запитання.

4. Якщо експерт під час проведення експертизи встановить обставини, що

мають значення для справи, з приводу яких йому не було поставлено запитань, він має право викласти ці обставини у своєму висновку.

5. Висновок експерта не є обов'язковим для посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходитьться справа про порушення митних правил. У разі незгоди цієї особи з висновком експерта у постанові, яка виносиється у справі, повинна міститися обґрунтування такої незгоди.

6. У разі неналежної якості або повноти висновку експерта може бути призначена повторна експертиза, проведена якої доручається іншому експерту (експерту).

Стаття 516. Порядок призначення експертизи посадовою особою митного органу

1. Визнавши за необхідне проведення експертизи, посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходитьться справа про порушення митних правил, виносить постанову, у якій визначаються підстави для призначення експертизи, прізвище експерта або найменування спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення, його відокремленого підрозділу чи іншої відповідної установи, в якій має проводитися експертиза. У цій же постанові вставляється конкретні питання, які мають бути вирішенні під час проведення експертизи, а також визначаються матеріали, що передаються у розпорядження експерта.

2. До призначення експерта з'ясовується необхідні відомості про його професіоналізм та компетентність.

3. Рішення про призначення експертизи є обов'язковим для експерта, а також для посадових осіб підприємства, де працює експерт.

Стаття 517. Одержання проб та зразків для проведення експертизи

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходитьться справа про порушення митних правил, має право відбирати в осіб, які притягаються до відповідальності за порушення митних правил, а також посадова особа, яка здійснює розгляд цієї справи, зобов'язані зібрати та додати до справи докumentи про понесені у справі витрати.

3. Порядок відшкодування витрат у справі про порушення митних правил, обчислення сум, що підлягають відшкодуванню, а також порядок розпорядження отриманими коштами встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів.

Стаття 521. Компроміс у справі про порушення митних правил

1. За відсутності в діях особи, яка вчинила порушення митних правил, ознак злочину провадження у справі про це правопорушення може бути припинено шляхом компромісу.

2. За умовами мирової угоди сторони зобов'язуються:

1) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

2) за умовами мирової угоди сторони зобов'язуються:

1) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

3) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

4) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

5) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

6) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

7) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

8) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

9) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

10) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

11) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

12) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

13) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

14) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

15) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

16) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої здійснює провадження у справі.

17) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або

законом про порушення митних правил, зазначеного особою та митним органом, посадова особа якої зді

ністративного судочинства України.

Стаття 531. Підстави для скасування або зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Підставами для скасування постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1) відсутність у діях особи, яка притягується до відповідальності, ознак порушення митних правил;

2) необ'єктивність або неповнота провадження у справі або необ'єктивність її розгляду;

3) невідповідність викладеннях у постанові висновків фактичним обставинам справи;

4) винесення постанови неправомочною особою, безпідставне недопущення до участі в розгляді справи особи, притягнутої до відповідальності, або її представника, а також інше обмеження прав учасників провадження у справі про порушення митних правил та її розгляду;

5) неправильна або неповна кваліфікація вчинено-го правопорушення;

6) накладення стягнення, не передбаченого цим Кодексом.

2. Підставами для скасування чи зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил можуть бути визнані інші визначені законами обставини.

Стаття 532. Строки розгляду скарги (адміністративного позову), протесту прокурора на постанову у справі про порушення митних правил

1. Скарга (адміністративний позов), протест прокурора на постанову у справі про порушення митних правил розглядається у строкі, встановлені законом.

Стаття 533. Наслідки подання скарги (адміністративного позову) або принесення протесту

1. Подання скарги (адміністративного позову) або принесення протесту зупиняє виконання постанови у справі про порушення митних правил до закінчення розгляду скарги (адміністративного позову) чи протесту.

Глава 73. Виконання постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

Стаття 534. Обов'язковість постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

1. Постанови митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил є обов'язковими для виконання.

Стаття 535. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил є обов'язковими для виконання.

Стаття 536. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил підлягає виконанню після закінчення строку оскарження, зазначеного у статті 529 цього Кодексу.

2. Митний орган, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, виконує її самостійно або через державний виконавець.

3. У разі винесення митним органом кількох постанов про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.

Стаття 536. Давність виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення.

Стаття 537. Контроль за виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Не підлягає виконанню постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення.

Стаття 538. Порядок виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Контроль за правильним і своєчасним виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил здійснюється митним органом, який виніс постанову.

Стаття 539. Порядок виконання постанови митного органу про винесення попередження

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил у вигляді попередження виконується митним органом, який виніс постанову, шляхом оголошення постанови особі, яка притягується до адміністративної відповідальності, з врученням її копії та постанови.

2. Якщо постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил у вигляді попередження виконується митним органом, який виніс постанову, шляхом оголошення постанови особі, яка притягується до адміністративної відповідальності, з врученням її копії та постанови.

3) невідповідність викладеннях у постанові висновків фактичним обставинам справи;

4) винесення постанови неправомочною особою, безпідставне недопущення до участі в розгляді справи особи, притягнутої до відповідальності, або її представника, а також інше обмеження прав учасників провадження у справі про порушення митних правил та її розгляду;

5) неправильна або неповна кваліфікація вчинено-го правопорушення;

6) накладення стягнення, не передбаченого цим Кодексом.

2. Підставами для скасування чи зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил можуть бути визнані інші визначені законами обставини.

Стаття 532. Строки розгляду скарги (адміністративного позову), протесту прокурора на постанову у справі про порушення митних правил

1. Скарга (адміністративний позов), протест прокурора на постанову у справі про порушення митних правил розглядається у строкі, встановлені законом.

Стаття 533. Наслідки подання скарги (адміністративного позову) або принесення протесту

1. Подання скарги (адміністративного позову) або принесення протесту зупиняє виконання постанови у справі про порушення митних правил до закінчення розгляду скарги (адміністративного позову) чи протесту.

Глава 73. Виконання постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

Стаття 534. Обов'язковість постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

1. Постанови митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил є обов'язковими для виконання.

Стаття 535. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил підлягає виконанню після закінчення строку оскарження, зазначеного у статті 529 цього Кодексу.

2. Митний орган, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, виконує її самостійно або через державний виконавець.

3. У разі винесення митним органом кількох постанов про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.

Стаття 536. Давність виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення.

Стаття 537. Контроль за виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Не підлягає виконанню постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення.

Стаття 538. Порядок виконання постанови митного органу про винесення попередження

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

ністративного стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України, виконується за рахунок майна цих осіб, що знаходитьться на території України;

2. У разі відсутності в Україні майна, що належить зазначеним у частині першій цієї статті особам, порядок виконання постанови митного органу про накладення на них адміністративних стягнень за порушення митних правил у вигляді попередження виконується митним органом, який виніс постанову, шляхом оголошення постанови особі, яка притягується до адміністративної відповідальності, з врученням її копії та постанови.

3) здійснення в межах повноважень, визначених цим Кодексом, контролю за діяльністю підприємств, які надають послуги з декларування товарів, перевезення та зберігання товарів, що переміщуються через митний кордон України чи пereбувають під митним контролем, та здійснюють інші операції з такими товарами;

4) ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності;

5) ведення митної статистики та обмін даними митної статистики з митними органами інших країн;

6) ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності;

7) ведення митної статистики та обмін даними митної статистики з митними органами інших країн;

8) ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності;

9) сприяння захисту прав інтелектуальної власності, вчиття заходів щодо запобігання переміщенню через митний кордон України та залізничного та автомобільного транспорту;

10) запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил на всій митній території України;

11) здійснення в межах повноважень, визначених цим Кодексом, контролю за діяльністю підприємств, які надають послуги з декларування товарів, перевезення та зберігання товарів, що переміщуються через митний кордон України чи пerebuвають під митним контролем, та здійснюють інші операції з такими товарами;

12) ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності;

13) ведення митної статистики та обмін даними митної статистики з митними органами інших країн;

14) проведення верифікації (встановлення достовірності) сертифікатів про походження товарів з України та видавча вилогами міжнародними договорами України з державами, встановленими чинними міжнародними договорами, сертифікатів походження;

15) здійснення обміну документами та інформацією (у тому числі електронною) з іншими державними органами;

16) впровадження, розвиток та технічне супроводження інформаційних, телекомуникаційних та інформаційно-телеекомуникаційних систем і технологій в державній митній справі, автоматизація митних процедур;

17) здійснення міжнародного співробітництва у сфері державної митної справи, залучення зовнішніх ресурсів для забезпечення діяльності митної служби України;

18) кінологічне забезпечення діяльності митної служби України;

19) управління об'єктами митної інфраструктури, розвиток митного кордону.

Стаття 545. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної політики у сфері державної митної справи

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної політики у сфері державної митної справи, є Міністерством фінансів України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної політики у сфері державної митної справи, є Міністерством фінансів України.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної політики у сфері державної митної справи, є Міністерством фінансів України.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної політики у сфері державної митної справи, є Міністерством фінансів України.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної митної політики у сфері державної митної справи, є Міністерством фінансів України.

6. Центральний орган виконавчої влади, що заб

чальні заклади та науково-дослідна установа митної служби України можуть мати свої емблеми та пропри.

Стаття 552. Формений одяг працівників митної служби України

1. Працівники митної служби України мають формений одяг з відповідними знаками розрізнення, який видається безоплатно. Допускається пошив форменного одягу працівниками митної служби України за власні кошти з відшкодуванням витрат на такий пошив у межах норм забезпечення форменного одягу за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на утримання митної служби України.

2. Зразки форменного одягу, норми забезпечення ним та строки його експлуатації затверджуються Кабінетом Міністрів України, а правила носяння - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 553. Служbowi посвідчення працівників митної служби України

1. Працівникам митної служби України видаються служbowi посвідчення. Положення про служbowi посвідчення працівника митної служби України та його зразок затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 554. Заохочувальні відзнаки митної служби України

1. Для заохочення працівників митної служби України за значні досягнення у служbowiй діяльності, активність та ініціативність, виявлені під час виконання ними своїх служbowiих (трудових) обов'язків, установлюються заохочувальні відзнаки митної служби України у вигляді медалей, нагрудного знака, значка, грамоти.

2. Положення про заохочувальні відзнаки митної служби України затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сferi фінансів.

Глава 76. Майно, фінансування та матеріально-технічне забезпечення митної служби України

Стаття 555. Майно митної служби України

1. Майно митних органів, організацій, навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України є державною власністю.

Управління цим майном здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

Стаття 556. Земельні ділянки, служbowi та побутові приміщення, обладнання та засоби зв'язку митних органів, організацій, навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України

1. Надання митним органам, організаціям, навчальним закладам та науково-дослідні установи митної служби України у користування земельних ділянок для служbowiих потреб, відшкодування власникам зазначеніх ділянок та землекористувачам вартості цих ділянок та збитків, завданіх їх вилученням, здійснюються відповідно до Земельного кодексу України.

2. У разі якщо митне оформлення товарів здійснюється митними органами безпосередньо на територіях або в пряміннях підприємств, зазначені підприємства, незалежно від форми власності та підпорядкування, зобов'язані безоплатно надавати митним органам у тимчасове користування відповідні служbowi побутові прямінення, а також обладнання, засоби та канали зв'язку.

Стаття 557. Фінансування, матеріально-технічне забезпечення та розвиток інфраструктури митної служби України

1. Фінансування, матеріально-технічне забезпечення та розвиток інфраструктури митної служби України здійснюються за рахунок державного бюджету.

2. У межах пунктів про-пушки через державний кордон України для автомобільного сполучення митні органи як балансують земельних ділянок, нерухомого майна та служbowi при-

міщень можуть безоплатно надавати у тимчасове користування відповідні пряміння та земельні ділянки для служbowiих потреб підприємств, діяльність яких пов'язана із забезпеченням функціонування пунктів пропуску, та підприємствам сфери обслуговування.

Глава 77. Взаємовідносини митних органів з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами підприємницької діяльності

Стаття 558. Взаємодія митних органів з правоохоронними органами

1. Митні органи при виконанні завдань, покладених на митну службу України, взаємодіють з правоохоронними органами в порядку, встановленому законодавством.

2. У разі виявлення під час здійснення митного контролю та інших заходів, що здійснюються митними органами відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, ознак правопорушенів, розслідування яких не належить до повноважень митних органів, митні органи повідомляють про це відповідні правоохоронні органи.

3. Правоохоронні органи повідомляють митні органи про виявлені ними порушення митних правил або контрабанду.

4. Правоохоронні органи зобов'язані письмово повідомляти митні органи про наявність оперативної інформації щодо можливих випадків переміщення товарів з порушенням норм законодавства України. У разі наявності такої оперативної інформації від правоохоронних органів митний контроль та митне оформлення здійснюються за письмовим рішенням керівника митного органу, який отримав цю оперативну інформацію, або особи, яка виконує його обов'язки, в обсягах та у формах, передбачених цим Кодексом.

Стаття 559. Взаємодія митних органів з Національним банком України, Рахунковою палатою, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, органами виконавчої влади із забезпечення реалізації єдиної державної податкової політики, державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у сфері фінансового контролю

1. Митні органи здійснюють із Національним банком України, Рахунковою палатою, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, органами виконавчої влади із забезпечення реалізації єдиної державної податкової політики, державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів та у сфері фінансового контролю.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, змінами законом порядку вкладання, змінами відповідно до закону відповідні весті переговори та консультиватори роботу, пов'язану з підготовкою міжнародних договорів з питань державної митної справи.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, представляє Україну у Всеесвітній митній організації, інших міжнародних організаціях.

Стаття 560. Взаємодія митних органів з місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування

1. Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування сприяють діяльності митних органів та взаємодіють з ними в межах повноважень, установлених законом.

Стаття 561. Взаємодія митних органів з іншими органами виконавчої влади

1. Митні органи під час виконання завдань, покладених на митну службу України відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, взаємодіють з іншими органами виконавчої влади.

2. Митні органи під час виконання завдань, покладених на митну службу України відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, взаємодіють з іншими органами виконавчої влади.

3. Проведення спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення та припинення контрабанди та по-рушень митних правил;

4. Проведення в установленому законом порядку спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення правопорушень у сфері служbowiї діяльності працівників митних служб;

5. Проведення інших спільних одноразових чи постійних заходів з питань,

повернення культурних цінностей, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері архівної справи, діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації. Такий контроль у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється митними органами у формі попереднього документального контролю в порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 562. Взаємодія митних органів з суб'єктами господарювання

1. Митні органи встановлюють та підтримують офіційні відносини консультивативного характеру з суб'єктами господарювання. Ці відносини включають в себе укладення меморандумів про взаєморозуміння з метою розвитку співробітництва, забезпечення участі визначеніх осіб у вдосконаленні митного контролю та оптимізації методів роботи митної служби України.

Стаття 563. Участь України у міжнародному співробітництві з питань державної митної справи

1. Участь України у міжнародному співробітництві з питань державної митної справи є складовою частиною її зовнішньополітичної діяльності.

Стаття 564. Міжнародна діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими упов

ного вищого навчального закладу митної служби України.

2. Координація науково-дослідної діяльності у сфері державної митної справи здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 577. Особливості правового статусу осіб, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України

1. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України за денною формою, на період навчання керівником заснованого навчального закладу присвоюються звання «курсант», «старший курсант».

2. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України за денною формою, надається право носіння форменного одягу, встановленого для працівників митної служби України, з відповідними знаками розрізнення. Особам, які навчаються за державним замовленням, формений одяг видається в порядку та на умовах, визначених статтею 552 цього Кодексу.

3. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України за денною формою, на весь період навчання відповідно до закону надається відстрочка у призові до Збройних Сил України.

Стаття 578. Фінансування професійної освіти та науково-дослідної діяльності у сфері державної митної справи здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а також додаткових джерел фінансування, не заборонених законодавством.

Голова 81. Правовий захист працівників митної служби України

Стаття 579. Обов'язковість законних розпоряджень та вимог посадових осіб митної служби України

1. Законні розпорядження та вимоги посадових осіб митної служби України, надані під час виконання ними службових обов'язків, є обов'язковими для виконання фізичними та юридичними особами.

Стаття 580. Гарантування захисту життя, здоров'я і майна посадових осіб митної служби України

1. Посадові особи митної служби України перебувають під захистом закону.

Захист життя, здоров'я, честі, гідності, майна цих посадових осіб та членів їхніх сімей від злочинних посягань, інших протиправних дій здійснюється відповідно до Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» та забезпечується мірами відповідальності, передбаченими Кримінальним кодексом України та Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Глава 82. Застосування фізичної сили, спеціальних засобів та зброї посадовими особами митної служби України

Стаття 581. Право посадових осіб митної служби України застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю

1. У випадках, передбачених цим Кодексом, посадові особи митної служби України під час виконання службових обов'язків можуть застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю.

2. Для забезпечення правильного та ефективного застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї з посадовими особами митної служби України проводяться заняття із спеціальної підготовки та періодичні перевірки придатності до зазначених дій. Порядок проведення таких заняття та перевірок затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. За неправомірне застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальну зброю

1. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та зброю фізичну силу, спеціальні засоби та зброю

1) відбиття групового чи збройного нападу безпосередньо на них або інших осіб, якщо їх життя та здоров'ю загрожує небезпека і

запобігти їй іншими засобами немає можливості;

2) відбиття групового чи збройного нападу на будівлі, склади, інші приміщення митних органів та організацій, навчальних закладів митної служби України;

3) відбиття групового чи збройного нападу на будинки, будівлі, споруди, транспортні засоби, що належать митним органам, організаціям, навчальним закладам митної служби України або використовуються ними, на підприємства, установи, організації, в приміщеннях та/або на території яких здійснюються митний контроль, на товари, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;

4) зупинення транспортного засобу шляхом пошкодження, якщо його водій у зоні митного контролю своїми діями створює загрозу життю та здоров'ю людей;

5) подання сигналу тривоги, виклику допомоги, знешкодження тварини, що загрожує життю та здоров'ю людини.

3) припинення інших дій, що перешкоджають виконанню обов'язків, покладених на посадових осіб митної служби України, якщо ненасильницькі засоби впливу не забезпечують виконання цих обов'язків.

Стаття 583. Застосування спеціальних засобів

1. Посадові особи митної служби України під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати наручники, гумові кірки, сльозоточиві речовини, обладнання для відкриття приміщень, засоби для примусової зупинки транспортних засобів та інші спеціальні засоби для:

1) відбиття нападу безпосередньо на них або на інших осіб;

2) відбиття нападу на будинки, будівлі, споруди, транспортні засоби, що належать митним органам, організаціям, спеціалізованим навчальним закладам митної служби України або використовуються ними, на підприємства, установи та організації, в приміщеннях та/або на території яких здійснюються митний контроль, на товари, що перебувають під митним контролем.

4) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

5) забороняється застосовувати вогнепальну зброю проти громадян з малолітніми дітьми та у разі значного скupчення людей, якщо від цього можуть постраждати сторонні особи.

6) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

7) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

8) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

9) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

10) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

11) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

12) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

13) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

14) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

15) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

16) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

17) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

18) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

19) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

20) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

21) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

22) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

23) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

24) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

25) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

26) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

27) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

28) забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

29) забороня

Код товару згідно з УКТ ЗЕД 3211 00 00	Опис товару
3212 90 31 00, 3212 90 38 00 які	Готові сикативи Пігменти (включаючи металеві порошки та пластівці дисперговані у неводному середовищі у вигляді рідини, пасті або густої маси, видів, використовують для виробництва друкарських фарб (включаючи емалі)
3215 11 00 00	Фарба друкарська чорна
3215 19 00 00	Фарба друкарська, крім чорної
3505 10 50 00, 3505 10 90 00	Модифіковані крохмали, які використовуються в паперовій промисловості
3701 30 00 00	Тільки пластини (алюмінієві) із нанесеним на них сенсибілізованим (світлочутливим) шаром та пластини, фотополімеризаційно придатні для виготовлення друкарських форм у поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 mm; пластини (магнієві) із нанесеним на них сенсибілізованим (світлочутливим) шаром для виготовлення штампів для тиснення в поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 mm; фотоплівки плоскі (листові) для виготовлення фотоформ у поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевишує 255 mm
3702 42 00 00	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки понад 610 mm і завдовжки більш як 200 m
3702 43 00 00	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки понад 610 mm і завдовжки не більш як 200 m
3702 44 00 91	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки більш як 105 mm, але не більш як 610 mm і завдовжки більш як 200 m для моментальної фотографії
3702 44 00 99	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки більш як 105 mm, але не більш як 610 mm і завдовжки більш як 200 m, інші
3907 50 00 00	Смоли алкідні
4008 21 90 00	Офсетні гумові пластини із непористої гуми, крім покриття для підлог і матів
4703 21 00 00	Целюлоза деревинна, натронна чи сульфатна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з хвойних порід
4703 29 00 00	Целюлоза деревинна, натронна чи сульфатна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з листяних порід
4704 21 00 00	Целюлоза деревинна сульфітна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з хвойних порід
4707 90 10 00	Несортовані відходи паперу і картону та макулатура
4707 90 90 00	Відсортовані відходи паперу і картону та макулатура
5901 10 00 00	Тільки текстильні матеріали, які використовуються для виготовлення книжкових палітурок
8439 10 00 00, 8439 20 00 00, 8439 30 00 00	Обладнання для виробництва паперової маси з волокнистих целюлозних матеріалів або для виробництва чи обробки паперу або картону
8440 10 10 00 8440 10 20 00 8440 10 30 00 8440 10 40 00 8440 10 90 00	Обладнання для оправлення, включаючи брошурувальні машини
8441 10 10 00	Машини різальні
8441 10 20 00 8441 10 30 00 8441 10 40 00 8441 10 80 00	Машини для офсетного друку та обладнання і частини до них, крім топарних позицій:
8443 13 10 00, 8443 13 31 00, 8443 13 35 00, 8443 13 39 00, 8443 13 90 00, 8443 91 91 10, 8443 91 99 10, 8443 91 99 90, 8443 99 90 10, 8443 99 90 90	8443 19 40 00, 8443 91 10 00, 8443 99 10 00;
2) до 1 січня 2016 року - товари, які ввозяться суб'єктами літакобудування, що підпадають під дію статті 2 Закону України «Про розвиток літакобудівної промисловості», за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД: 2707 20 90 00, 2707 30 10 00, 2707 99 80 00, 2710 11 21 00, 2710 19 81 00, 2710 19 99 00, 2712 20 90 00, 2805 30 90 00, 2818 10 90 00, 2827, 2835, 3204 90 00 00, 3207 40 30 00, 3208, 3209, 3211 00 00, 3214 10 10 10, 3603 00, 3604 90 00 00, 3703 10 00 00, 3703 90 10 00, 3824 10 00 90, 3824 90 35 00, 3824 90 40 00, 3824 90 50, 3824 90 65 00, 3901, 3909, 3911, 3917, 3919, 3920, 3921, 4002, 4005, 4006 90 00, 4008, 4009, 4011 30 00 30, 4016, 4017 00, 7003, 7007, 7019, 7202, 7205 10 00 00, 7205 29 00 00, 7207, 7208, 7209, 7211, 7212, 7213, 7214, 7215, 7217, 7218, 7219, 7220, 7221 00 10 00, 7223 00, 7224 90 18 00, 7225, 7226, 7227, 7228, 7229, 7304, 7311 00 10 00, 7312, 7315, 7318, 7326, 7407, 7409, 7411, 7413 00, 7419, 7502, 7504 00 00 00, 7505, 7506, 7507, 7508, 7601, 7603, 7604,	7605, 7606, 7607 11 90 00, 7607 19 99 00, 7607 20 91 00, 7608, 7609 00 00 00, 7616, 8101, 8102, 8104, 8105, 8108, 8111 00 90 00, 8112, 8307, 8409 10 00 00, 8411 11 00 00, 8411 12, 8411 21 00 00, 8411 22 20 00, 8411 22 80 00, 8411 81 00 00, 8411 82, 8411 91 00 00, 8411 99 00 00, 8412 10 00, 8412 21 80 10, 8412 29 89 10, 8412 31 00 91, 8412 39 00 10, 8412 80 10, 8412 90 20 10, 8412 90 80 10, 8413 19 00 00, 8413 20 00 00, 8413 30 20 00, 8413 30 80 00, 8413 50 40 00, 8413 50 69 00, 8413 50 80 00, 8413 60 39 00, 8413 60 69 00, 8413 60 70 00, 8413 60 80 00, 8413 70 21 00, 8413 70 29 00, 8413 81 00 00, 8413 91 00 90, 8414 10 89 10, 8414 20 80 10, 8414 30 20 10, 8414 30 89 10, 8414 51 00 10, 8414 59 20 91, 8414 59 40 10, 8414 59 80 10, 8414 80 11 10, 8414 80 19 10, 8414 80 22 91, 8414 80 28 10, 8414 80 73 91, 8414 90 00 00, 8415 81 00 30, 8415 82 00 30, 8415 83 00 10, 8415 90 00 00, 8419 50 00 00, 8419 81 20 10, 8419 81 80 10, 8419 90 85 00, 8421 19 70 10, 8421 21 00 00, 8421 23 00 30, 8421 29 00 00, 8421 31 00 00, 8421 39 20 00, 8424, 8425 00, 8425 31 00 00, 8425 39 30 00, 8425 39 90 00, 8425 42 00 00, 8425 49 00 00, 8443 32 10 00, 8456, 8457, 8458, 8459, 8460, 8461, 8462, 8463, 8466, 8471 30 00 00, 8471 41 00 00, 8471 49 00 00, 8471 50 00 00, 8471 60 60 00, 8471 60 70 00, 8471 70, 8473 30, 8479 89 97 90, 8481, 8482, 8483, 8501 20 00, 8501 31 00 10, 8501 32 00 10, 8501 33 00 10, 8501 34 92 10, 8501 34 98 10, 8501 40 20 10, 8501 40 80 10, 8501 51 00 10, 8501 52 20 10, 8501 52 30 10, 8501 52 90 10, 8501 53 81 00, 8501 61 20 10, 8501 61 80 10, 8501 62 10, 8501 63 00 10, 8502 11 20 10, 8502 12 00 10, 8502 13 20 10, 8502 13 40 10, 8502 13 80 10, 8502 20 20 10, 8502 20 40 10, 8502 20 60 10, 8502 20 80 10, 8502 39 20 10, 8502 39 80 10, 8502 40 10, 8502 40 80 10, 8502 49 10, 8502 50 95 10, 8505, 8506, 8507 10 41 10, 8507 10 49 10, 8507 10 92 10, 8507 10 98 10, 8507 20 41 10, 8507 20 49 10, 8507 20 92 10, 8507 20 98 10, 8507 30 89 00

їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем ввозяться на митну територію України резидентами - суб'єктами космічної діяльності та класифікуються за такими кодами товарів згідно з УКТ ЗЕД: 2818 10, 2830 90 85 00, 2837, 2901, 2903, 2921, 2929, 2931 00 95 90, 3207 20, 3208, 3209, 3214, 3403, 3506, 3602 00 00 00, 3603 00, 3604, 3701, 3703, 3707, 3810, 3814 00, 3901, 3903, 3906, 3907, 3908 90 00 00, 3909, 3911, 3917, 3919, 3920, 3921, 3926, 4002, 4005, 4008, 4016, 4017 00 10 00, 4823 40 00 00, 4901, 4906 00 00 00, 5208, 5407, 5607, 5903, 5906, 5911 90 90, 6815 10, 6902, 7002, 7007 11 90 00, 7019, 7202, 7211, 7214, 7215, 7217, 7219, 7220, 7222, 7223 00, 7224-7226, 7228, 7229, 7304, 7407, 7409-7411, 7413 00, 7505, 7506, 7508, 7601, 7604, 7608, 7616, 8101, 8102, 8112, 8113, 8114, 8115, 8116, 8117, 8118, 8119, 8120, 8121, 8122, 8123, 8124, 8125, 8126, 8127, 8128, 8129, 8130, 8131, 8132, 8133, 8134, 8135, 8136, 8137, 8138, 8139, 8140, 8141, 8142, 8143, 8144, 8145, 8146, 8147, 8148, 8149, 8150, 8151, 8152, 8153, 8154, 8155, 8156, 8157, 8158, 8159, 8160, 8161, 8162, 8163, 8164, 8165, 8166, 8167, 8168, 8169, 8170, 8171, 8172, 8173, 8174, 8175, 8176, 8177, 8178, 8179, 8180, 8181, 8182, 8183, 8184, 8185, 8186, 8187, 8188, 8189, 8190, 8191, 8192, 8193, 8194, 8195, 8196, 8197, 8198, 8199, 8200, 8201, 8202, 8203, 8204, 8205, 8206, 8207, 8208, 8209, 8210, 8211, 8212, 8213, 8214, 8215, 8216, 8217, 8218, 8219, 8220, 8221, 8222, 8223, 8224, 8225, 8226, 8227, 8228, 8229, 8230, 8231, 8232, 8233, 8234, 8235, 8236, 8237, 8238, 8239, 8240, 8241, 8242, 8243, 8244, 8245, 8246, 8247, 8248, 8249, 8250, 8251, 8252, 8253, 8254, 8255, 8256, 8257, 8258, 8259, 8260, 8261, 8262, 8263, 8264, 8265, 8266, 8267, 8268, 8269, 8270, 8271, 8272, 8273, 8274, 8275, 8276, 8277, 8278, 8279, 8280, 8281, 8282, 8283, 8284, 8285, 8286, 8287, 8288, 8289, 8290, 8291, 8292, 8293, 8294, 8295, 8296, 8297, 8298, 8299, 8300, 8301, 8302, 8303, 8304, 8305, 8306, 8307, 8308, 8309, 8310, 8311, 8312, 8313, 8314, 8315, 8316, 8317, 8318, 8319, 8320, 8321, 8322, 8323, 8324, 8325, 8326, 8327, 8328, 8329, 8330, 8331, 8332, 8333, 8334, 8335, 8336, 8337, 8338, 8339, 8340, 8341, 8342, 8343, 8344, 8345, 8346, 8347, 8348, 8349, 8350, 8351, 8352, 8353, 8354, 8355, 8356, 8357, 8358, 8359, 8360, 8361, 8362, 8363, 8364, 8365, 8366, 8367, 8368, 8369, 8370, 8371, 8372, 8373, 8374, 8375, 8376, 8377, 8378, 8379, 8380, 8381, 8382, 838

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Митного кодексу України

Верховна Рада України
постановляє:

1. У зв'язку з прийняттям Митного кодексу України внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину другу статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128; 2011 р., № 48-49, ст. 536) після слів «(крім відносин щодо видачі документів дозвільного характеру, необхідних для отримання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності)» додовнити словами «охорони державного кордону, державної митної справи».

2. Абзац другий частини п'ятої статті 5 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404) після слів «Військової служби правопорядку у Збройних Силах України» додовнити словами «підрозділи внутрішньої безпеки митних органів».

3. У Законі України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 260; 2003 р., № 7, ст. 68):

1) частину першу статті 1 викласти у такій редакції:

«Стаття 1. Єдиний збір встановлюється щодо транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, визначених у статті 5 цього Закону, які перетинають державний кордон України, і справляється за здійснення у пунктах пропуску через державний кордон України відповідно до законодавства України санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного контролю товарів (у тому числі у формі попереднього документального контролю) та радіологічного контролю товарів і транспортних засобів, за проїзд транспортних засобів автомобільними дорогами України та за проїзд автомобільних транспортних засобів з перевищеннем встановлених розмірів загальної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів»;

2) статтю 6 додовнити частину п'ятою такого змісту:

«Єдиний збір за здійснення визначеного цим Законом контролю не справляється у разі перевантаження у пункти пропуску через державний кордон України вантажу з водних та авіаційних транспортних засобів і з трубо провідного транспорту на засоби інших видів транспорту (автомобільний, залізничний)».

4. В абзаці першому пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання ринку автомобілів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 4, ст. 16; 2002 р., № 9, ст. 68; 2010 р., № 8, ст. 62) слова «здійснюється за нарахуванням по-датків та зборів, що справляються при імпорті автомобілів відповідно до закону, у разі якщо такі податки та збори не були попередньо сплачені» замінити словами «або знайдених, за якими протягом шести місяців не звернулися власники чи особи, які мають право вимагати їх повернення, здійснюються за цінами, визначене-

ними згідно із законодавством України з питань оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, а також з урахуванням норм Поміжного кодексу України».

5. Статтю 53 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 9, ст. 58, № 38, ст. 384) після частини другої додовнити нововою частиною такого змісту:

«3. Акти Кабінету Міністрів України з питань державної митної справи налаштовують чинності в порядку, визначеному Митним кодексом України».

У зв'язку з цим частину третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою.

6. У Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

1) у статті 1:
у визначені терміна «митне регулювання» слова «митних зборів» замінити словами «інших податків, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України»;

визначення терміна «транзит товарів» викласти у такій редакції:

«Транзит товарів - переміщення товарів через територію України без будь-якого використання цих товарів на зазначеній території»;

визначення терміна «тимчасова надбавка до діючих ставокзвінного мита» виключити;

2) в абзаці третьому частини сьомої статті 7 слова «мит, митних зборів, методів стягнення таких мит і зборів» замінити словами «мита, правил його спрощення»;

3) абзац восьмий частини другої статті 9 виключити;

4) у статті 13:

у другому реченні частини четвертої слова «або переміщуються транзитом по її території» виключити;

у частині сьомій слова «мит та митних зборів» замінити словами «мита та інших податків, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України»;

5) абзац четвертий частини першої та частину восьму статті 19 виключити.

7. У частині другої статті 31 Закону України «Про ввезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 405) слова «сплати мита, митних та інших зборів» замінити словами «оподаткування митними платежами, які відповідно до закону спровалюються при ввезенні товарів на митну територію України».

8. У Законі України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9-10, ст. 65; 2006 р., № 4, ст. 54):

1) у частині дванадцятій статті 14 слова «митних зборів» виключити;

2) у частині восьмій статті 16 та частині першій статті 28 слова «митних зборів тощо» виключити.

9. У Законі України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80):

1) в абзаці другому пункту 2 частини другої статті 6, пункти 2 частини першої статті 12, частині дев'ятій статті 19, абзаці першому частини першої статті 27

слов «митні збори тощо» в усіх відмінках виключити;

2) у частині одинадцятій статті 17 слова «митних зборів» виключити;

3) у пункті 2 розділу I додатка 1 до Закону слова «митні збори» виключити.

10. В абзаці другому частини третьої статті 11 Закону України «Про засудження спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78) слова «митних зборів» виключити.

11. У пункті 2 статті 4 «Прикінцеві положення» Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації»:

12. У Законі України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451; 2005 р., № 34, ст. 442; 2007 р., № 27, ст. 360):

1) статтю 6 викласти у такій редакції:

«Стаття 6. Звільнення від оподаткування товарів (робіт, послуг) гуманітарної допомоги здійснюється у порядку, встановленому Податковим кодексом України та Митним кодексом України.

Платя за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, що встановлено Митним кодексом України, не справляється при ввезенні на митну територію України товарів гуманітарної допомоги.

На підставі рішення про надання гуманітарної допомоги отримувачам гуманітарної допомоги за межами України держава забезпечує донорам України повернення податку на додану вартість у порядку, встановленому Податковим кодексом України»;

2) у частині першій статті 8 слова «сплати митних зборів» замінити словами «справляння плати за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів».

13. У статті 18 Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 5, ст. 47) слова «від сплати митних зборів» виключити словом «відходів».

21. У статті 183³ Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-37, ст. 446):

назву додовнити словами «та митних органів»;

після частини першої

доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Провадження у справах за зверненням митних органів при здійсненні ними передбачених законом повноважень здійснюється на підставі подання таких органів щодо:

1) зупинення видаткових операцій платника податків на рахунках платника податків;

2) зобов'язання керівника підприємства провести інвентаризацію основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, які перебувають під митним контролем чи використовувалися цим підприємством разом із товарами, які були поміщені у відповідний митний режим».

У зв'язку з цим частини другої - десяти вважати відповідно частинами третією - одинадцятю;

абзац другий частини восьмої після слів «органу державної податкової служби» доповнити словами «митного органу».

22. У статті 17 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст. 86; 2011 р., № 39, ст. 395; із змінами, внесеними Законом України від 17 листопада 2011 року № 4056-VI):

частину третю після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«переміщення транзитом через територію України в порядку, визначеному Митним кодексом України».

У зв'язку з цим абзаци

другий - шостий вважати відповідно абзацами третім - сьомим;

частину четверту після

слів «у зазначених випадках» доповнити словами

зберігання яких під митним контролем закінчилися і митницєю не вжито заходів до їх реалізації» виключити.

17. Статтю 1 Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 40, ст. 364; 2007 р., № 44, ст. 510; 2009 р., № 52, ст. 763; 2010 р., № 10, ст. 101) додовнити частиною такого змісту:

«При поміщенні товарів у митний режим переробки за межами митної території строк повернення цих товарів або продуктів їх переробки на митну територію України в митному режимі імпорту визначається відповідно до Митного кодексу України».

24. У Законі України «Про режим іноземного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 19, ст. 80):

1) статтю 18 викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Оподаткування митом майна, що ввозиться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями

Оподаткування митом майна, що ввозиться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями

2) частину четверту статті 24 викласти в такій редакції:

«Стаття 24. Оподаткування митом майна (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з провадженням підприємницької діяльності), що ввозиться в Україну іноземними інвесторами на строк не менше трьох років з метою інвестування на підставі зареєстрованих договорів (контрактів), здійснюється у порядку, встановленому Митним кодексом України».

25. Статтю 19 Закону України «Про наукові парки» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 51, ст. 757; 2012 р., № 4, ст. 19) викласти у такій редакції:

«Стаття 19. Особливості оп